

ELECCIÓN XERAIS O 29 DE NOVEMBRO



Pax.: 2

Reportaxe: A situación da vivenda na cidade de Vigo Pax.: 7	A Nova Peneira 200 veces Pax.: 11	Entrevista: Digna Rivas, alcaldesa de Redondela Pax.: II	Entrevista: Íria Aboi, Voceira da plataforma en defensa do centro deSaúde Seixo e Marín Pax.: XIV	Morre Xosé Manuel Beiras Pax.: XXIII	Reportaxe: Forcarei, un concello por descubrir Pax.: 23
--	---	---	---	--	--

VIGO

A CORUÑA

SANTIAGO

PORTO VEDRA

*Galicie, un lugar
para formarte*

CURSO DE
QUIROMASAXE

CURSO DE
MASAXE DEPORTIVO

CURSO DE
TÉCNICAS DE MASAXES
REDUCTORES E DE SPA

**CURSOS DE
TERAPIAS
NATURAIS**
en Galicia

**ESCUELA®
ESPS**
EUROPEA PARASANITARIA

espsformacion.com

619 847 798

MODALIDADE DE RFF FISCAL

CONVENCIONATARIOS

O TITULO É VÁLIDO EN TODA GALICIA



Tino Lago, director de "A Nova Peneira"

Sobre as eleccións do 29 novembro

editorial

O pasado día 5 de outubro, o presidente do goberno do estado anunciaba que a actual lexislatura rematou, e que ía adiantar ás eleccións xerais ao vindeiro 29 de novembro. A este respecto quixera dirixirme a ti, amiga e amigo lector, para dicirte que, se esperas atopar unha opinión diferente á que expresamos habitualmente sobre os asuntos políticos, é preferible que non pases desta ringleira, pois vou dicir o que digo sempre que falo deste tema. A Nova Peneira é un medio de comunicación moi previsible, se cadra porque sempre di o que pensa, e nunca toma partido en función do que puidera beneficiar aos seus intereses en cada momento. Si, novamente imos defender que, na nosa opinión, neste proceso electoral é necesario apostar polo nacionalismo galego, pois só é o nacionalismo galego de esquerdas quen sempre toma partido de maneira inequívoca en defensa dos intereses lexítimos das maiorías sociais do pobo galego.

Nesta lexislatura que ven de rematar, ao igual que a anterior, o BNG tivo un só deputado no parlamento español, Néstor Rego Candamil. Agardo que algún día se recoñeza e premie o seu inmenso traballo como merece, pois son case 800 as iniciativas que presentou nas dúas lexislaturas nas que fixo oír a voz do nacionalismo galego en Madrid. O PP de Galicia ten 13 deputadas e deputados no congreso español. E se un se toma a molestia de procurar no buscador do congreso, o número de iniciativas sobre Galicia que presentaron na actual lexislatura a cifra que aparece é 0. Quero supoñer que presentarían algunha, quero imaxinar que non as encontro porque irán diluídas no medio dalgunha outra, pero en calquera caso as miñas suposicións non deixan de ser especulacións porque non atopo ningunha.

O número de deputados galegos do PP multiplica por 13 aos do BNG pero, e aquí xa non é supor senón que é unha realidade obxectiva, o traballo do BNG en defensa dos intereses do pobo galego multiplica por mil ao que poida facer



o grupo popular. A razón é moi sinxela: O BNG serve aos intereses do pobo galego, indiscutiblemente con acertos e con erros pero é a defensa do noso interese colectivo o que guiou o traballo do deputado Néstor Rego, mentres que ao PP todo iso dálle igual, pois é o interese do seu propio partido o único motor que impulsa o seu camiño.

Que pode pasar nas eleccións de novembro?

O nacionalismo galego vai obter unha suba moi importante en votos, e máis deputados dos que agora ten, cada vez chega a máis xente e non para de ampliar a súa base de simpatizantes, iso non o discute ninguén. Eu vou votar nacionalismo, porque teño a convicción de que é a mellor opción para o ben común do meu pobo, o pobo galego. E en relación a quen pode ser o próximo inquilino da Moncloa, só dúas persoas teñen opcións realistas de ser presidente do goberno: Semella que quen o ten máis doado é Alberto Núñez Feijoo, si, ese que na lexislatura actual, non foi presidente porque non quixo. Pero non se pode descartar en absoluto que Pedro Sánchez, un home cunha extraordinaria capacidade para a resiliencia, volva repetir.

Estou case convencido de que o PSOE vai ser a forza máis votada. E é así porque nin o partido nin o candidato popular resisten unha comparación serena e obxectiva co partido e o candidato socialista. O PP non ten nada que ofrecer que poida beneficiar as maiorías sociais. O seu programa económico ser-

ve aos intereses dos especuladores e dos rendistas, e as súas políticas sociais son o de sempre: recortes e represión. E si, hai que dicilo unha e mil veces: recortes e represión. Asemade este é probablemente o peor PP de toda a súa historia. Mergullose con todas as letras, cos ollos pechados e sen bombona de osíxeno, na onda extremista trumpista que percorre o mundo, por medo a que Vox lle roube importantes segmentos do electorado, e non fixeron outra cousa que o idiota, pois cando alguén ten que elixir entre o orixinal e a copia quédase sempre co orixinal.

Feijoo parécese cada vez máis a Von Papen, aquel líder da dereita alemá tradicional, na época inmediatamente anterior á chegada de Hitler ao poder, que no momento no que os nazis comezaban a gañar espazos fixo o mesmo que está a facer agora Feijoo, asumir como propio o discurso extremista para evitar perder espazo, e o que acadou foi exactamente o contrario: ser fagocitado polos ultras.

Pero malia que o PSOE supere en votos ao PP, é moi probable que a suma dos deputados populares máis os de Vox supere a cantidade de 175 e xa que logo poidan formar goberno. En calquera caso non está todo perdido nin moito menos. A situación vai estar moi equilibrada e pode ser o teu voto, amigo ou amiga progresista que estás desilusionado e non tes claro se ir votar ou non, o que termine por decidir o resultado final.

Pode repetir á esquerda?

Si, si que pode. Vai depender de dúas variables:- Que consiga mobi-

lizar a todas as persoas progresistas, que indiscutiblemente son máis que as reaccionarias. -Que a esquerda estatal á esquerda do PSOE deixe de facer o parvo dunha vez, e presente unha candidatura única con referentes claros, ilusionantes e completamente afastados de estúpidos sectarismos cainitas. Escribo este artigo o 6 de outubro. No momento actual Podemos e Sumar, e todas as marcas e submarcas do que non deixa de ser o mesmo espazo político aínda non chegaron a un acordo. Vaia irresponsabilidade!!!!. Cando estas páxinas vexan a luz xa terá rematado o prazo para presentar as coalicións electorais. Non penso mudar unha coma de aquí a alá. Só agardo que, no momento que esteas a ler estas palabras, esta parte do artigo careza de sentido porque o problema estea xa solucionado. No caso contrario, moito me temo que a presidencia de Feijoo e a vicepresidencia de Abascal van ser inevitables.

E que pode acontecer se houbese un goberno da dereita?

Recortes, represión, dificultades cada vez maiores para vida diaria e unha polarización terrible na sociedade. E o que sempre, sempre sen excepción, aconteceu cando gobernou a dereita en calquera época histórica. Non se trata de asustar a ninguén con que vén o lobo. É que desta volta o lobo vén de verdade. Non o consintas. Vota o que queiras, pero vota e non votes á dereita. O futuro non está escrito. Depende de ti.

Estrada das plantas S/N
Tameiga

Corredoiira Olegario Rodríguez, 3
Sanguñeda



adoia
CENTROS DE XARDINERÍA

Creando natureza dende 1990

www.adoia.es

Campo, xardín, fogar



200 números de edición e aínda con estas!

opinión

Baldomero Iglesias Dobarrío, "Mero"

Falaba hai uns días cun amigo e compañeiro de estudos, que tamén exerceu toda a vida a docencia e anque arredado de Galiza segue a estar preocupado pola situación do idioma. Comentaba nun escrito que saíu o informe Pisa e todos quedaron compunxindo e lamentando o resultado. Era sabido, moitas veces non se quere ver. As crianzas aprenden pouco do desexado, fallaron de pleno os programadores institucionais e da Xunta, quen llelo había dicir, eles tan aprendidos. Tamén andan no allo os inspectores circunspectos que non quixeron ver nin oír que, entre outras cousas, sobran papeis e falta vontade de servizo e esforzo. A tarefa educativa ten moito de sosego e calma, de aprendizaxe demorada nas dificultades, de afirmar contidos. Están ancorados nas rutinas e o mundo cambia a velocidades de risco. Non souberon dar solucións. Sempre que pasa igual, pasa o mesmo, dicía un tolo! E canta razón tiña!

Tampouco lles funcionou iso do "plurilingüístico", que non deixa de ser un farol que se tiran e que alivia biles, pero non aprende a ler, a interiorizar, a entender e expresar, a comprender sobre do lido nese novo mundo externo. Descúpanse coa senrazón de que querían innovar e tapar así a súa clásica torpeza para saber que facer, coa falta de sentido común e de tacto. Enchéronse a boca co inglés e outras imposicións que non levaron a ningún porto fiable. Non souberon seducir e priorizar, ser xenerosos co entorno e co que temos diante dos ollos. Os resultados están aí e ben se ven. Falta de lectura comprensiva, falta de cálculo

matemático, falta de todas esas linguaxes que realmente nos fan posuidores de entendemento e capaces de explicar posteriormente os sonhos.

Comentaba na súa misiva, o meu compañeiro de estudos, e desde lonxe atinaba a dicir que non hai que ser moi intelixentes, a escola leva moitos anos sendo campo de batalla ideolóxica dos que aínda buscan rendibilidades procaces. Ao final, buscan votos e xa se sabe, aquí hai moito colonizado metido a colonizador que pensan que é cuestión de obrigas. E non lles é así. Esquecen o sosego, o ritmo lento da aprendizaxe, o respecto cara ao profesorado que todos os días ten unha difícil tarefa por desenvolver e onde se meten todos a dar leccións de ética e moral, tan botadas en falta. "As reformas educativas levan

moitos anos de fracaso, sen realismo e convertendo a escola nese lugar de pequenos guetos asistenciais que, sen medios para superar as desigualdades, cubre moitos informes e papeis, certifica o xa certificado e enreda lonxe das necesidades reais dunha sólida forma-

ción". Vendéronse ao modernismo da multi-función, do plurilingüístico co acento que banaliza o propio. Caeulles enriba a multi-culturalidade con nenos romanos, ucraínos, marroquís, ...e alá foi o proxecto! Buscan os votos de carcas, de "Hablamos Español" e a señora Lago, que banalizan o delito contra a Lingua na contorsión de converterse en colonizadores, sen mirarse no espello. Unha mágoa, mais todo suma!

Seguíamos estando no tema o meu amigo e mais eu. De acordo tamén en que esqueceron, xa ven que cafres, o propio idioma e trátano -agora con outras convivencias psíquicas entremetidas no erro- como se fose un idioma máis do currículo. Dándolle un espazo matemático que eles cren, pobres diaños, e non saben nin queren saber que hai cousas que non se miden por cuartas, nin por metros. Non queren entender, este non é un idioma máis, é o Noso, o propio, o único que ten que recuperarse despois de séculos de ignominia e omisión, de maltrato en tantas ditaduras

concatenadas no desprezo e contubernio -que, polo visto, aínda duran. Que o Noso Idioma aínda o teñen moi ferido e descoidado. Sabendo que é o idioma que non se pode en ningún caso obviar, nin se debe arredar no dominio comunicativo. Estamos en Galiza e o Galego é o noso idioma de dignidade. Non hai rebaixas! O noso idioma

non é un idioma máis no cómputo dos seus repartos!

Ben sei que diso saben pouco e que sofre o acoso dunha certa burguesía escasa e presuntamente culta, mais precisa desa empatía necesaria coa cordura. É o idioma, non coma os outros, este é o noso e hai que amalo. Con el ser xenerosos e abundar en trazados valentes. É a alma de todo canto somos e representamos, no mapa do mundo. Precisa impartirse con amor e múltiples afectos, non só a quen o recibe, tamén e antes de nada ao mesmo idioma.

E van 200 números de A Nova Peineira. Mirade por onde este mesmo artigo

podería ter escrito no primeiro dos tempos. Aínda estamos aquí, reivindicando o dereito ineludible de falar en propiedade o Noso Propio Idioma, na nosa Casa! Celebro a resistencia dos que amamos o Noso desde os foros que están a facer esta fortaleza sen renderse. Celebraremos moitos máis números, mentres poidamos aguantar. E debo expresar a miña vergoña pola actitude daquela xente que non sabe máis que de votos, sendo devotos da súa ignorancia en temas educativos, de orgullo e de honra propia, de humanidade.

CAFÉ-BAR

Casa Gallardo

Puxeiros - Mos 986 48 79 18

NEUMÁTICOS

Belicar

Joaquín Benito Sousa

WhatsApp **652 95 50 50**

FRONTE A O LEROY MERLIN

neumaticosbelicar@gmail.com

Ctra. Porriño - Redondela, KM. 1 - Mos

EL SOL

CARBURANTES

EL SOL

- Descontos de 7ct. a Taxistas + 2 lavados gratis/mes.
- Descontos de 6ct. por litro ao momento repostando un mínimo de 20 €. Gasóleo micro inflado e gasolina sen chumbo 95 Plus (Activado especial)

Estrada Porriño - Redondela 76

tel: 986336303 - administracion@carburanteselsol.com

Ven e Infórmate!

Manolo

RESTAURANTE

AUTOVÍA VIGO-OURENSE - SAÍDA 305

PORRIÑO 986 333 404 - 986 344 414

CALIDADE, EXCELENCIA E TRADICIÓN EN PLENO CENTRO DA LOURIÑA.

VEN A COÑECERNOS

www.restaurantemanolo.es

info@restaurantemanolo.es

A Nova Peneira parroquia a parroquia Torneiros

Entre a memoria da vella parroquia, os grandes polígonos residenciais, as escolas, o río Louro e unha intensa vida asociativa, Torneiros representa unha das transformacións máis profundas vividas polo Porriño nas últimas décadas.

A parroquia de San Salvador de Torneiros é hoxe un dos principais núcleos de poboación do Porriño. Situada a carón do centro urbano, converteuse no principal espazo de expansión da vila e conta con cinco grandes polígonos de vivendas. O propio Concello defínea como a parroquia máis próxima ao núcleo urbano e como o segundo núcleo de poboación do municipio, pero detrás do crecemento urbano permanece unha parroquia cunha identidade, construída arredor dos seus barrios, das súas festas, das asociacións e dunha memoria que se transmite de xeración en xeración.

Mais, para entender Torneiros, non chega con falar de poboación ou urbanizacións. Hai que camiñar polos seus lugares, achegarse á igrexa de San Salvador, lembrar San Roque, falar cos veciños e recuperar unha historia que ten capítulos tan importantes como os acontecementos de 1809.

A parroquia está formada polos barrios de Casal de Vello, O Contrasto, A Florida, A Gándara, A Mota, O Naval, A Pereira, A Relva, A Ribeira e O Seixo. É precisamente nesta realidade de pequenos barrios onde se atopa unha parte esencial da personalidade de Torneiros.

A expansión residencial foi especialmente importante a partir da década de 1970. Un documento da Xunta referido ao actual IES Ribeira do Louro lembra que o polígono residencial de Torneiros comezou a construírse nesa época como



Igrexa de San Salvador

un barrio de vivendas sociais, próximo ao río Louro e situado aproximadamente a quilómetro e medio do centro municipal.

A chegada de centos de familias transformou por completo a parroquia.

Torneiros deixou de ser unicamente unha comunidade rural para converterse nun espazo de convivencia entre familias procedentes de diferentes lugares, xeracións novas e veciñanza que xa estaba asentada aquí desde había décadas.

A Igrexa San Salvador:

A igrexa de San Salvador, construída

inicialmente en 1765 e reedificada en 1801, continúa sendo un dos principais referentes patrimoniais da parroquia. A súa fachada, coroada por unha torre con balaustrada, continúa sendo unha das imaxes máis recoñecibles da parroquia.

A igrexa é algo máis ca unha construción. Durante xeracións foi lugar de encontro, de celebración e de despedida. Ao seu redor organizouse unha parte importante da vida comunitaria e relixiosa da parroquia.

E xunto á igrexa aparecen outros elementos que permiten reconstruír o Torneiros de antes: os cruceiros da Mota,

Celeiro e dos Matos, testemuñas dunha sociedade na que a relación coa terra, coas colleitas e coa relixiosidade popular estaba moito máis presente na vida cotiá.

O cruceiro dos Matos é especialmente significativo, recibía antigamente numerosas ofrendas de produtos do campo, coas que os veciños pedían boas colleitas.

A Festa de San Roque:

Esta romaría celébrase o 16 de agosto na capela dedicada ao santo e mantén un forte arraigamento popular. O propio Concello recolle como parte desta tradición a coñecida copla:

"Hei de levarlle unha vela / a San Roque queridiño..."

A referencia ao santo e ao seu can forma parte da memoria festiva da parroquia.

San Roque non é, porén, a única data marcada no calendario. Torneiros celebra tamén San Rosendo, o primeiro domingo de marzo; a Virxe das Flores, o último domingo de maio; a Festa da Xuntanza, no mes de outubro; e San Roque, o 16 de agosto.

O calendario estival permite comprobar que a parroquia mantén unha actividade festeira que vai máis alá do verán.

De feito, o Concello incluíu en 2026 a celebración de San Roque de Torneiros entre as principais festas parroquiais do mes de agosto.

O Río Louro:

SILVAKARAVAN

AUTOCARAVANAS

COMPRA - VENTA - ALQUILER

- Caravanas, autocaravanas
- Mobilhomes
- Remolques, accesorios
- Todo para el camping

info@silvakaravan.com
www.silvakaravan.com

C/ Rosalía de Castro, 39
36350 Nigrán
Pontevedra

986 365 629
696 383 650
696 293 764

C/ Costeira, 1 - Budiño
36475 Salceda de Caselas
Pontevedra

986 346 842
696 143 835
696 293 764

TALLERES SAN JUAN

Mecánica
Neumáticos
Alineado de dirección
Cambio de lunas
Servicio de grúa a clientes

PEINADOR - TORROSO
(Mos)

Al lado de la Capilla de San Juan

986 337 187
645 991 192

O río forma parte da paisaxe e da historia ambiental da comarca e converteuse nos últimos anos nun dos espazos nos que se puxo o foco para recuperar patrimonio natural e etnográfico.

O Concello incluíu a recuperación do patrimonio etnográfico do Louro dentro da súa proposta de transformación urbana e ambiental, xunto coa creación de espazos naturais multifuncionais e actuacións destinadas a reducir a vulnerabilidade fronte ás inundacións.

En 2026, ademais, o Concello impulsou o campo de voluntariado "Sendeiros do Louro", con actuacións de eliminación de especies exóticas invasoras, protección da vexetación autóctona, retirada de residuos e sensibilización ambiental.

O Parque Alba:

O parque Alba de Torneiros, tamén coñecido como parque do Piñeiro, converteuse nos últimos anos nun escenario de actividades culturais e educativas.

Alí xúntanse nenos e nenas, docentes, familias, persoas maiores e colectivos sociais. Non é casualidade que as actividades culturais do Concello estean levando tamén teatro a esta parroquia. En 2025, o ciclo Fegateatro programou representacións na Asociación de Veciños San Salvador de Torneiros e no

Centro Cultural Alba.

A Historia de Torneiros:

A parroquia ten ademais un episodio especialmente importante na historia do Porriño. En 1809, durante a Guerra da Independencia, os campos de Torneiros foron escenario da batalla do Fulgueiro, nun contexto marcado polo levantamento popular contra as tropas francesas. O fusilamento do sancristán Manuel de Matos, foi un dos feitos que precederon á rebelión veciñal.

Unha curiosa conexión co Papa:

E a historia de Torneiros acaba de incorporar un capítulo inesperado.

En 2026, o Concello informou de que unha investigación do coengo e arquiveiro da Catedral de Tui Avelino Bouzón Gallego documentou a procedencia porriñesa dun antepasado materno do papa León XIV.

Segundo esa investigación, trátase de Benito Bastos Lorenzo, bautizado no Porriño o 1 de decembro de 1639 e vinculado á parroquia de San Salvador de Torneiros. O Concello utilizou esta investigación como base para convidar formalmente o Papa a visitar O Porriño con motivo do Xacobeo 2027.

Hoxe Torneiros é unha parroquia urbana e residencial, con colexios, institutos asociación e xuntanzas dunha poboación que continúa mantendo

espazos de encontro. Os datos oficiais sitúan a súa poboación arredor dos catro mil habitantes, o que dá unha idea da dimensión que acadou esta parroquia.

Torneiros non é simplemente un lugar onde o Porriño medrou. É tamén unha parroquia cunha historia, unha identidade e unha maneira propia de facer comunidade.



Pola unidade antifascista e antiimperialista na nosa comarca

Paulo Vila, Comité antifascista da Lourinha

Tal e como xa informamos o pasado mes de setembro, o Comité Antifascista da Lourinha está decidido a dar pasos firmes para avanzar na edificación dun muro de contención antifascista e antiimperialista co obxectivo de prepararnos para o peor dos escenarios posibles.

Logo de coñecermos o anuncio do presidente do goberno español, Pedro Sánchez, de convocar eleccións estatais para o 29 de novembro, a ameaza existente dun hipotético goberno de coalición reaccionario PP-Vox, xunto ao aumento da tensión e a escalada belicista das elites globalistas europeas e do réxime ukronazi contra a Federación Rusa, obríganos a ter que acelerar os preparativos nesta dirección.

Lonxe da posición que dende o CAL adoptemos respecto ás vindeiras eleccións estatais, que chegado o momento teremos que analizar con detemento, o que si está fóra de toda dúbida, é que a resistencia obreira e popular galega contra o fascismo soamente se pode lograr con organización e combate nas rúas.

A asemblea aberta convocada o día 30 de outubro no concello de Porriño, é determinante. Esperamos que sexa un punto de inflexión que abra a posibilidade de artellar en Mos e no Porriño, unha resposta pola paz, pola terra e contra a guerra. Unha resposta fronte á farsa progresista e á ameaza fascista, unha resposta fronte á guerra imperialista, que por desgraza, podemos divisar cada vez con maior claridade no horizonte.

ASSEMBLEIA ABERTA



Sexta-feira, 30 de outubro, às 20h.
Liceum Bar (Ramón González, 16, Porriño)

ORGANIZA-TE NO ANTIFASCISMO
COMBATENTE GALEGO!

Dende o verano de 2020, ano no que se constitúe o CAL, son moitas e diversas as actividades e iniciativas que temos realizado. Concentracións en solidariedade con Palestina, contra a OTAN/UE e a guerra imperialista, palestras xunto á comunidade eslava residente na Galiza sobre a guerra na Ucraína, accións de denuncia contra a simboloxía fascista e polo cumprimento da Lei de Memoria Democrática, axitación e propaganda contra o fascismo, o españolismo e o réxime do 78, campaña contra a represión policial no Porriño, etc.

Por todo isto, para combater a desmobilización e afastamento das masas fronte á maioría absoluta dos gobernos municipais de Nidia Arévalo e Alejandro Lorenzo, para avanzar na consecución dos nosos obxectivos

Bar 59

Especialidad en CORDERO y COCIDOS
Tapas variadas y Vinos del país

Teléfono 986 63 91 44
Soutelo - Borrallño

AUTOCARES LUCHO, S.L.

CTRA. N-120
PETELOS
MOS

986 331 203 - 649 901 278 / 649 901 279

adega
Tría Carmen

T. 986 333013. Mób. 600 304608
Estrada Porriño - Redondela 237. LOUREDO. 36415 MOS

P.R. 3 Estrellas

*Estrada a
Peinador, 4
Mos
Puxeiros*

FLORIANO

Restaurante

*Habitacións, comida caseira,
espectaculares haburguesas caseiras,
almorzos sen gluten*

986 48 73 70

táticos e estratéxicos, e para alertar os sectores populares e o pobo traballador do grave perigo que se aveciña, queremos facer este chamamento á unidade.

Non descartamos ningún. O CAL tende a man a todos aqueles, que con coherencia nos principios, estean dispostos a loitar na medida das súas posibilidades e dende o noso marco

de actuación específico, contra o fascismo e contra o imperialismo, pola causa da liberación nacional do país, e en definitiva, a loitar en defensa da xusta causa en favor dos intereses

dos oprimidos e dos explotados.

Urxe organizarse no antifascismo combatente galego!

Antifascistas e antiimperialistas sempre!

Milana bonita

Por que lle chaman neutralidade cando queren dicir fascismo?

opinión



Montse Fajardo, xornalista

O comezo do novo curso a Xunta de Galicia do Partido Popular, sempre aplicada no que a iniciativas reaccionarias se refire, vén de dar un paso máis no empeño por esganar a liberdade de cátedra das docentes e, a través das instrucións enviadas aos centros para rexer o devir do ano académico, non só limita o número de actividades complementarias que se poden realizar por trimestre senón que obriga a informar dos seus contidos xa no principio de curso.

Igual haberá alguén que pense que está ben que a rapazada deixe de andar todo o día de excursión ou recibindo charlas sen que a familia saiba de antemán o que se lles está a contar, pero iso é porque non viu A lingua das bolboretas ou O mestre que prometeu o mar e non caeu na conta de que moito máis importante que transmitir coñecemento á rapazada é espertarlle a curiosidade, facela pensar, dudar... en definitiva: Formar cidadanía crítica.

Trátase de escoller entre dous modelos de ensino: O que quere abrir portas e ventás para coñecer outras realidades e escoitar voces que afonden na defensa dos valores democráticos -porque ese é o papel do Estado e polo tanto do ensino público: transmitir valores acordes co recollido no noso ordenamento xurídi-

co, independentemente da ideoloxía de cada casa- e o que quere que volvamos á memorización de conceptos sen dudar nin saírnos unha liña do que recollen os libros de texto. Obrigar a chapar ou animar a pensar...que opción cren que sería máis acaída para reverter eses tristes datos do informe PISA que din que cada vez a nosa rapazada ten máis problemas de lectura e comprensión?

Porque á fin, non se enganen, ningún modelo é aséptico nin a directriz, inocente: O que fai é dar unha nova volta á chave coa que a Xunta quere pechar a boca do profesorado máis comprometido, limitalo para que non poida programar charlas sobre igualdade, con contido LGBTQ+, sobre memoria histórica ou simplemente destinadas a entender a actualidade. Imaxinen que hai un docente que a raíz do debate no Congreso sobre o decreto de Vivenda quere levar unha inquietudina e un propietario á aula para que, escoitando ambas visións, o alumnado poida formarse un criterio propio sobre un tema de máxima actualidade. Pois non podería facelo, porque como era imposible que en setembro soubese o que ía pasar un mes despois, non o incluíu na programación. Ademais, podería entenderse que o debate de ideas distintas vai contra esa "neutralidade ideolóxica" que o PP impuxo

no país o curso anterior e que agora vén completar con este control sobre a programación.

O quid da cuestión é saber que é para o PP ser neutral. Podería pensarse que unha persoa sen ideoloxía é coma un unicornio, só existe na imaxinación.. pero vale, aceptemos que existe, que ser neutral é unha calidade para dedicarse a isto do ensino e que, por tanto, foi unha esixencia á hora de escoller o equipo da Consellería de Educación e, sobre todo, o máximo responsable de controlar o cumprimento dese tipo de directrices, é dicir, o subdirector xeral de Inspección e Avaliación do Sistema Educativo, Enrique Prado Cueva. Pois van sorprenderse, ou non, pero lonxe de ser neutral, o señor Prado tense mollado ata as trancas como columnista do xornal dixital El Catoblepas afirmando cousas como que o franquismo tivo luces e sombras (xa saben, nin moi ditador nin moi demócrata); que os autores en galego son de pésima calidade (das autoras non dixo nada...) ou que o profesorado tende a ser "una nueva clase ociosa de funcionariado", así en castelán, claro, que xa sabemos que todo o español es muy neutral y mucho neutral, como diría Mariano, é por iso Prado utiliza Generalidad como termo absolutamente falto de connotación ideolóxica

para definir o goberno catalán.

Nesa liña -oh, que sorpresa- gabou sen poñerse roibo a acción política de VOX, definiu o BNG como "nacionalismo fascista excluínte" e a ideoloxía do PSdG nada máis e nada menos que co neutral termo de "nacionalsocialismo". Iso provocou que, en plena polémica pola esixencia de "neutralidade ideolóxica", BNG e CIG-Enseño, sindicato maioritario no sector, esixiran o seu cese inmediato pero -nova sorpresa- aí segue Prado Cueva un ano despois, obrigando ao profesorado a mandarlle o que vai falar no novo curso para inspeccionar se é neutral. Os paxaros tiranse ás escopetas. E digo eu, xa que o informe PISA di que está empeorando a capacidade de lectura e comprensión na cidadanía, por que chamarlle neutralidade cando quereamos dicir fascismo?

Que este señor sexa o máximo responsable de inspeccionar o coñecemento que recibe a nosa rapazada no ensino público paréceme de tal gravidade que non entendo como non provocou unha folga de profesorado. Aínda que quizais si o fixo pero á xaponesa porque, afortunadamente, segue habendo docentes, centros de ensino e ata institucións que, malia a todas as súas instrucións, cada día programan máis actividades de transmisión dos valores democráticos.

CÁRNICAS LABREGO
SABOR RURAL

Praza de abastos
posto nº15
Salceda de Caselas

637 04 93 36

Servizo a Domicilio

TALLERES Ferreira
SERVICIO TECNICO
Venta, Alquiler y Reparación de Carretillas

C/. Amieirolongo (Las Angustias), n.º 69
36418 MOS (Pontevedra)

e-mail: taller.ferreira@hotmail.com

Tifs.: 986 331 397 - 986 333 489
Fax: 986 344 019

Ferreteria Mos S.L.

"En Puxeiros"

Rúa Ludeiro 31 A - Mos 986 682 494

info@ferreteriamos.com
www.ferreteriamos.com

TODO PARA EL PROFESIONAL



E falta fan. Conto só unha anécdota: un par de rapaces rompen a aplaudir mentres se lles explica nunha destas actividades que, durante a ditadura franquista, unha muller tiña que pedir-lle permiso ao seu home para asinar un contrato, saír do país ou dispoñer dos

seus propios cartos. E aínda que sei que é un aceno preocupante, eu quedo con que eran dous entre sesenta e seis estudantes, e estou convencida de que, malia toda esta onda reaccionaria impulsada de xeito nada inocente por moitos grupos de poder, entre eles o

gobierno galego, o sentir maioritario da rapazada non se ve representado por ese aplauso senón polas acampadas nas prazas ao berro: Aquí están as anti-fascistas!. Porque, como contou hai un tempo unha muller que fora alumna de María Vázquez, a mestra de Miño as-

asinada polo franquismo, a pegada dos reaccionarios nunca é tan fonda como a pegada dunha mestra e, afortunadamente, na Galiza a maioría de docentes saben que a neutralidade non existe e que a súa obriga é incidir na transmisión de valores democráticos.

“Se queremos solucionar de verdade o problema da vivenda, temos que ir á raíz: A especulación”

Juan Medela, voceiro da Alianza pola Vivenda

O acceso á vivenda é enormemente difícil, o que é un grave problema que pon en risco os alicerces da sociedade tal como a coñecemos. Mercar un piso a un prezo razoable é unha quimera, e alugalo como residencia habitual, para calquera que non teña unha situación económica de extraordinaria solvencia, estase a converter case nunha misión imposible. Persoas novas moi formadas, con titulación universitaria e todo tipo de estudos de complementarios, vense na obriga de compartir vivenda pois o que gañan nos seus traballos non lles dá para poder pagar un alugueiro e poder vivir.

Isto é así porque o sistema permite que o que é esencial para a vida; a saúde, a educación, os alimentos e agora tamén a vivenda poidan ser obxecto da actividade especulativa que permite que uns poucos se enriquezan de maneira indecente, a conta do sufrimento das clases traballadoras. A contestación social contra os abusos, que xorde a raíz do dramático desafuzamento dunha muller de 87 anos en Madrid, comeza a ser significativa en moitas localidades do estado. En Vigo aparece a principios deste ano un

colectivo denominado Alianza Pola Vivenda, que agrupa a máis dunha ducia de asociacións da sociedade civil organizada, tanto as que fan da vivenda o seu eixo central de actuación como outras que abranguen un espectro máis amplo de acción social ou sindical. Nós falamos con Juan Medela, un dos seus voceiros

Queremos coñecerte mellor, Juan. Ben, pois eu teño 48 anos son de Vigo e vivo aquí. Pero regresei hai pouco á terra, pois estiven máis de 15 anos vivindo en Andalucía. Son mestre de lingua estranxeira e antropólogo social e cultural.

Que é a Alianza pola Vivenda? Cando e como xorde?

Xorde a principios deste ano, 2026.

Houbo conversas previas a finais de 2025, pero a primeira reunión oficial foi en xaneiro. Nace nun contexto no que o problema da vivenda estaba a medrar. Deixou de ser un elemento sectorial para converterse nun problema transversal.

Comezamos organizacións que traballabamos especificamente neste ámbito da vivenda, pero axiña se incorporaron

outras que, aínda que non tiñan a vivenda como liña prioritaria, entendían que o problema era suficientemente grave como para implicarse conxuntamente.

Como funciona a Alianza pola Vivenda e cales son os seus obxectivos?

O máis salientable é que buscamos construír un método de traballo operativo que permita que esta experiencia

perdure mentres sexa necesaria, sen absorber o traballo propio de cada colectivo. Queremos que cada organización poida continuar coa súa actividade e, ao mesmo tempo, sumar esforzos no traballo conxunto.

Estamos nun contexto complicado, cunha crise tanto da militancia como da mobilización social. Ou sumamos forzas entre as organizacións que que-



Imaxe da última manifestación pola vivenda en Vigo



RABADEIRA

AUTOMÓVIL - MAQUINARIA AGRÍCOLA
NEUMÁTICOS - ACCESORIOS
ALINEADO
DISTRIBUIDOR AUTORIZADO DE NOKIAN TYRES

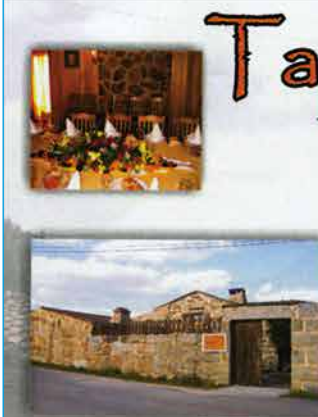
Telf. 986 340 753
Revolta.nº 7 - Parderrubias. 36472 - SALCEDA DE CASELAS
rabadeira2011@hotmail.com



Tu Bocata

Estamos en **Torneiros**
(Antigo Bar Cherokee)

Visítanos!



Taparía A Calustra

Se hacen banquetes programados



Todos los días desde las 18:00 h hasta las 24:00 h.

SÁBADOS Y DOMINGOS DESDE LAS 12:00 H. HASTA LAS 24:00 H.

Bouzavedra, 23 - San Xurxo - SALCEDA

986 349 298

remos traballar neste ámbito ou, por separado, non somos capaces de chegar tan lonxe.

A Alianza está pensada para artellar esa incidencia política e avanzar cara ao noso obxectivo principal: garantir que toda persoa que o precise poida acceder a unha vivenda digna, estable e asumible.

Tamén hai unha serie de medidas concretas que propoñemos aplicar de maneira urxente: Declarar Vigo como zona de mercado tensionada para poder aplicar o control de prezos-Crear un parque público de vivenda a partir das casas valeiras- Poñer freo aos pisos turísticos-Aplicar un plan con perspectiva de xénero-Rematar co chabolismo-Acabar cos prácticas inmobiliarias racistas contra a poboación migrante.

Que organizacións forman parte da Alianza?

Somos arredor de 18 organizacións. Entre as que traballan directamente na vivenda están o Sindicato de Inquilinas de Vigo e o Foro Socio-educativo As Ninguéns e Amnistía Internacional. Tamén colaboramos con organizacións sociais, veciñais, ecoloxistas e sindicais. É un espectro amplo do tecido social.

Da área de Vigo?

O noso ámbito principal é a cidade de Vigo, pero están xurdindo iniciativas

noutros lugares, como no Morrazo, e estamos dispostos a colaborar con elas e coas organizacións que pelexen polo mesmo.

Como está a situación da vivenda en Vigo?

Seguimos batendo récords históricos no prezo da vivenda, xa non mensualmente, senón ás veces semanalmente. Isto afecta tanto á compravenda como ao alugueiro, aínda que nós traballamos especialmente sobre este último. Os prezos seguen subindo e parece que non atopan teito.

Ao mesmo tempo, a oferta de pisos en alugueiro está a reducirse.

Por que motivos?

Segundo os datos do INE, en Vigo hai máis de 22.000 vivendas baleiras e arredor de 11.000 persoas demandantes de vivenda pública. Con eses datos, en principio, non debería existir un problema de vivenda destas dimensións e non se tería que construír moito máis.

Ese dato de Vigo é demoledor. Con eses números a nosa cidade non tería que ter ningún problema de vivenda.

Non tería que habelo, claro que non. Pero haino. Os principais gobernos e partidos políticos defenden que, se se constrúe

máis e aumenta a

oferta, o mercado se regulará e os prezos se estabilizarán. Esa é a explicación que levan tempo ofrecéndonos.

É unha explicación que non serve?

Nin explica nin soluciona o problema. Só temos que mirar atrás, á crise financeira de 2008. Daquela había unha sobreoferta de vivenda e, a pesar diso, os prezos seguían subindo. Chegou un momento no que os ingresos da xente non medraban ao mesmo ritmo que os prezos e as persoas xa non podían asumir o custo dunha vivenda. Cando se paralizou a compra, chegou a crise.

Agora o contexto é diferente. Hoxe o problema maniféstase especialmente no alugueiro. A capacidade económica das persoas foi empeorando, mentres o custo da vivenda aumentaba.

En que se diferencian os dous contextos?

Neste país vendeuse a idea de que a única maneira de conseguir estabilidade era mercar unha casa. Porén, noutros estados europeos pódese vivir de alugueiro. E aquí, ata hai poucas décadas, tamén existían contratos indefinidos e prórrogas automáticas vivindo de alugueiro.

Se non entendemos o pasado, é moi

difícil comprender o que está a suceder no presente. Pero hai un terceiro elemento fundamental para explicar o problema: a especulación.

A especulación é a base do problema?

Si, claramente si. No Sindicato de Inquilinas estamos atopando moitísimos casos de persoas que levan vivindo cin-

co, quince, vinte anos ou mesmo máis tempo na mesma vivenda, ata temos un caso dunha persoa que leva máis de 60 anos na mesma vivenda. De súpeto, reciben un burofax comunicándolles que non lles van renovar o contrato. Se queren continuar, poden asinar outro pagando entre 200 e 400 euros máis ao mes.

Isto non ten que ver coa falta de oferta, porque esa vivenda xa está habitada. Ten que ver coa intención de obter un beneficio maior a través da especulación.

Se falamos de subir o prezo entre 200 e 400€ máis ao mes. Estamos case na usura?

Efectivamente. Outro problema é o uso fraudulento dos alugueiros de tempada para reducir os dereitos das persoas inquilinas. Os contratos de vivenda habitual teñen limitacións relativas á duración, ás prórrogas e ás actualizacións da renda que non operan do mesmo xeito nos contratos de tempada. Tamén está a medrar o alugueiro por habitacións.

O alugueiro de habitacións é moi común?

Si, cada vez máis. E temos outro problema que é o paso da vivenda habitual ao alugueiro turístico, porque ofrece unha rendibilidade maior.

O resultado do que explicas é que o mercado habitacional queda reducido a persoas de elevada solvencia económica, mentres os que non gocen desa situación poden quedar na rúa dun día para outro?

É o que está acontecendo. O problema non ten unha única causa: conflúen distintos factores, pero, se esquecemos que a raíz é a especulación e o analizamos unicamente en termos de oferta e demanda, nunca o imos solucionar. Os gobernos municipal, autonómico e estatal non están facendo o necesario para impedir a especulación. Seguen

O BRASEIRO DO LUCHO

ESPECIALIDADE EN CHURRASCO E POLOS A BRASA E POR ENCARGO A COMIDA QUE NOS PIDAS.

COMIDA PARA LEVAR E A DOMICILIO HOXE COCINAMOS NOB!

TELF. 604 007 240 R/ Rafael Tilve Adrio, 8 SALCEDA DE CASELAS

crisbor
peluquería mixta

Avda. Galicia, 25 - Baixo
986 34 79 52
Salceda de Caselas

BAR · RESTAURANTE CASTRO

COCINA TRADICIONAL GALLEGA

Antonio Palacios, 154
Teléfono: 986 330 757

36400 PORRIÑO
Pontevedra

Talleres S. Malvar

Carretera de Vigo a Madrid (Antigua N550)
AVDA DE GALICIA 53 A MOS
986 092 947

SUMYRENT

ALQUILER Y VENTA DE MAQUINARIA

Polígono O Cerquido, 59 BUDIÑO
SALCEDA DE CASELAS Telf. 986 34 68 53
sumyrent@sumyrent.com www.sumyrent.com

pensando que aumentar a oferta vai regular o mercado.

Os dous decretos sobre vivenda que non saíron adiante contiñan medidas valentes e decididas?

Eran un primeiro paso. Estas medidas de emerxencia que se propuxeron recentemente estas dúas semanas eran un primeiro paso para evitar que milleiros de persoas queden na rúa. Tamén tiñan algún elemento para dar un pouco máis de estabilidade, como os contratos indefinidos, que existen noutros lugares de Europa e que aquí tivemos no pasado.

O artigo 47 da Constitución reconece o dereito a unha vivenda digna, pero tamén establece que os poderes públicos deben adoptar medidas para impedir a especulación. É dicir, esa obriga está recollida na propia Constitución.

O problema é que neste país, durante o final do franquismo e as décadas posteriores, a construción converteuse nun dos principais piares económicos. A vivenda foi tratada cada vez máis como un investimento. Por iso, construír centos de miles de pisos non vai

resolver por si só o problema. Se queremos solucionalo, temos que ir á raíz: impedir a especulación cun ben básico como a vivenda.

É necesario, entón, desmercantilizar a vivenda?

Exactamente. A vivenda ten unha dobre función: social e económica. O problema é que, no noso Estado, a función social está subordinada á económica. A función social é a que debe predominar, porque non estamos falando dun produto de investimento calquera, senón dun ben básico para a vida. Non podes vivir dignamente se non tes acceso a unha vivenda.

En Vigo, hai persoas en emerxencia habitacional?

Hai moitísimas persoas en emerxencia habitacional.

Por que?

Antes asociabamos o problema da vivenda ás persoas que non tiñan traballo ou non dispoñían de recursos. Parecía un grupo reducido da sociedade. Pero, ademais de medrar ese grupo, a crise está afectando tamén á clase traballadora. Podes ter un traballo e non

ter posibilidades de acceder a unha vivenda digna para ti e para a túa familia. Podes verte obrigado a compartir piso porque non podes asumir o custo dun alugueiro.

Cantos desafiuzamentos se producen en Vigo? Que acontece coas familias afectadas?

Segundo os datos do Ministerio de Xustiza, estamos falando dunha media dun desafiuzamento cada tres ou catro días. No primeiro semestre deste ano houbo arredor de 109, polo que podemos acabar cunha cifra anual moi elevada.

Pero tamén existen os desafiuzamentos invisibles: os que se producen cando non se renova un contrato. Unha persoa pode cumprir todas as súas obrigas, pagar a renda, coidar o piso e manter unha boa relación coa propiedade, pero ten que marchar porque o propietario quere gañar 200 ou 400 euros máis ao mes.

O Concello ofrece unha alternativa habitacional ás familias desafiuzadas en Vigo?

Debería, pero non o fai. As persoas te-

ñen que recorrer á familia, ás amizades ou ás ONG.

Para facernos unha idea, o albergue municipal para persoas sen fogar ten moi poucas prazas e a estancia é limitada. Despois dese período de 15 días de estadia, tes que buscarte a vida. Hai moita xente que está na rúa que non pode acceder ao albergue por falta de prazas.

E, dos que acceden, se lles ofrece axuda para pagar un alugueiro durante uns meses, pero hai que atopar unha vivenda dispoñible e cumprir os requisitos que esixen: ingresos elevados, garantías de dous meses, seguro de falta de pagamento e outras condicións que moitas persoas sen recursos non poden asumir.

Quen son os especuladores?

Hai de todo, pero os grandes actores son os bancos, as empresas, os fondos de investimento e os grandes propietarios que acumulan moitas vivendas. En Galicia, a presenza dos grandes propietarios é importante, mentres que a chegada dos fondos voitre aínda é incipiente.



Javier González Riveiro

C/ Generoso Dguez. 110
36419 Ceta (Mos)
T. 986 907 346
M. 670 327 210
M. 619 839 058

panaderianovadevesa@gmail.com



CONGELADOS
FRANDI

T.986334271

E. frandicongelados@gmail.com

C/ ESTACIÓN Nº7 O PORRIÑO

CARNICERIA O CURRICHIO

CALIDAD, TRADICIÓN Y CONFIANZA

Carne selecta, servicio de siempre

Ctra. Puxeiros-Mos, 179
TORROSO - Mos

648 142 936

síguenos en:
f i



APLIVILCA

APLICACIÓN DE SISTEMAS DE IMPERMEABILIZACIÓN
Persoal especializado e profesional

DEPÓSITOS DE COMUNIDADES DE AUGAS
Impermeabilización, limpeza e desinfección **CERTIFICADA**

SERVIZOS A EMPRESAS E COMUNIDADES
Pavimento, fachada, patio, garaxe, mantementos...

APLICACIÓN E VENDA DE PRODUCTOS



Subida ó Rebullón 28 - Mos Telf.: 986 49 88 72 www.aplivilca.com info@aplivilca.com



Por *Tino Lago*



200 VECES

Este exemplar de A Nova Peneira que ti, amable lector ou lectora, tes nas túas mans é o número 200 da nosa publicación. Como sabes, somos un medio de comunicación completamente afastado dos círculos de poder, e que trata de que os principios e a conciencia sexan os únicos motores da súa existencia.

O noso financiamento diario xorde da inmensa xenerosidade dos pequenos negocios locais, que teñen a ben anunciarse nas nosas páxinas, e da vontade dos nosos subscritores e subscritoras. A todos e a todas exprésolles nestas liñas o meu agradecemento máis profundo desde as partes máis íntimas de min mesmo. Sen eles e elas nada tería sentido, e nada podería ser.

Xa son 200 números e 15 anos de vida, camiño de 16. Son milleiros os quilómetros percorridos, que pesan como pedras no lombo, e infinitas as visitas realizadas, que enriquecen a alma, como a lectura de calquera libro que nos emocione nos transporta a misteriosas rexións inexploradas aínda por descubrir.

Ás veces preguntome se toda esta viaxe á que de maneira fortuíta e casual me levaron os camiños da vida ten algún sentido. Paga a pena traballar de luns a domingo para que un novo número de ANP poida ver a luz? A resposta é sempre a mesma: si, si que paga a pena. Galicia é un país de seu, e ten dereito a que o seu futuro só o decida un único suxeito político: O propio pobo galego. E eu quero dicilo, preciso expresalo, necesito berralo, como o escravo berra liberdade cando non a ten, non unha nin 200 veces, senón 200 mil se fora necesario, ata que cheguemos a convencer á maioría social do pobo galego.

Paz
Xustiza social
Dignidade
Feminismo
Memoria histórica
Internacionalismo proletario
Igualdade
Liberdade
Cultura

Defensa dos intereses da nación galega. En calquera deses portos, queridos amigos e amigas, sempre nos imos encontrar.



Dous centos

Suso de Toro, escritor

Douscentos, dous centos. Son poucos centos e son un número enorme. Feito un cesto, feito dous centos. E quen dixo que somos un país triste. Un país que edita revistas que chegan a douscentos números libres sen perder o espírito da liberdade, que é tan doado de perder porque os corpos buscan acomodo e perden as forzas conforme se fan maiores. Un país que edita revistas que nacen dun lugar, porque todo o que é bo e alimenta nace e cheira a un lugar. E nós somos un país de lugares habitados, somos a Terra habitada. Un país que edita revistas que desde un lugar falan das cousas do tempo e do mundo. Un país que ten xente voluntarista que aguanta tanto e que ten lectores e lectoras que len nas súas revistas non pode ser un país libre. É un país que resiste alegre. Un saúdo para a xente libre que escribe e edita a Nova Peneira e para os seus lectores e lectoras.



asesoría fiscal, laboral y contable
seguros

SUSANA CABALEIRO

Manuel Rodríguez 112 PORRIÑO

Tlfo. 986338216 info@asegal.org



Cerrajería y seguridad.



ALTA SEGURIDAD Y ESPECIALIZADOS EN CERRAJERÍA DEL AUTOMÓVIL

VIGO: Brasil nº 27 - Telf.: 986 418 325 • O PORRIÑO: Urb. El Sol nº 23 - Telf.: 986 337 407
www.cerrajeriaberma.es • berma@cerrajeriaberma.es



CONTROLES DE
ACCESO PARA
COMUNIDADES • EMPRESAS
INSTITUCIONES • HOGARES

Emergencias
649 666 655
24H



Montse Fajardo, xornalista

Tino contra Goliat

A Nova Peneira está de aniversario. Parabéns! Xa van alá douscentos exemplares nos que se puxo un xornal, e ademais en papel, ao servizo dun proxecto revolucionario de país onde non manden sempre os mesmos, onde non se escoite sempre a voz do amo. Aquí non hai carto institucional que valga, diolo paghe. Entre tanto titular vendido ao poder, as páxinas d' A Nova Peneira son un oasis de liberdade onde unha sabe que pode falar mal da Xunta, do goberno, deste alcalde, ou destoutra alcaldesa se lle peta, porque que ninguén lle vai dicir: Pero como imos poñer iso, que me quitan o anuncio?? Non hai censura mentres exista rigor e supoño que mentres non se emitán opinións reaccionarias. Aí pode que o director poñe pé en parede, non o sei porque diso non gasto, pero A Nova Peneira non agochou nunca ser un

xornal de ideoloxía nacionalista e de esquerdas, cunha liña editorial moi clara. Vamos, coma o resto só que aquí non se engana ninguén pretendendo convencer da existencia do unicornio da neutralidade ideolóxica. E iso, para min, tamén é de agradecer.

Neste tempo de medias tintas, de esixir unha equidistancia que sempre acaba por traducirse nun escoramento á dereita, agradezo que haxa un xornal que se sitúe sempre no lado do país e, sobre todo, da xente máis desfavorecida. Que mude o silencio morno polo sinalar os abusos e aquelas opcións políticas que impiden melloras para o groso da poboación. Agradezo que se faga bandeira do compromiso co noso, coas pequenas empresas, cos concellos pequenos do sur de Galiza, coas candidaturas que non conseguen o maior apoio pero si fan o maior dos traballos, co medio ambiente, co fe-

minismo, coa cultura, co deporte, coa memoria... E sei do esforzo que supón ese remar contra corrente.

A Nova Peneira é o noso Val de Ela, o lugar onde David dá a batalla contra Goliat, número tras número, ano tras ano. Un xornal a pedradas cos poderosos. Unha pode preguntarse de onde saca folgos para levar máis dunha década co tirafonda ao lombo, pero se ti, coma min, levas tempo seguindo a traxectoria d' A Nova Peneira, ben sabes que o secreto é Tino Lago Vargas. O director do xornal é, sen dúbida, a súa alma máter. El dirá que é un proxecto coral ao que se suman moitas voces, e é certo, pero el é o director do coro. Desde aquel maio de 2013 en que salvou a cabeceira sen ter nada que ver co sector, leva ao lombo 180 números, ou que é o mesmo, centos de visitas a bares, comercios, empresas, para vender un anuncio que lle afaste de ter

que depender dos cartos do amo, e centos de repartimentos logo para levarlle ao cliente un xornal no que a nosa opinión repousa libre sobre o soporte daquel pelexado anuncio.

Tino é A Nova Peneira. A Nova Peneira é Tino. Creo que sabe que o digo porque o penso, que non son nada dada a louvamiñas, -moita caña lle meto coa maquetación!-, pero o que igual non sabe é que admiro moito a súa capacidade de traballo, ese poñer o lombo para manter un proxecto utópico que pode que sexa seu pero que nos dá ao resto folgos para manter a esperanza de que chegará o día, logo de trece anos, en que a súa portada á fin anuncie que na Galiza houbo un cambio de goberno. A ver se o facemos posíbel, xa non por nós senón porque llo debemos a Tino. Parabéns, compañeiro, a ti e a todo o teu equipo.



Francisco Álvarez "Koki", escritor

Celebración en xaneiro

A Nova Peneira, que xurdía un día calquera do mes de xaneiro, veu renovar o nacionalismo, o sindicalismo, e a desmentir todos os bulos desa dereita que nunca acaba de extinguirse, por desgraza. Dicia o escritor e amigo

Eduardo Galéano. "Somos o que facemos, para cambiar o que somos". Estas palabras son moi certas, porque hoxe en día dirixir un xornal de esta ideoloxía é todo un atrevemento. O capital é unha apisoadora intelectual e social que arrasa. Claro está que conta cunha

cantidade de esquiros obreiros que soñan con trepar. Non fai moito estando en Jerez de la Frontera, alguén me dixo, que alí había trescentos señoritos e outros trescentos que querían selo. Estamos nun fronte social tan perigoso que nin nos imaxinamos.

As democracias tambaleanse. Acó e aló. Un vento desértico, atravesas as cabezas pensantes do fascismo, mentres nós esperamos. Esperamos que se arranxe este atranco social só. A psicoloxía para entender este feito é fácil. Mentres uns dormen, outros traballan

Progreso
Panadería - Cafetería

O Porriño - RÚA PROGRESO 5
Tui - RÚA CASAL ABOY 4

986 334 079

FLOR DE LOTO
Arte Floral

Ctra. Peinador nº 26 Bajo - Puxeiros
Tameiga Mos

teléfono: 986 48 60 20
móvil: 687 46 76 34
696 15 63 59

E-mail: flordelotomos@gmail.com

Horario
Lunes a viernes: 10:00 a 13:30
16:30 a 20:00
Sábado: 10:00 a 14:00

Talleres SITO
TORRÓN

ESTRADA PORRIÑO-REDONDELA 73B
CP. 36416 MOS
TELF. 634 887 054

Distribuidor oficial

BCS BERTOLINI Oleo-Mac
DEUTZ FAHR AGRIA SAME

TRAMILOURO, S.L.
TRAMITACIÓN Y GESTIÓN

C/. El Pinar, 3
36400 PORRIÑO

Tel.: 986 348 096
Fax: 986 330 710

ANP 200 VECES

para ter ese éxito do terror e poder. Nada é casual. A sociedade fascista, leva anos adestrando e puxando polos seus intereses. Empezan a ollar os resultados. Por iso teño que dicir, que os xornais que calan bulos e nos dan a información necesaria son moi necesarios. Chegar a 200 números nun xornal é moi difícil, moito máis se a liña que elixes é na defensa da xente humilde e das causas perdidas. Cando hai alcaldías que no seu dereito da súa liberdade cortan subscricións para afogarte, é aí onde temos a riqueza da resistencia. Cando un home cumpre un soño que beneficia a sociedade e sente esa calor

da satisfacción propia por dentro, iso vale o que moitos nunca saberán. Cando Tino Lago decidiu dar este paso, xa sabía facía moito tempo, dos atrancos a liberdade. Os que inda nos tocou vivir na ditadura de Franco, sabemos diso, outros falan, porque nunca lle viron o cu a curuxa. Está claro que estamos chegando a un estado de submisión, que vista con determinación, é algo impúdico. Ninguén nos vai a salvar, se non somos nós mesmos de maneira colectiva. Hoxe hai máis prensa amarillista que nunca, e o televexo comezando pola tve gaita é escandalosa. Para iso, usan o noso diñeiro, para avergonzar-

nos. Como si foran un ente relixioso fan sentirnos culpables, ou polo menos iso intentan. A prensa escrita do poder, mantén a moitos sicarios e outros acólitos, que esperan recibir algunha esmola. Todos coñecemos a diferenza que hai entre mestre e discípulo, entre amo e escravo. Sempre é a superioridade de un sobre o outro. No mundo Putin espera recuperar o peso internacional que hoxe non ten. Trump como San Gabriel espera someternos. Ten este home na súa conduta. Ten nos seus ollos, un xogo de mísiles. Ten no seu cerebro tanta forza bruta.

Que pido un novo tempo de caraveis e abrilas.

Cando colaboro nun xornal, ás veces non sei que dicir, parece que xa todo está dito, pero non é certo. O maior pecado do intelectual é o EGO. Nel peccan a maioría dos artistas, escritores, poetas, pintores, escultores e colaboradores. O poeta Bécquer dicía. Mentres haxa un misterio para o home. ¡Hai poesía! Eu digo, que mentres haxa un home idealista con ideoloxía. Teremos a esperanza da vida. Hoxe, como un día dixo o grande mestre Álvaro Cunqueiro. Pido mil primaveras máis para a Nova Peneira.



Bieito Lobeira, membro da executiva do BNG

Mérito e dignidade

Onoso é un pobo non dado a valorar suficientemente, penso, os seus logros colectivos, os seus méritos, a súa valía. Noutras latitudes si o fan, sen se preocuparen da inmodestia. Mesmo hai quen, neste país noso, valora o propio só cando o recoñecemento a calquera iniciativa procede de fóra. Sonche cousas da historia. No noso caso, unha historia de negación, de ocultación, de dependencia, mais tamén de resistencia. É nesa tensión dialéctica entre dependencia e resistencia, entre sometemento e liberdade, onde mellor sitúo a explicación do enorme empeño, do inmenso mérito, que fixo posíbel o nacemento e andaina, xa polos 200 nú-

meros, desta construción colectiva chamada A Nova Peneira.

Explícome. Estes 200 números d'A Nova Peneira son a demostración dun grande esforzo humano, mais tamén a constatación científica de que é posíbel facer o imposíbel. Nuns tempos en que o galego, teórico idioma oficial, se encontra en realidade proscrito, e desde logo expresamente excluído de calquera tratamento informativo e mediático, e por suposto, do favor institucional, aquí aparece A Nova Peneira, publicación monolingüe en galego, libre e sen complexos, e por enriba en soporte papel. Máis difícil aínda. Mariñeiros da palabra que vogan contracorrente,

aproando o poder político. En 200 números. Case nada. Primeiro e inmenso mérito: A Nova Peneira optou non pola comodidade, senón polo máis difícil. Polo galego. Pola lingua do seu país. Sen disimular nin agocharse. E tamén por un modelo de xornalismo alternativo, dándolle voz a quen non a ten, e procurando visualizar a realidade dunha nación viva e combativa que o poder se empeña en ocultar.

E agora vén a parte humana. Os proxectos son colectivos e sobrepasan os individuos, mais sen seres humanos non hai proxectos. E aquí hai moita humanidade. Non coñezo todo o equipo que fai posíbel, contra vento e maré,

este proxecto xornalístico, mais vaia por diante a miña admiración sincera. Admiración e tamén sorpresa despois de todos estes anos. Non son crente, mais Tino, o seu director, é das persoas que máis se achega ao concepto de omnipresencia. É quen de desafiar á ditadura espazo-temporal, e gañarlle. Para escribir, contar, escoitar, aconsellar, convencer e percorrer milleiros de quilómetros ao mesmo tempo. E cun sorriso que non hai quen llo quite. Non ten prezo este home. Non sei con que alimenta o seu corpo, nin o segredo do seu motor vital de combustión. E como non cremos no individualismo, senón no traballo colectivo, por moito que haxa persoas deci-

Elisa Rodríguez Vaqueiro
T. 675 846 202
farafloristas@gmail.com

SE VENDEN GALLOS CAMPEROS

10€

TELÉFONOS:
616 44 30 04 - 986 48 90 44



Comercial BUGARIN
FERRETERIA - VENTA DE MAQUINARIA

Generoso Domínguez, 174 Bajo - CELA
36412 MOS (Pontevedra)
986 687 708 650 420 049

Abelenda, 2 - PONTELLAS
36416 - O Porriño (Pontevedra)
986 335 169



ANP 200 VECES

sivas en moitas ocasións, non podemos esquecer tampouco a quen coñecemos por razón de veciñanza e amizade, e que impulsan tamén A Nova Peneira: De Marín, claro, Lucía Santos, co seu enorme corazón e inmensa capacidade, ou Aarón Franco, polivalente propulsor de iniciativas e de pluma brillante.

Fascínanos tamén toda esa ampla base social de extracción popular, incluíndo pequenos negocios e establecementos de todo tipo, alicerce económico a través da publicidade, xunto a subscritoras e subscritores, auténtico cimento e sustento deste periódico. É ese modelo o que tamén permite exercer con liber-

dade de criterio fronte ao poder, sen dependencia nin obediencia, a diferenza da maioría de medios de comunicación. A dignidade non ten prezo.

Serán cousas da peneira, ese aparello popular tradicional que é quen de separar o grao do refugallo, e permite obter para a comunidade millo, tri-

go, fariña ou sementes limpas de residuos. A Nova Peneira fai un labor similar, e elimina intoxicacións, polo ben da realidade social. Pois xa van alá 200 peneiradas. E o que queda por peneirar. Aí seguen. Coa conciencia tranquila e a cabeza ben alta. Un orgullo.



Galiza en loita por unha vida digna

Paulo Carril, SX da CIG

medre imparábel dos prezos fai máis difíciles as condicións de vida, levando á ruína as clases traballadoras galegas. Á suba da electricidade, dos combustíbeis e de moitos produtos de primeira necesidade hai que engadir unha grave deterioración dos servizos públicos e retroceso nas políticas sociais.

A vivenda é un dereito fundamental para todas as persoas pero a especulación converteuna nun luxo que a fai inaccesíbel para a maioría social. Unha suba descontrolada dos prezos, agravada pola seca, pero provocada polas guerras imperialistas e a ofensiva belicista emprendida polos Estados Unidos, que conta co entreguismo da Unión Europea e do Estado español. Aumenta o gasto militar dos Estados e o papel criminal da OTAN.

Moitas familias non teñen onde vivir ou como acceder a bens básicos. Con ilo, multiplícanse os efectos negativos das precarias modalidades de contratación impostas polas sucesivas reformas laborais (a tempo parcial, fixa-descontinua, ETT, etc.), que impiden ter condicións laborais e salariais estables e con dereitos.

Fronte a esta realidade, o capital segue enriquecéndose de forma imparábel, obtendo beneficios astronómicos. O IBEX 35 fulmina resultados e as empresas chegan a cifras nunca antes rexistra-

das.

As respostas dos gobernos demostran pouca vontade para darlle solución e tomaren medidas contra o capital. As manobras especulativas das grandes empresas sobre os mercados, controlando os prezos, fan máis extraordinarios os seus beneficios.

Todo isto pasa cando o capitalismo está nunha deriva reaccionaria. Alentan a ultradereita e o fascismo, que no noso caso é fomentando a ideoloxía españolista, negando a realidade plurinacional do Estado español, estando o pobo galego claramente prexudicado. Repiten o feito noutros momentos da historia: reforzar os mecanismos de explotación e represión ante o aumento do descontento social pola dureza das súas políticas económicas que xeran desemprego, baixos salarios e aumento da pobreza.

Hai que dar un paso adiante e comprometerse para que sexa maior a capacidade das forzas sindicais, sociais e políticas soberanistas, a través da loita social, as que impidamos, como até o de agora, que vaian a máis estas derivas españolistas e reaccionarias.

Compre ir a máis na resposta que levamos meses promovendo, coas folgas en moitos convenios colectivos, e avanzar coa convocatoria de Folga Xeral para o 11 de novembro.

Temos que evitar que a clase traballadora gale-

ga paguemos, máis unha vez, esta nova crise, cando outras políticas públicas son necesarias e posibles, como vimos defendendo desde hai meses, coas Propostas por unha Galiza con Dereitos, Traballo Digno e Igualdade.

É urxente a aprobación polo Goberno galego e Goberno español un Plan de Choque asentado en:

- 1.- Paralizar o aumento do gasto militar para destinalo aos servizos públicos e ter un sistema público galego digno de atención ás persoas.
- 2.- Intervención pública nos sectores estratéxicos (vivenda, financeiro, enerxético e alimentación) para garantir uns mínimos de benestar social.
- 3.- Fixar nos 1.374,74 euros mensuais o SMI con carácter retroactivo desde o 1 de xullo de 2026 para cumprir xa a Carta Social Europea. Garantir o carácter non compensábel nin absorbíbel de ningún dos complementos salariais. Aprobar a descentralización do SMI.
- 4.- Promover o dereito á negociación colectiva, o poder adquisitivo dos salarios e as cláusulas revisión salarial conforme o IPC real, garantindo a prevalencia dos convenios galegos fronte aos estatais.
- 5.- Os gobernos fixarán por lei prezos populares en produtos básicos de alimentación e prezos xustos para quen os produce. Demandamos actuacións contra quen especula nos mercados.

6.- Prohibir os desafiuzamentos, conxelar as cláusulas das rendas dos alugueiros e a non aplicación das subas de xuros nas hipotecas.

7.- Aprobar un Plan de acción que poña a disposición inmediata todas as vivendas da SAREB para os sectores sociais máis necesitados. Intervir o mercado fixando os prezos máximos de alugueiro acordes co salario medio do lugar, que obrigatoriamente deberán cumprir os grandes posuidores. Creación dun Banco Galego de Vivenda para aluguer social.

8.- Creación dunha Empresa Pública Galega de Electricidade, que garanta a enerxía ao servizo do pobo. Aprobación dunha Tarifa Eléctrica Galega, abaratando a factura da electricidade, tendo en conta o carácter produtor e exportador de enerxía que ten o noso país. Así mesmo, limpar da factura os cargos que non teñen relación directa co funcionamento do sistema eléctrico, cambiar o sistema de fixación de prezos e desvincular o prezo da electricidade do prezo do gas.

9.- Fixación dun prezo máximo da gasolina e do diésel mentres non se estabilicen os prezos e non se avance nunha solución fiscal xusta, tomando como base o prezo medio nas gasolinerías ao 24 de febreiro de 2022.

10.- Reforzar os servizos de mobilidade mellorando horarios para facilitar e ampliar os traxectos gratuítos.

escoita
Sus especialistas en audífonos

MEJOR AUDÍFONO DEL MERCADO CON INTELIGENCIA ARTIFICIAL

SIN PILAS PROGRAMABLES A DISTANCIA DETECCIÓN Y AVISO DE CAÍDAS DEL USUARIO MÁXIMA DISTINCIÓN DE VOCES LOCALIZADOR DE AUDÍFONO PERDIDO SEGUIMIENTO CORPORAL Y CEREBRAL Y MUCHO MAS...

VEN A CONOCERLOS

PRIMICIA EN GALICIA

Os nosos centros en:

.Vigo .Redondela .Ponteareas .Allariz .Tomiño .Ourense .Tui .Salceda de C.

Pida su Cita

Teléfono gratuito 900 52 57 54

www.escoita.gal

LEIRAUTO TALLER

Talleres Leirauto S.L.L.

MECÁNICA EN GENERAL

CAMBIO DE LUNAS

MANTENIMIENTO

NEUMÁTICOS

986 657 255

648 606 300

leirauto@gmail.com

Marmolería

LA GLORIA

Arte funerario

Mármoles y granitos para la construcción

986 660 188

625 082 049 Francisco

Alto de la Gloria, 8

Ponteareas

HOMENAXE A FERRÍN POLO 50 ANIVERSARIO DE: “CON PÓLVORA E MAGNOLIAS”



Pax.:XXI

bradouro
A TENDIÑA CREATIVA
PRAZA FIGUEROA 8 BAIXO
REDONDELA
634 464 776
bradouro.shop@gmail.com
@Bradouro.shop

TU AUTOESCUELA EN REDONDELA

cesantes2
autoescuela2

Paseo da Xunqueira, 39. Bº
986 17 35 07
WhatsApp: **667 847 683**

¡TE ATENDEMOS POR WHATSAPP
SIEMPRE QUE LO NECESITES!

**TAMBIÉN
CLASES
ONLINE**

A tu ritmo y desde
donde tú quieras...

Ramos de flores personalizados
Eventos y defunciones
Entregas a domicilio

A & M
Flores

Tel: 622 614 006 - 646 030 005
Rúa Telmo Benardez, 2
(Redondela)

f Flores AyM
i floresam4954

“Estou orgullosa de ser unha alcaldesa do rural de Redondela, socialista e cunha profunda sensibilidade social”

Digna Rivas, alcaldesa de Redondela

A piques de rematarmos o actual mandato, achegámonos ata o concello de Redondela para conversar coa súa alcaldesa, a socialista Digna Rivas, e coñecer a súa valoración sobre como foi esta etapa de goberno, novamente en minoría, as cuestións máis importantes que atinxen á nosa vila así como as súas expectativas para os últimos meses de mandato. Digna amosouse orgullosa do traballo do seu goberno, esperanzada en que a maioría social do pobo de Redondela o valorase de maneira positiva, e moi decepcionada cunha oposición que, ao seu xuízo, non fixo outra cousa que pór paus nas rodas. Velaí vai o que deu de si a nosa conversa

Estamos na fase final do mandato, Digna. Como está a alcaldesa de Redondela?

Con moita forza, ánimo e ilusión. Para min servir ao pobo de Redondela é unha inmensa honra, que deixa unha pegada imborrable na miña alma. Nunca poderei agradecer o suficiente a confianza das miñas veciñas e dos meus veciños. Agardo poder estar á altura cada día, todos e cada un dos días.

Estás pensando xa nas eleccións de maio?

Non. Estou tratando de acabar o mandato o mellor posible, deixando encamiñados os importantes proxectos para Redondela que temos entre mans.

Non podo deixar de preguntarche pola túa opinión do adiamento das xerais para o 29 de novembro deste ano?

Considero que é unha decisión acerta-

da. Teño a convicción de que en España somos moitas máis as persoas progresistas que as reaccionarias. Oxalá poidamos chegar ás maiorías sociais para que o próximo parlamento se pareza máis á rúa, e haxa unha aritmética parlamentar de maioría progresista pero reforzada.

Ben, ti diso de gobernar en minoría algo sabes?

É a vontade maioritaria da sociedade redondelá e eu como demócrata que son respéctoa escrupulosamente. Aínda así é obxectivamente comprobable que temos acadado moitas cousas benéficas para o conxunto de Redondela.

E para as parroquias tamén?

Para min todos os currunchos de Redondela son igual de importantes, e todos merecen a mesma atención. Desde os cascos urbanos ata calquera camiño



Digna Rivas no balcón do Concello con Vila Elisa de fondo

de calquera parroquia. Fixemos moito nas parroquias, claro que si, aínda que non todo que a min me tería gustado. Temos un programa con 2.700.000€ que financiaron actuacións en máis de 70 camiños das 13 parroquias do noso concello.

Por outra parte estamos facendo, por primeira vez na historia dúas rozas ao ano. Eu comprendo que a oposición ten que facer oposición, pero dicir que temos desatendidas ás parroquias simplemente non se corresponde coa realidade.

Que proxecto tes para “Villa Elisa”? Estamos cun concurso de ideas, que facemos a través do colexio de arquitectos. A nosa idea é facer biblioteca e anexos.

Falemos da Avenida Mendiño?

Teño que dicir, que por pura e dura responsabilidade, aceptei un convenio que é un caramelo envelenado. Ese é un proxecto que tal como o tiña a Xunta non cobre as necesidades de Redon-

dela. Ten en conta que falamos dunha vía que comunica o centro co porto de Cesantes. É unha zona pola que pasa moita xente.

Eu fixen os deberes pois cumprín con todo o que me mandaron, pero non lles interesou, e o tema quedou nun caixón. Cando cambiaron de conselleira, dime que hai que comezar todo de novo. Asemade a licitación foi moi complicada pois tivemos moitos recursos, pero xa está todo bastante ben encamiñado. Estou loitando para conseguir o proxecto que merece Redondela, aínda que non creo que a Xunta nos deixe facer todo o que queremos. Nós queremos un proxecto integral que poña ao peón no centro de todo.

Sobre o museo municipal que nos dis?

Estamos a piques de proceder á súa licitación. É algo polo que loitamos moito, e asegúroche, Marcos, que me dá moita carraxe que Ángel Barros non o puidera ver feito realidade.





O FUNIL

· TRAGOS E BOCADOS ·

Pai Crespo, 46 - Redondela

O FUNIL - TRAGOS E BOCADOS
 OFUNIL.TB
 OFUNIL.TB

Como está a sanidade de Redondela?

Está mal. De aí as mobilizacións. En Redondela faltan médicos, especialistas, a pediatria está fatal.... O estado da sanidade do noso pobo é de permanente declive, o que afecta moi negativamente á veciñanza.

Os que son marabillosos son os profesionais, que aínda estando colapsados dan o mellor de si mesmos para proporcionarnos a mellor atención posible. Pero lamentablemente a Xunta non está á altura.

Cal é a situación do SAF en Redondela?

O SAF, malia a actitude irresponsable da oposición que non fai outra cousa que pór paus nas rodas, está estable. Estamos cos pregos. Eu estiven oito anos na oposición e naquel tempo o partido socialista nunca votou en contra dos termos importantes para Redondela nin paralizou nada que fose necesario para o noso pobo. Lamentablemente o partido popular non está neses parámetros.

A oposición que vos fai o PP de Redondela é semellante á que fai o PP en Madrid ao goberno de Pedro Sánchez?

Absolutamente si. As dinámicas, salvando as distancias, son as mesmas. Pero quero enviar unha mensaxe moi clara ao PP de Redondela: Perdede toda a esperanza. Eu non me vou cansar. O meu amor por Redondela está moi por riba desas formas tan lamentables de facer política.

É certo que nos teus anos de alcaldesa o concello perdeu 9 millóns de € en subvencións?

Non, claro que non é certo. Pero se hai concellos da contorna nos que o PP pon de exemplo a Redondela sobre como se xestionan as subvencións;

Sobre a suba da taxa do lixo que ten que dicir a alcaldesa de Redondela?

A suba da taxa do lixo é unha obriga

para o concello que ven motivada pola suba do canon de SOGAMA. Quero lembrar que cando se produciu, insisto en que ao concello non lle quedou máis remedio, en Redondela esa taxa levaba arredor de 20 anos sen ser actualizada.

E que fai o PP? Facer política como tiña que facer?, pois non, xudicializa o asunto. A xustiza deunos a razón. É que non podía ser doutra maneira porque a suba da taxa do lixo produciuse en todos e cada un dos concellos, en todos sen excepción, incluso nos que goberna o PP. Pero ao PP de Redondela non se lle ocorre outra cousa que xudicializar a suba de Redondela. Asombroso, absolutamente asombroso.

Eu a este respecto quixera dar as grazas á veciñanza de Redondela porque a ampla maioría entendeu perfectamente a posición do goberno.

Vas acabar convertida nunha influencer?

Ben, as redes sociais son unha poderosísima ferramenta comunicativa na sociedade actual, e paréceme que o goberno de Redondela debe de estar onde está a xente. Especialmente a xente nova, que na súa inmensa maioría se informa a través dese tipo de canles.

A min o que máis me gusta do meu traballo é estar na rúa e escoitar á xente, por desgraza non podo facelo todo o que quixera, e as redes sociais son moi útiles para chegar a todos os sitios.

Redondela recibe dúcias de miles de peregrinos. Estamos cobrando a taxa turística?

Non. Está aprobada e está pendente da elaboración da ordenanza. Temos moitas cousas pendentes e ás veces non é posible atender a todo de inmediato.

Ti que es toda unha especialista en redes sociais seguro que es capaz de tirar unha mensaxe breve a modo de balanço do actual mandato?

Aproveito para facer autocrítica e dicir que non nos deu tempo a facer todo

o que nos gustaría ter feito. En grande medida por os paus nas rodas que nos puxeron. Pero o balanço en liñas xerais é moi positivo. Estou segura de que a ampla maioría de Redondela considera que a nosa localidade está bastante mellor agora que antes da nosa chegada. Tanto no que se refire á grande cantidade de actuacións que fixemos, como no que respecta a atención social aos colectivos máis vulnerables. Eu son unha orgullosa muller socialista, do rural de Redondela cunha profunda sensibilidade social que

sempre vai ser prioritaria na miña forma de gobernar, porque forma parte da miña identidade.

De feito da atención temperá e do trato aos nosos maiores, con grande cantidade de programas para o seu beneficio, estou especialmente satisfeita. Non estamos no sobresaínte, sempre hai cousas que mellorar, pero con toda a humildade creo que podo dicir que estamos no notable.

Ben, non é que fose moi breve, pero vale igual. Grazas alcaldesa

Grazas a vós

O PP impulsa un pleno extraordinario para pedir o remate do polígono de Cartas, a corrección das eivas no Salgueiral, o servizo axeitado do SAF e a regularización de contratos

Os populares lamentan as deficiencias nestes espazos públicos, a falta de cobertura das persoas dependentes e con atención recoñecida e as incidencias constantes da Axuda no Fogar e o vencemento dos contratos de servizos sen que haxa unha regularización

O voceiro municipal, Javier Bas, apuntan que son asuntos de “especial trascendencia” para os veciños de Redondela e critica que o abandono dos mesmos por parte do goberno de Digna Rivas “esteja a prexudicar o desenvolvemento e calidade de vida do municipio”

Redondela

O grupo municipal do PP de Redondela vai impulsar un pleno extraordinario no que se abordarán catro propostas consistentes no remate da urbanización do polígono de Cartas, a corrección das importantes eivas no barrio do Salgueiral tras as obras de humanización, a prestación axeitada do Servizo de Axuda no Fogar (SAF) e a regularización dos moitos contratos vencidos de servizos municipais.

Os populares, que teñen dereito a

esta sesión como partido máis votado e representativo de Redondela, agardan que a convocatoria se faga canto antes no prazo máximo de 15 días que establece o regulamento orgánico de Redondela para abordar estas catro propostas, presentadas todas elas co formato de moción, “xa que son temas moi necesarios e urxentes para que o noso Concello avance e saia da parálise á que a ten sometida o goberno de Digna Rivas”, segundo explicou o vo-



REPARACIÓN Y VENTA DE MOTOCICLETAS

TODAS LAS MARCAS

CTRA. DEL CAMPO DE FÚTBOL, 47 - REDONDELA

986 40 43 86



O Café da Vila

RÚA ALFONSO XII, 23 - REDONDELA - 986 40 30 99



Zapatería Candi

Reparación de calzado, cosido, afiados e complementos. Duplicado de chaves e mandos. Cerralleiro.

Tlf: 639 07 54 56

candi@zapateriacandi.com
www.zapateriacandi.com

R/. Telmo Bernárdez, 3 - 36800 REDONDELA
(Fronte ó despacho de butano).





Travelers' Choice 2021

rgt

PRAIA DE CESANTES

CARTA DIGITAL

DIGITAL MENU

regato

ceiro municipal, Javier Bas.

A primeira medida consiste na reclamación da finalización da urbanización do polígono de Cartas, na parroquia de Vilar de Infesta, xa que hai varios anos que existen deficiencias nos servizos e nos viarios, polo que o PP pide avanzar na redacción e tramitación do proxecto de execución das obras pendentes e garantir o financiamento para evitar máis retrasos despois de que a propia rexedora se compromete a concluir este ámbito.

Así mesmo, os populares tamén re-

iterarán a preocupación e o malestar dos veciños do Salgueiral tras as obras realizadas, que deixaron moitas deficiencias pola falta de control do goberno local, polo que esixen que se atendan as súas demandas e se redacte un proxecto integral que subsane todos os defectos e garanta a accesibilidade, mobilidade e funcionalidade da con-

torna. En terceiro lugar, o PP considera urxente garantir a prestación efectiva do SAF, xa que hai bastante persoas con atención recoñecida que non reciben o servizo, prodúcense incidencias constantes na cobertura das horas asignadas e son precisas medidas, máis recursos e un seguimento municipal que garanta unha atención de calidade ás persoas dependentes e as súas familias.

Por último, os populares consideran necesario abordar a situación dos servizos municipais que continúan prestándose cos contratos vencidos e recuperar a convocatoria da Comisión de Servizos Privatizados, que nunca se celebrou desde a chegada de Digna Rivas á Alcaldía. Consideran que debe haber unha relación actualizada e proceder a un plan de regularización para garantir a continuidade das prestacións e un financiamento óptimo.

Ante esta situación, Javier Bas salientou que se trata de asuntos de "especial relevancia" para os veciños de Redondela ao tratarse, en todos os casos, de competencias municipais e criticou o abandono dos mesmos durante tantos anos por parte do goberno socialista, "xa que están a prexudicar o desenvolvemento do municipio e a calidade de vida da xente".



Alfonso XII e a lexitimidade democrática

Alberte Román, Xestor cultural

De non haber novidades de última hora parece ser que Alfonso XII vai permanecer no rueiro redondelá para sorpresa de moitos. E digo sorpresa, porque é difícil de comprender a estratexia do espazo da esquerda que optou por tratar de convocar un suposto referendo que decidise sobre a permanencia ou non, e que tiña máis de ocorrencia que outra cousa. Sobre todo cando a representatividade dos votos que permitiría sacar adiante a iniciativa era máis que suficiente. Daban os números e daba a lexitimidade democrática para o facer. Por iso, aínda hoxe poucos entendemos o sarillo do suposto referendo. Que necesidade había?

Alfonso XII debería saír do rueiro por múltiples razóns, mais sobre todo por unha cuestión de lexitimidade e memoria democrática. Con certa asiduidade, os defensores da continuidade teñen igualado a lexitimidade da corporación do século XIX, que aprobou colocar o nome do Borbón, coa da actual corporación que abriu a porta á súa retirada. E nada máis lonxe. Basicamente porque a corporación que estaba constituída en 1875, non emanara do mandato popular. Sen entrar a valorar especificidades do sistema de votacións naquel altura, con procesos viciados e interferidos, sinalar só que era un sistema que restrinxía a posibilidade de elección a un número limitado de persoas, condicionado pola clase social á que pertencían, e que a metade

da poboación estaba excluída da participación nas eleccións. As mulleres non tiñan dereito a voto. A Redondela que puido participar plenamente nos procesos electorais fíxoo baixo a II República. E foi xusto esa Redondela, na que as mulleres puideron xa exercer o voto a partir de 1931, a que decidiu mudar o nome da rúa Alfonso XII polo de rúa Fermín Galán, un militar republicano fusilado en 1930 despois de protagonizar unha rebelión contra a Ditadura de Primo de Rivera. E foi o poder imposto polo golpe de estado de 1936 o que devolveu o nome do rei. É dicir, o nome do monarca voltou ás rúas de Redondela polas armas. Sobre os corpos das persoas fusiladas, paseadas e represaliadas, foi que se reincorporou o nome do Borbón ao rueiro redondelá. Esa é a lexitimidade que permanece. Cando a poboación de Redondela puido escoller, escolleu mudar o nome da rúa. Xa só este feito, que as armas silenciaron a vontade popular, tería suficiente entidade para xustificar renovar o nome da rúa principal. Simplesmente como reparación da lexitima vontade popular.

Alguén dirá que levamos corenta anos de democracia e porque agora. O juancarismo como mantra social abrangueu amplas capas da sociedade, a través dunha estratexia de silencio e ocultamento sostido desde as institucións e os medios de comunicación que validaron a monarquía e impediron un debate social sobre a mesma. Esa realidade no seu momento imposibilitou

C/Pai Crespo 46 bj 36800 Redondela
667746602
anaqueltgourmet@gmail.com
@anaqueltgourmet

Dende 1962 ó seu servizo

CONFITERIA

PASTELERIA ARTESANA

Casto Sampedro, 4
Teléfono 986 401 718
REDONDELA (Pontevedra)

Casa Consejo

Peixes e mariscos da ría de Vigo

Menú do día

Rúa Vísido queimaliños, 41
REDONDELA
986 40 11 94

euronics

REDONDELA

Telf.: 986 405 069
Móvil: 620 89 41 41
Ernestina Otero nº 26
36800 Redondela (Pontevedra)
e-mail: euronicsredondela@gmail.com

que se puidese abrir o debate que agora se abriu.

A vontade popular mana da participación plena dunha sociedade, sen exclu-

sións nin imposicións. Só na actual situación se dan esas circunstancias, nin na Redondela de 1875, nin na Redondela baixo o terror fascista se deran.

O Director Xeral de comercio, Gabriel Alén presentou en redondela o novo programa formativo para o comercio local

Un ciclo formativo estratéxico para reforzar o talento, a modernización e a competitividade do comercio local



Momento da presentación

A Asociación de Empresas de Redondela anunciou o inicio, o pasado mércores, do Programa Formativo para o Comercio Local 2026, unha iniciativa destinada a reforzar as competencias profesionais dos establecementos do Centro Comercial Aberto de Redondela e a impulsar a modernización do sector a través de contidos prácticos, actuais e orientados á mellora continua.

O novo ciclo foi presentado polo Di-

rector Xeral de Comercio e Consumo da Xunta de Galicia, Gabriel Alén, quen destacou o compromiso da Dirección Xeral de Comercio co desenvolvemento do tecido comercial de proximidade e a importancia de ofrecer ferramentas que permitan aos comerciantes adaptarse ás novas demandas do mercado. Este programa, financiado pola Dirección Xeral de Comercio, inclúe sesións especializadas en xestión empresarial,

comunicación comercial, estratexia dixital, atención ao cliente e innovación aplicada ao pequeno comercio. As actividades desenvolveranse ao longo das próximas semanas en formato presencial, con prazas limitadas e inscrición gratuíta para os establecementos asociados.

A sesión inaugural, titulada “Impulso Comercial 360: Coñécete, lidera e transforma o teu comercio”, celebrouse en formato kick-off meeting de 09:00 a 10:00 h. Trátase dunha experiencia breve pero transformadora, centrada no autoconecemento, o autoliderado e na estratexia, con aplicación directa ao día a día dun pequeno negocio.

A sesión contou coa participación de Isorna Juncal e Begoña R. Collazo, profesionais da empresa Intrategia, entidade especializada en desenvolver habilidades de liderado, cohesión de equipos e cultura corporativa centrada nas persoas. Intrategia destaca pola súa metodoloxía orientada a potenciar

o talento humano e a diferenciación estratéxica das marcas. Estes dous aspectos —talento e diferenciación— son cuestións nas que a Asociación de Empresas de Redondela leva anos traballando de maneira activa, promovendo accións que axuden aos comercios a reforzar a súa identidade, mellorar a súa capacidade de adaptación e incrementar a súa competitividade nun mercado cada vez máis esixente.

A colaboración con Intrategia supón un valor engadido para este ciclo formativo no que se tratarán elementos clave para fortalecer a competitividade do comercio local e para acompañar aos establecementos nun proceso de transformación sostida e realista.

O comezo celebrouse ao día seguinte ás 9:00h, e desde a entidade animámonos a todos os comercios da vila a informarse a participar activamente neste ciclo formativo que busca xerar impacto real no día a día dos negocios.

A parvada do mes

Anotop at

“Só me move servir ao meu país”

Alberto “Robin Hood” Feijoo



Temos os mellores peixes e mariscos
Especialidade: Chocos na súa tinta



Avda Xeneral Rubín, 22 Redondela

986 40 09 72

“O noso é un proxecto a longo prazo. Queremos consolidar a agrupación socialista de Pazos, para no futuro ter opcións realistas de acadar a alcaldía”

Anselmo Táboas, concelleiro do PSOE de Pazos de Borbén

Nas municipais do 23 o PSOE recuperou a representación institucional no concello de Pazos de Borbén, na persoa de Anselmo Táboas. Aínda que non é oficial, parece máis que evidente que volverá repetir e será novamente o candidato dos socialistas de Pazos. Nós falamos con el. Na conversa, amosouse esperanzado de que o seu traballo nestes catro anos permita que os socialistas de Pazos suban representación nas municipais do ano próximo.

Anselmo vas ser o candidato do PSOE á alcaldía de Pazos nas vindeiras eleccións municipais do 2027?

Imos facer a asemblea para decidir a candidatura este mes ou, como moi tarde, a principios do seguinte. Serán os compañeiros e compañeiras, na asemblea, os que teñan que decidilo.

E se se dá o caso de que os compañeiros e compañeiras depositen en ti a súa confianza, a túa disposición é positiva?

Si. Eu quero ser o candidato.

Que valoración fas do goberno de Luciano Otero neste período?

Prometeunos uns cambios que non fixo, e a forma de traballar do concello é igual que a que tiña o PP, con favoritismos.

Non mudou a forma de traballar do anterior alcalde. En decembro do 23 firmamos un acordo para cambiar esta maneira de traballar e non o cumpriu.

Non fixo nada relevante tampouco, e só deu continuidade ao que xa estaba.

Acabou o contrato do lixo e soliciteille por escrito unha valoración para avaliar o custo de remunicipalizar o servizo ou contratar cunha empresa privada. A día de hoxe non temos valoración algunha.

Ao teu xuízo mon mellorou nada o modus operandi do novo goberno en relación co anterior do alcalde Andrés Iglesias?

Nada, segue sendo un goberno de amiguismos e favoritismos.

Por exemplo, ten un asesor de comunicación que non é tal. E está subministrando a roupa dos operarios e máis material sen ningún tipo de contrato. Factura mes a mes e pacta de palabra co alcalde.

Este asesor xa traballara antes co concello?

Non. Comezou con Luciano.



Anselmo Táboas

O servizo de recollida de lixo mellorou?

Si, pero non se sabe o custo real do servizo.

Entón este goberno tamén ten problemas de transparencia?

Si, nós temos solicitado documentación desde hai meses polo arranxo do concello a consecuencia do temporal Martiño e non nos dá acceso.

Cal é a túa valoración da acción política do goberno local sobre a estrada de Nespereira?

Debería de chegar a acordos coa Deputación en vez de andar con enfrontamentos. Eu creo que aquí hai dúas cuestións: Por unha banda a vontade da DEPO de atrasar o asunto, e pola outra a nula capacidade do goberno municipal para acadar consensos con ninguén.

Cres que a deputación ten parada a obra porque Pazos non está gobernada

polo PP?

Si, claramente.

Cres que se en Pazos gobernara o PP as obras irían con maior axilidade?

Probablemente. Máis adiante, na Arrufana, (concello de Mos) hai unha estrada provincial onde se está facendo a mesma intervención e se vai empezar xa. A Deputación traballa dunha maneira cos concellos de PP e cos que non son afíns, traballan de outra.

Como valoras o estado do polígono de Amoedo?

Está mal. É unha situación que vén de atrás, mal feita polo PP. O polígono desenvolveuse sobre terreos que inicialmente non estaban consolidados como terreos industriais, e houbo que ir facendo diferentes actuacións para poder desenvolve-lo como polígono.

Tamén existe un convenio coas comunidades de montes relacionado coas instalacións realizadas por parte

Restaurante Asador Tapería

Tasca A Chousa

- TAPERÍA
- CERVEXERÍA
- ASADOR
- MÚSICA EN DIRECTO
- MONÓLOGOS

Vilar de Infesta - Rúa Chousa

Telf.: 986 48 63 93 - 678 13 14 68 - REDONDELA

DESFRUTA DAS CARREIRAS DE MOTO GP EN DIRECTO CON NOS

POOL BAR VIDEO CLUBE

NALLUA

Ernestina Otero, 49 - Tel. 986 402 462

Tel. 986 401 394 - REDONDELA

Bullo Mediación

MEDIADOR DE SEGUROS - Asesorando desde 1960

Agencia Exclusiva AXA

Rúa Reveriano Soutullo 23, Bajo - 36800 Redondela

Tfno.: 986 400 842 - 604 00 33 46

bullomediacion@agencia.axa.es

do concello, págaselle cada tres meses unha cantidade dos alugueiros que se lles cobra ás empresas. O problema é que, desde que entrou o actual goberno, esas cantidades que debían pagarse ás comunidades de montes non se foron aboando e agora Luciano reclama ás comunidades toda esa cantidade acumulada, nun só pago.

Isto supón un problema importante, porque estamos falando de cantidades que afectan directamente aos veciños comuneiños. Ademais, hai cuestións pendentes relacionadas coa documentación do polígono no plan parcial para consolidalo como definitivo, pero aínda faltan infraestruturas.

Cal sería para ti a solución?

Tería que buscarse unha solución que permitise afrontar esa situación sen poñer nunha situación de dificultade económica ás comunidades de montes nin ao propio concello. Podería pasar por chegar a acordos coas empresas e buscar algún tipo de financiamento para permita resolver o problema.

Outro dos asuntos que xerou polémica foi o topónimo de Moscoso - Moscoxo. Cal é a túa opinión?

Semella que os filólogos defenden a forma Moscoxo como correcta. Pero tamén considero importante escoitar os veciños. Para min, a opinión maioritaria da veciñanza debería ser tida en conta. Eu faría unha consulta popular para saber que quere a maioría.

Se falamos xa das eleccións municipais, que expectativas realistas tes?

O obxectivo é mellorar os resultados que tivemos no 2023. Penso que fixemos un traballo importante que nos avala. O noso é un proxecto pensado a longo prazo que ten como obxectivo a consolidación dunha agrupación socialista potente en Pazos, que no futuro nos permita ter opcións realistas de acadar a alcaldía.

Presentamos 24 mocións. O 90% delas

foron aprobadas, pero ningunha delas foi executada. Ese é un dos problemas que vemos: presentar iniciativas, conseguir que se aproben e que despois non se leven á práctica.

Por que cres que non se executaron estas propostas?

Non o sei. Iso habería que preguntarllo a quen ten a responsabilidade de executalas. Pode haber diferentes motivos, pero non podo dicir cal é a razón.

O que si se ve é que existe unha confrontación constante. Hai confrontación cos diferentes grupos políticos, coa Deputación, co PP, co BNG e tamén co PSOE que somos quen o apoiamos para estar de alcalde. Nós entendemos que se poden facer as preguntas, fiscalizar e defender as nosas propostas sen que iso teña que impedir chegar a acordos cando sexa necesario.

A situación que resulte despois das eleccións do 27 só ten dúas saídas realistas: Ou o PP recupera a maioría absoluta, véxoo pouco probable, ou é necesario un novo pacto entre as forzas de esquerdas. Cal é a túa disposición se se dese esta última hipótese?

Un pacto coma este non se daría. A única opción que contemplaría o PSOE de Pazos para facer de novo alcalde a Luciano sería entrando no goberno.

E se tivésedes a posibilidade de gobernar, como sería Anselmo Táboas como alcalde de Pazos?

Cambiaría bastante a forma de gobernar e, sobre todo, a relación cos veciños. A prioridade sería gobernar sen depender de favores. O alcalde debe intentar facer as cousas pensando nos veciños e non nos favores.

E despois hai cuestións moi concretas que consideramos prioritarias. Unha delas é o transporte público. É unha cuestión que xa foi obxecto dunha moción aprobada e que consideramos que debe ser atendida.

O PP de Redondela denuncia “graves problemas e deficiencias do servizo municipal de rozas pola absoluta falta de control e planificación do goberno de Digna Rivas”

Os populares revelaron que a empresa, cun contrato de case un millón de euros para dous anos, sopra os restos cara as canalizacións e provoca a súa obstrución, deposita a maleza sobre fincas privadas e incluso permite que haxa montóns nas pistas e zonas de descanso

Iván Crespo sinalou que a situación afecta a todas as parroquias e engadiu que os edís encargados, Pedro Villaverde, Vicente Lamas e Roberto Villar, fan caso omiso das constantes queixas e tratan de calmar á xente falando de sancións que nunca se impoñen á empresa



Restos da roza deixados en fincas particulares.

Redondela

O grupo municipal do PP de Redondela vén de denunciar a existencia de graves problemas e deficiencias no servizo municipal de rozas, externalizado e privatizado cunha empresa, pola absoluta falta de control destas tarefas e pola nula planificación no seu desenvolvemento e execución por parte do

goberno de Digna Rivas.

Os populares revelaron que dito servizo ten un custo moi elevado para as arcas municipais, posto que foi contratado por case un millón de euros para un período de dous anos, pero, malia esta circunstancia, estase a prestar de maneira negligente, o que xera queixas

ODONTOLOGÍA INTEGRAL

NOVAODONTO

**“A TÚA SAÚDE DENTAL,
A NOSA RAZÓN DE SER”**

ORTODONCIA - BLANQUEAMIENTO - LIMPIEZA
IMPLANTES - PRÓTESIS - ENDODONCIA
TRATAMIENTO - ESTÉTICA DENTAL

¡AGENDA TU CITA! ☎ **660 509 181**

📍 Av. Ernestina Otero 45, Redondela 📱 @novaodontoredondela

**Talleres
VILABOA**
MECÁNICA EN GENERAL
SERVICIO DE RUEDAS

El Muro, 62 bajo
Ctra. Redondela - Porriño
Teléfono **986 400 870**
36800 REDONDELA

constantes de todas as parroquias, aínda que nos últimos días recibíronse desde Quintela e Saxamonde.

O PP redondelán concretou os traballos de roza complétanse habitualmente “cunha execución e recollida desastrosas”, en palabras do vicevoceiro popular, Iván Crespo, que explicou que a firma adxudicataria sopra os restos sen xeito ata que rematan as canalizacións laterais de pistas e camiños provocando a súa obstrución e posterior estancamento de augas pluviais. Ademais, parte da maleza cortada é depositada de maneira totalmente irregular sobre fincas privadas ou permiten que se amontoe na propia plataforma das pistas o unas proximidades de zonas de descanso.

“Estamos ante unha mostra máis do pasotismo e abandono das nosas parroquias e do rural de Redondela por parte do goberno de Digna Rivas, porque a empresa fai o traballo a correr, invadindo fincas particulares e atascando servizos municipais como as canalizacións, e dá a sensación de que só lle pre-

ocupa levarse os cartos”, lamentou o concelleiro popular, que responsabilizou desta situación exclusivamente ao executivo socialista: “O único proporcional neste caso é a dureza das condicións do prego e a falta de control por parte do Concello a que se fagan estas tarefas como merecen os veciños”.

Finalmente, Iván Crespo engadiu que estas competencias, que mesturan obras e rural, están en mans de tres concelleiros, os socialistas Pedro Villaverde e Vicente Lamas e o independente Roberto Villar, aos que responsabilizou do pasotismo nesta cuestión. “Deben ser como os tres mosqueteiros, que xa se sabe que perdían moito sen Dartagnan, así que ao mellor debería axudarlles outro edil máis”, ironizou o edil popular, antes de criticar que fagan caso omiso ás constantes queixas e de que se limiten a tentar calmar á xente falando da posible imposición de sancións á adxudicataria que finalmente nunca se formalizan, o que lle permite seguir facendo o servizo de xeito negligente.

mirará reflectido no resultado final da tempada. Ánimo rapazada!



O goberno de España e o concello de Redondela homenaxeán aos presos e Madriñas do penal de San Simón

O Secretario de Estado, Fernando Martínez, reivindica o legado de presos e madriñas de San Simón: “Dános forza para seguir defendendo a liberdade, a democracia e os dereitos humanos”.

A alcaldesa, Digna Rivas, destaca que o recoñecemento das illas como Lugar de Memoria Democrática é “unha vitoria grazas á constancia e firmeza do pobo de Redondela e dos colectivos memorialistas”. A rexedora esixe “poñer fin aos usos banais deste lugar” e anuncia a inclusión dun Plan de Usos no PXOM.

Na xornada entregáronse as Declaracións de Recoñecemento e Reparación Persoal a familiares de 28 represaliados e rendeuse tributo ás “madriñas”, mulleres que os auxiliaron durante o seu cativerio.

Redondela

O Concello de Redondela e o Goberno de España, a través da Secretaría de Estado de Memoria Democrática, protagonizaron hoxe unha emotiva e histórica xornada de homenaxe, xustiza e reparación nas illas de San Simón

Comeza a liga para o Grupo Casa Paco 81

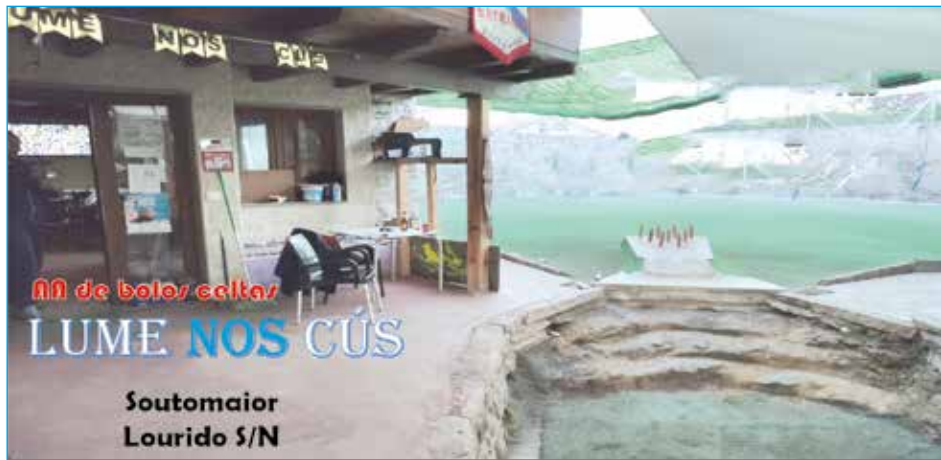
As categorías Biberón, Pre Benxamín, e Benxamín xa desfrutaban da competición

A liga federación de Vigo da o seu pistoletazo de saída esta tempada na que os de Manolo Conde participa nas tres categorías mais precoces como son Biberón, Pre Benxamín e Benxamín de fútbol e fútbol sala. Os adestradores que, transmiten ás crianzas os valores Deporte, amizade e soliedariedade ademais dos seus coñecementos dentro das competencias deportivas: Moi, Yoel, Gus Manoliño, Puertas (vello coñecido de ANP), Naca, Edi, Alberto, Abel, Dania e coordinador Pablo Rivera mostráronse moi optimistas sobre o rendemento nos adestramentos d@s pequen@s o cal sin dúbida se



ÓPTICA TRAVESÍA
ESPECIALISTAS EN SAÚDE VISUAL E AUDITIVA

Vigo - Travesía de Vigo, 133 - Telfn: 986 37 22 42
Redondela - C/ Alfonso XII, 27 - Telfn: 986 40 48 68



LUME NOS CÚS
Soutomaior
Lourido S/N



CONSTRUCCIONES NIETO

687 612 774 · 677 513 604
info@nietoconstrucciones.com



Gastro Pub

TRISQUEL

Rúa da Prata, 8
Redondela

e Santo Antón. O acto, que reuniu a autoridades, colectivos memorialistas e familias das vítimas, serviu para oficializar o descubrimento da placa que acredita o arquipélago como Lugar de Memoria Democrática e para reafirmar o compromiso de Redondela coa dignificación dos represaliados polo franquismo.

O secretario de Estado, Fernando Martínez, reivindicou o legado dos presos e das madriñas que os auxiliaron durante o seu cativerio como un referente para a defensa dos valores democráticos. “Os seus legados dannos forza para seguir defendendo a liberdade, a democracia e os dereitos humanos”, afirmou. Martínez defendeu ademais que “a memoria das vítimas é un dos principais antídotos para combater tantos bulos e mentiras que esparcen os herdeiros do fascismo e da ditadura”. Neste sentido, sinalou que a memoria dos presos e a solidariedade das madriñas constitúen “un magnífico referente para os demócratas e amantes da liberdade”.

Durante a súa intervención, a alcaldesa de Redondela, Digna Rivas, amosou o seu “verdadeiro orgullo” por recibir ás familias na illa e fixo fincapé en que este fito institucional “só pode entenderse como unha vitoria dos colectivos memorialísticos e do pobo de Redondela” grazas á súa “constancia e firmeza”. Rivas lembrou que a vila leva décadas traballando na recuperación da memoria, sendo pioneira en 1987 ao colocar a primeira placa do Concello dedicada aos “loitadores antifascistas”. Rivas expresou unha profunda gratitude ás “madriñas”: “Este acto quere visibilizar o papel crucial das mulleres que arriscaron as súas vidas para levar comida, roupa e apoio aos presos. Foron un símbolo da resistencia silenciada, veciñas que teceron coas súas mans

unha auténtica rede de solidariedade”. O acto enmárcase no cumprimento da Lei de Memoria Democrática e nos seus principios de verdade, Xustiza, Reparación e Deber de Memoria como garantías de non repetición. Na homenaxe participaron tamén o delegado do Goberno en Galicia, Pedro Blanco xunto con outras autoridades, representantes de entidades memorialistas e familiares das vítimas.

Recoñecemento e reparación a 28 presos

Un dos momentos centrais da xornada foi a entrega das Declaracións de Recoñecemento e Reparación Persoal a familiares e descendentes de 28 presos, procedentes de distintos municipios. As Declaracións de Recoñecemento e Reparación Persoal, contempladas na Lei 20/2022, de Memoria Democrática, supoñen o recoñecemento e a reparación moral por parte da democracia española de quen padeceron persecucións, condenas, sancións, prisión ou outras formas de violencia por razóns políticas, ideolóxicas ou de crenza durante a Guerra Civil e a Ditadura. O acto recoñece a 28 presos, das máis de 5.600 persoas que pasaron polo penal de San Simón entre outubro de 1936 e marzo de 1943. Entre eles figuran catro nomes vencellados a Redondela: Diego San José de la Torre, Segundo Freire Rivas, Manuel Blanco Camiña e Manuel Barros Montero. Trátase dun primeiro recoñecemento que terá continuidade máis adiante para homenaxear tamén a outras persoas que sufriron a represión no penal.

O Goberno declarou o pasado mes de agosto as illas de San Simón e Santo Antón como Lugar de Memoria Democrática, recoñecendo oficialmente a súa relevancia como espazo de represión e encarceramento durante a Guerra Civil e os primeiros anos da ditadura. A re-

solución contabiliza ademais máis de 517 falecementos no penal, aos que se suman os producidos por fusilamentos e “paseos”.

Unión polo cumprimento da lei e un Plan de Usos no PXOM

A rexedora de Redondela avanzou as liñas estratéxicas do Goberno municipal para asegurar o respecto polo espazo, sinalando que “a Lei de Memoria Democrática debe cumprirse”. Neste sentido, adiantou que o Concello xa está a traballar co Executivo central na sinalización con paneis informativos e que “xa incluímos no Plan Xeral de Ordenación Municipal un Plan de Usos”. Rivas foi tallante ao esixir que “debe poñerse fin aos usos banais deste lugar” para evitar que se repitan actos que atentan contra a dignidade “das máis de cincocentas vítimas mortais rexistradas aquí”.

A memoria das “madriñas”

A homenaxe recoñeceu igualmente a solidariedade das coñecidas como “madriñas”, fundamentalmente mulleres de Cesantes, pero tamén doutros lugares de Redondela, que axudaron aos presos levándolles alimentos e roupa e actuaron como ligazón coas súas familias. Este papel de resistencia e solidariedade está recoñecido expresamente na declaración das illas como Lugar de Memoria Democrática. Precisamente, o acto contou coa intervención de María Barros, descendente de vítimas e madriñas, e co testemuño do escritor e xornalista Manuel Rivas, ademais da proxección de pezas audiovisuais dedicadas ás vítimas e ás mulleres que as auxiliaron.

A xornada combinou memoria, reparación e cultura, coa participación de Uxía e a lectura de Canto Matricial das Augas Libres pola súa autora, Olga Novo, escritora e membro da Asociación para a Dignificación das Vítimas

do Fascismo. A homenaxe concluíu co descubrimento da placa de Lugar de Memoria Democrática e unha ofrenda floral, acompañada pola actuación da chelista Margarita Mariño.

PRESOS HOMENAXEADOS

Diego San José de la Torre — natural de Madrid; tras saír de San Simón fixou a súa residencia en Redondela.
Segundo Freire Rivas — Redondela.
Manuel Blanco Camiña — Redondela.
Manuel Barros Montero — Redondela.
Alfredo Bautista Alconero — natural de Pontearreas e veciño do Porriño.
Alfonso Moreda Vázquez — Vigo.
José Benito García Santiago — Pontevedra.
Jaime Agra Blanco — Lalín.
Luis Agra Blanco — Lalín.
Antonio Gómez López — Vila de Cruces.
Dámaso Giráldez Piña — A Caniza.
Joaquín Nores Rodríguez — Cangas.
Antonio Fernández Fernández — Cangas.
Ramón Costas Otero — Cangas.
Dámaso Carrasco Duaso — Vilagarcía de Arousa.
Antonio Blanco Solla — Marín.
Andrés Santos Rodríguez — Marín.
Eduardo Otero Molas — Marín.
José González Táboas — Mondariz.
Celestino Carbia Campaña — Valga.
Antonio Rodríguez González — Vilacoba, Salvaterra de Miño.
Manuel Graña Pouseu — Bueu.
Amancio Caamaño Cimadevila — natural de Negreira e veciño de Pontevedra.
José Adrio Barreiro — Pontevedra.
Germán Adrio Mañá — natural de Vilagarcía de Arousa e veciño de Pontevedra.
Celestino Poza Cobas — Pontevedra.
Luis Poza Pastrana — Pontevedra.
Celestino Poza Pastrana — Pontevedra.

+ 34 667 709 495
@PELUQUERIAGUAU

GUAU
SALÓN PELUQUERÍA CANINA

C/ SALGUEIRAL Nº1
BAJO 5 REDONDELA
PONTEVEDRA 36800

EL MEJOR CUIDADO
PARA TUS MASCOTAS!

amador **A** pérez

imprenta | dixital | diseño | web

📍 Rúa da Cooperativa, 10
36800 REDONDELA (Pontevedra)
☎ 986 400 259
☎ 627 900 878
✉ info@amadorimprenta.com
🌐 amadorimprenta.com

CACHARELA

Paseo da Xunqueira, 31
Redondela - PONTEVEDRA
986 40 48 04

WWW.CACHARELA.ES

En los momentos mas importantes de tu vida

CACHARELA ARTESANÍA

Especialistas en bodas, bautizos y comuniones

Floristería Candela

Decoración de todo tipo de eventos

Bodas - Bautizos - Comuniones

Reuniones de empresa - etc

Centros funerarios y cementerios

Ctra. Redondela-Peinador, 19
Vilar de Infesta (Redondela)

986 498 876

866 882 758

floristeriacandela@gmail.com

Floristería Candela

@FloristCandela



F.J. Waidele, xubilado

A NOVA PENEIRA, o noticieiro escrito desde a liberdade de expresión

opinión

Hai aproximadamente quince anos, a inquietude e a vontade dun xornalista chamado Tino Lago deron lugar a un proxecto que, daquela, seguramente poucos podían imaxinar que chegaría tan lonxe. A Nova Peneira, un periódico nacido coa intención de facer da liberdade de expresión o seu principal argumento.

Un espazo onde tivesen cabida distintas formas de entender a realidade: a creatividade, a crítica, a cultura, a ideoloxía, a sociedade e, sobre todo, as persoas. Un medio que foi medrando no sur da provincia de Pontevedra ata alcanzar as súas primeiras dúascentas edicións, converténdose nunha referencia para moitas voces que atoparon

nas súas páxinas un lugar onde ser escoitadas.

Porque facer xornalismo local durante quince anos non consiste simplemente en encher páxinas cada mes. Significa buscar historias, dar visibilidade ás persoas e aos colectivos, realizar entrevistas, recoller opinións e achegar diferentes perspectivas. Ás veces desde a obxectividade xornalística; outras, desde a solidariedade, a proximidade e ese compromiso humano que tamén forma parte da comunicación.

E detrás de cada edición hai moito máis traballo do que se ve. Hai horas, esforzo, preocupacións, chamadas, entrevistas, textos, fotografías, deseño e a responsabilidade de conseguir que

o proxecto continúe saíndo á rúa mes tras mes.

Por iso tamén é necesario recoñecer a todas aquelas persoas, colectivos e empresas que, dunha maneira ou doutra, colaboraron con A Nova Peneira e contribuíron á súa continuidade. Cada colaboración, cada apoio e cada achega representa unha pequena parte dun esforzo colectivo que permite manter viva unha publicación independente e próxima.

Persoalmente, teño a sorte de coñecer o seu director, Tino Lago, e tamén a un dos seus colaboradores máis coñecidos, Marco Santos (Lareira). E cando un coñece de preto o traballo que existe detrás dun proxecto destas características, as palabras quedan pequenas.

Só queda agradecerlles a constancia, a ilusión e, sobre todo, esa capacidade de seguir acreditando que a liberdade de expresión non debe ser unha frase bonita escrita nun papel, senón unha práctica diaria.

Dúascentas edicións non son simplemente dúascentas publicacións. Son quince anos de voces, historias, opinións, encontros e compromiso. Son quince anos demostrando que, cando existe vontade de contar, escoitar e dar voz, aínda hai espazo para o xornalismo feito con proximidade e liberdade.

Longa vida a A Nova Peneira e a todas as persoas que fan posible que cada mes volva pasar pola peneira, as historias que nacen e medran ao noso redor.



Fran "Larri", traballador precario

200 pílulas contra o cancro

opinión

Que estraño se me fai! Un periódico!, díxome unha colega cando lle pasei o anterior número de A Nova Paneira coa escusa desta columna. Pois si, papel, douscentos números en papel, menciña preventiva contra o cancro, contra a metástase dixital.

Nesta época que nos toca vivir, a da dispersión viral das redes, xa non existe o racional, a lóxica nin o achegamento á verdade, senón que esa verdade crease por repetición,

por moi absurda ou falsa que sexa. A inmediatez o esquecemento e, sobre todo, a replicación dominan as relacións sociais cando son reducidas ao dixital, un terreo fértil para a manipulación da propaganda política. Esta propaganda dixital, algoritmizada dende as corporacións máis reaccionarias, crea e modela un tipo de opinión pública onde os feitos obxectivos teñen menos influencia que os chamamentos ás emocións e ás crenzas persoais. É a política da posverdade, a que

encadra o debate en chamamentos emocionais, desconectándose dos detalles da política pública, coa reiterada afirmación de puntos de discusión nos cales os feitos son ignorados ou falseados. A posverdade é a idea segundo a cal o que algo aparente ser verdade é máis importante que a propia verdade, da que o historiador italiano Steven Forti advertiu, "se hoxe non cabe dúbida de que a posverdade é un trazo da nosa época... tampouco cabe dúbida algunha de que é a extrema

dereita quen a utiliza máis frecuentemente ata converterse nunha das características imprescindibles para podela definir e entender". Un cancro, o neofascismo que crece por metástase dixital.

Mais, a través dos dispositivos prodúcese outro cancro que enferma aos movementos transformadores e da protesta. As publicacións dixitais, as redes sociais, seguen a lóxica de quen as creou, irradian en todas as direccións, sen referencia a nada, por pura contigüidade.

RODEO CAFETERIA
Desde 1975

- Desayunos
- Comidas
- Cenas
- Eventos

986 45 22 04

RANDE REGUEIRAS NI, REDONDELA, PONTEVEDRA

Panadería
Justin

Rúa Pazos, 40
Pazos de Borbén

697 538 182

PANADERIA DEGUSTACIÓN PASTELERIA PILI

Avda. Castela, 128
986 700 558

Avda. José Solla, 28
986 700 854

Así, as ideas, os signos e as accións libéranse da súa esencia, da súa referencia, do seu orixe e final, mediante unha autorreprodución ao infinito. Xa non hai desexo de revolución, senón unha circunvolución, unha metástase interna, unha autovirulencia febril que leva a esaltar máis aló dos propios límites, a transcender a súa propia lóxica. Nada desaparece xa pola súa final ou pola súa morte, senón pola súa proliferación, contaminación, saturación e extenuación, por unha epidemia de replicación. Xa non un modo fatal de desaparición, senón un modo fractal de dispersión. O cancro como final.

Dende xaneiro de 2012, cada mes, douscentos números de A Nova Peneira ofrecen un antídoto contra o cancro social, incluso na súa versión dixital, achegando o que pasa arredor das nosas casas, coa veciñanza como protagonista. Os artigos, entrevistas ou reportaxes están feitos por persoas reais que teñen cara e atopas pola rúa. Estes contidos falan do que pasa ao noso arredor, do que fai a nosa veciñanza no político, deportivo, cultural..., conseguindo, deste xeito, por proximidade, unha información veraz e rigorosa onde todas as opinións son benvidas, coincidan o non coa liña editorial. Porque é necesario ter unha liña editorial para que as ideas, os signos e as accións manteñan a súa esencia, a súa referencia, o seu orixe e final.

En fin, A Nova Peneira, expón cada mes unha busca da realidade, da verdade que amosan os feitos, perfectamente analizables e interpretables, en canto prodúcense á porta da nosa casa. Un rastrexo, unha análise, que o neofascismo tanto odia.

Redondela celebra o Día da Muller Rural coa homenaxe a Ana Sánchez Bouzón

O Concello de Redondela sumouse o pasado 15 de outubro á conmemoración do Día Internacional da Muller Rural participando no VI Foro da Muller Rural Galega. O evento visibilizou un total de 11 iniciativas lideradas por mulleres de todo o territorio.

A alcaldesa, Digna Rivas, entregou o recoñecemento á responsable de Sánchez Álvarez S.L., unha empresa emblemática nada en Cedeira. A rexedora destacou o liderado de Ana Sánchez desde moi nova nun sector tradicionalmente masculinizado.

Redondela

O Concello de Redondela sumouse o pasado 25 de outubro á conmemoración do Día Internacional da Muller Rural participando no VI Foro da Muller Rural Galega. O acto central incluíu a entrega do recoñecemento á veciña Ana Sánchez Bouzón, premiada nesta edición "polo seu liderado, capacidade e visión de futuro" á fronte da firma Sánchez Álvarez S.L. O galardón foi entregado pola alcaldesa de Redondela, Digna Rivas, dentro desta iniciativa promovida polo grupo de desenvolvemento local do territorio de Galicia Suroeste EU Rural.

Ana Sánchez Bouzón dirixe Demolicións Sánchez Álvarez desde 2022. A firma naceu hai case 50 anos en Cedeira da man do seu avó, e logo tomou o relevo seu pai. Trátase dun proxecto familiar caracterizado polo esforzo e o arraigo no que esta moza asumiu o mando con tan só 27 anos nun sector complexo e historicamente masculinizado. Durante o acto, a alcaldesa Digna Rivas destacou a importancia de visibilizar que o talento non entende de xéneros nin de idades. "Ana é o vivo reflexo disto. Onde outros podían ver barreiras, ela viu responsabilidade e futuro", sinalou a rexedora, quen engadiu que "es o espello no que se poden mirar as

nenas e mozas de Redondela para saber que non hai profesións de homes nin de mulleres; hai traballo, capacidade e liderado".

Un foro para compartir experiencias e visibilizar realidades

O foro, celebrado este ano en Pazos de Borbén, amosou a realidade de 11 proxectos liderados por mulleres rurais da contorna. Xunto á redondelá Ana Sánchez, o certame recoñeceu o labor doutras dez mulleres e colectivos do territorio. Por Fornelos de Montes recibiu o premio a cantante Su Garrido, por Gondomar Lucía Torres, da Floristería de Lis, de Mos o recoñecemento foi para

Flora Carrera da Tapería Flora, en Ni-grán a premiada foi Loli Vicente (Mulleres Rurais de Chandebrito), de Oia Patricia Muñoz (Amodo Turismo), do Rosal Amparo Álvarez e Delia Álvarez (Bar Floro); en Pazos de Borbén Carlota Simón (Ganadería GS), por Soutomaior Paloma Romero (Barbería L'Uomo), de Tomiño Reme Ortega (Grupo San Roque) e Hortensia Rodríguez (Floristería La Flor) por Tui.

Con esta nova edición do foro, o programa reafirma o seu obxectivo de impulsar a igualdade de oportunidades, fixar poboación, soste a economía local e pór en valor o orgullo e a pegada propia das mulleres no medio rural galego.



**PlusUltra
Seguros**

María González Lago

Agente Exclusivo de Plus Ultra Seguros

Nº Reg: CO51776998060V

sotoseguros@hotmail.com

Avda. de Vigo, 234 - Bajo

36320 Chapela-Redondela (Pontevedra)

T 986 45 81 10 - M 672 213 497



Xeneral Rubín, 19
Redondela

Telf. 986 11 50 44



A Tenda da Loura

PRODUTOS TRADICIONAIS

VIÑOS - IBÉRICOS - BACALLAO - PORCO - LÁCTEOS - CÁRNICOS
CONSERVAS - LEGUMES - LICORES - PAN DE MERZA E PAN DE PANDARÁN

PAI CRESPO, 62 - REDONDELA

986 400 460 - atendadaloura@hotmail.es



**SELLADO DE
APUESTAS**

Os venres pulpeiro

C/ Avenida de Vigo, 8 - Chapela - Redondela



TecnySat
TECNOLOGÍA Y REPARACIONES

TELEFONÍA MÓVIL Y TABLETS
INFORMÁTICA
ACCESORIOS Y CONSUMIBLES
EQUIPOS MULTIMEDIA

TLF: 986404192

email: redondela@tecnysat.es

Rúa Salgueiral, 13 baixo - REDONDELA

E a tí, contároncho?

Capítulo 3

Por Mar Núñez



Dende o monte da Peneda recorríase a Ría dunha soa ollada. O río Verdugo adentrábase calmado ata o mar dende Soutomaior ata as illas Alvedosas e continuaba camiño hacia Rande, un estreito marítimo dende onde se observaban as Illas Cíes con todo o seu magnetismo e esplendor.

Na metade da Ría, a Illa de San Simón. Un pedazo de terra que dende o monte calquera persoa que non a visitara nunca, apostaría porque alí non cabían nin catro árbores nin catro animais.

Con todo, A beleza desa natureza concentrouse no medio das salgadas augas e o espectáculo que ofrecía á vista era irrompible.

Comprendía dous pedazos de terra unidos por unha ponte de pedra. San Simón e San Antón. A o longo do tempo converteuse en antigo reposo poético de xoglares, piratas, lazareto, orfanato... mais a enerxía do universo é caprichosa e na década dos anos 30, século XX, decidiu mesturar beleza e sufrimento.

Blanca chegou a casa con un sentimento de ledicia que non sentía dende facía moito tempo.

Entornou o pestilo coa seu flagrante sorriso e os ollos brillaban como si a lúa estivera agasallando o seu reflexo.

Adentrouse na habitación que compartía coa súa avoa encamada polas febres tifoideas. Limpiou a pota dos ouriños, dobrou unhas mantillas de la e recolleu os panos sucios para amontonalos na corte e esperar ao venres onde se sumerxirían no río.

A avoa fíxolle mil preguntas e Blanca

soltouse a charlar sobre as novas da fábrica.

Ahora traballaba ao carón de Carmen. Antes, adicábase a inserir as insignias e os botóns dos traxes militares e agora parcheaba e organizaba os dobladillos das roupas de oficiais e mais dos presos que non tiñan familia na Vila.

Co pouco que gañaba, seguían pasando necesidades pero podían permitirse mercar algún medicamento na botica.

Outra novidade era que a xefa do taller encomendoulle unha das tarefas da que ela nunca escuitara falar. Levar roupa á Illa.

A nai escuitaba a conversa dende o fogón; soltou o coitelo de súpeto e nun arrebatado de medo entrou no cuarto.

Miña filla, sabes o que vas facer?
A rapaza de ollos de lúa, amedrentouse. *Vas ir a illa?*

Blanca, non respondeu. En realidade non sabía cál ía ser a súa misión. Continuou, - *Vas ser "Madriña?"*

respostou coa cabeza gacha - *E iso é malo, miña nai? Iso está ben, se todo está á vista.*

Comproba sempre o que levas no cesto. Tan-tea as prendas.

Por Dios, Non o esquezas nunca! Foron as derradeiras palabras da súa nai.

Naquela estancia fría coma unha bola de neve, intentaban descansar centos de homes. homes con escasez de auga; sucios, infestados de piollos, no límite da inanición.

Era imposible adoptar unha postura cómoda; cada vez que algún deles tusía, rañábase ou soltaba unha ventosidade, formábase unha ola de movemento, unha reacción en cadea, un efecto dominó; así

que as mañáns soleadas despois do remate das penosas tarefas, deitábanse nunha roca e fixaban a mirada nun horizonte cheo de lembranzas, onde un día houbo unha vida digna pero sobre todo, unha vida libre.

Non estaban sós. A poucos metros da illa, un barco varado cargaba persoas enfermas. A maior parte vellas e infectadas de pulgas, esperaban para desembarcar. Viñan de outras provincias galegas e de outras rexións.

Entre as dúas illas separadas por unha ponte, repartíase a organización por status.

San Antón, a máis pequena, albergaba as estancias militares. Nun dos despachos, o "Padre" Nieto e o seu novo axudante militar. En San Simón, o día a día dos presos vixiados por oficiais rasos.

Entraban centos de cartas dirixidas a os presos, que pasarían por un control antes de chegar ata eles. Pola contra, os represaliados respondían a os familiares e o Padre Nieto encargábase de que nas misivas só se mencionaran alusións ao benestar que ofrecía o cárcere, a boa alimentación e entre línea e línea facer mención ao cristianismo e por tanto dar gracias a Deus, dando obrigatoriamente unha mensaxe de tranquilidade a os seus seres queridos.

Nieto, era o terror personificado. daba discursos na capela sobre cómo desfacerse dos republicanos, do mesmo xeito que fixeran cos xudíos. Facía alusións a os labregos que igual que se desfacían das malas herbas tamén había que segar aos roxos, a os antifascistas.

Pasébase pola illa cunha pistola cargada sementando o pánico; pois nun arranque de odio disparaba ao primeiro que atopa-

ba sin ningún miramento. Daba o último tiro de gracia nos fusilamentos masivos e falaba continuamente dos "paseos nocturnos".

Era a persoa de máxima confianza da organización militar da provincia de Pontevedra.

O Coronel Miguel Cuervo, facía visitas regulares. Nalgunha de esas visitas, aproveitaba para arranxar o cabelo e a barba; tarefa da que se encargaba un mozo da parroquia de Chapela, barbeiro de profesión. Éste, gozaba dalgún privilexio como a saída da illa en puntuais ocasións e a labor de custodiar as pertenzas dalgúns represaliados.

O barbeiro acudiu aos baños; alí agardaba o Coronel.

Abriu o caixón onde gardaba as cuchilas e de seguido procedeu ao rasurado de xeito asustado e co pensamento nunha saída á praia.

O militar enredouse a falar de cousas triviais e preguntou si xa remataran os traballos de empedrado do camiño dos buxos.

O mozo de Chapela asintiu e ao mesmo tempo soltou có alento entrecortado que quería solicitar permiso para saír ao encontro coa súa moza na praia de cesantes.

Non houbo problema cara á petición.

A saída produciríase o seguinte venres ao atardecer.

Pura agardaría por él, coma sempre agachada detrás dunha barca; en canto divisara o bote "Manuel" guiado por Faustino, correría cara as árbores máis próximas á punta do areal.

Faltaban dous días para o encontro dos namorados.



**Casa Mucha
TAPERÍA**
CARNES A LA BRASA
VINOS Y TAPAS

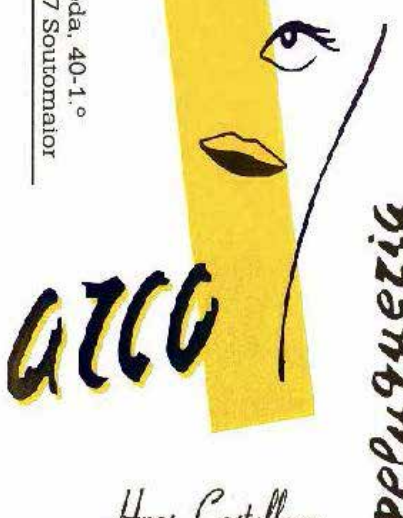
Plaza de Santiago Apóstol, 2
Redondela
Reservas Telf.: 986 404 288



**PANADERÍA
Suiza
PASTERÍA**

de Horno de Leña
610 880 102

Rúa José Regojo, 27 Redondela
Telf.: 610 880 102



A7CO
pequena
estética

Hnos. Castellano

Alexandre Bóveda, 40-1.º
Telf. 986 70 51 47 Soutomaior
CITA PREVIA



Foliadas, Polavilas, Seráns, Fiadas...

opinión

Pedro Cortegoso, traballador do SERGAS

Anosa terra está chea de festas, temos 313 concellos e unhas 3784 parroquias con cada seu santo ou santa; podemos ir a unha ou a varias festas todos os días do ano. Festas de santos, foguetes e verbenas.

Mais tamén temos outras formas de pasalo ben, máis tradicionais e moi estendidas no pasado, que poderíamos considerar recuperadas e con moito pulo.

Nos últimos tempos estase a dar un renacemento da nosa música e baile tradicional, hai Seráns e Foliadas dunha punta a outra da Galiza. O que no pasado foi tradicionalmente rural hoxe invade as rúas das vilas e cidades, e xa é normal ver grupos de bailadores e bailadoras en Pontevedra, Santiago, Vigo, A Coruña fóra do mundo das agrupacións tradicionais.

Unha foliada (tamén denominada serán, polavila, rua-da, fiadeiro ou danza) é unha festa popular na que a danza e a música tradicional galegas xogan un rol central. Frecuentemente realízase durante a tarde e a noite nas vilas de Galiza. As foliadas son consideradas un elemento moi importante do patrimonio cultural galego.

Pandeiretas, gaitas, bailes, cantos... neste mes de setembro as redes sociais e as rúas enchense de anuncios de asociacións, agrupacións culturais e grupos tradicionais ofertando os seus cursos.

Hai páxinas especializadas e perfís en redes onde se pode seguir a gran programación de eventos onde a nosa tradición é protagonista. Todas as semanas temos onde ir bailar ou escoitar a nosa música, os nosos grupos musicais, pandereteir@s, gaiteir@s, bailadores e bailadoras.

Porén, todo isto contrasta co des-

leixo institucional da Xunta de Galicia e da maioría dos concellos e deputacións. Mentres noutros países aprenden nas escolas os seus bailes tradicionais, a tocar os seus instrumentos, as súas tradicións, aquí pódese cursar todo o ensino sen aprender as mínimas nocións do que é unha muiñeira, unha xota ou para que serve un pandeiro.. Que podemos esperar dos que queren matar o noso idioma.

As recollidas dos nosos cantos e dos nosos bailes están da man do voluntarismo de moitas persoas, a maioría novas, que investiron o seu tempo e o seu diñeiro en percorrer o noso país recompilando da xente maior un legado que non debe desaparecer e temos a obriga de manter. Un traballo que non fixo nin fai unha administración autonómica que traballa arreo por transformar a nación galega en catro provincias españolas.

A Panorama, A París de Noia, o Combo dominicano, etc., repítense ano tras ano nas festas de Marín e da maioría dos concellos e parroquias do noso país. Nun modelo de festas atrapado polas grandes pantallas, o

grandes luces e unha chea de vaticios que fan estralar os ouvidos; onde a xente non baila, só mira pero non ve. Unha morea de cartos para unhas poucas orquestras moi ben promovidas tamén desde a TVG.

Na TVG podemos ver todas as pellexas que se producen as fins de semana ou as ratas que pasean polas rúas, só das cidades non gobernadas polo PP, as cabazas ou as cebolas máis grandes que se deron este verán nas hortas galegas. E, por suposto, todas as festas adicadas á exaltación dos ovos fritos, dos pementos, da tortilla, da empanadas, dos callos... Máis o que nunca veremos neses programas "divulgativos" serán as foliadas ou os festivais de música tradicional que enchen os torreiros e os campos das festas das nosas parroquias.

E as nosas músicas, os nosos bailes, os nosos grupos, os nosos artistas non existen ou teñen un espazo testimonial.

Bótase en falta un organismo público que vele, protexa e promova o noso gran patrimonio cultural. Que recolla, archive, conserve, organice e permita o acceso a todo iso. Que para aprender un baile ou escoitar unha cantiga non teñamos só a alternativa de ir ao YouTube ou ao TikTok buscar alí os vídeos que soben as moitas persoas que aman e gostan da nosa tradición e fan un traballo impagábel.



Rúa David Cal nº13
36945, Vilarinho

986328744

O Carlete

ocarlete@gmail.com

Motor María

Motor Marín. R/Tiro Naval Janer 7. Marín



Acuña Vilaboa

MARINER
Fuoraborda

YANMAR
marine

QUICKSILVER

CM

BLACK
FIN

VALIANT
RIGID INFLATABLE BOATS

GONBELA

Distribuidor Exclusivo

MERCURY
MerCruiser

WALKER BAY



Avenida de Ourense, 50 - Marín

Telf. tienda: 986 88 39 31- Fax: 986 88 00 95

Telf. nave: 986 70 32 14 - Móvil: 666 45 00 95

gonbelventas@gonbelmar.es

WWW.gonbelmar.com

“A forza da sociedade civil organizada é imparabile”

Iria Aboi, voceira da Plataforma en Defensa do Centro de Saúde de Seixo e Marín

No ano 2021, en plena ofensiva do PP contra a sanidade pública galega, pechando consultorios e minimizando os servizos de outros, un grupo de veciños e veciñas da área de influencia do centro de saúde de Seixo, en Marín, (Seixo, Santomé, Campo e Ardán) organizouse para defender o seu, que en aquel momento se atopaba en grave risco. A presión e a mobilización social constante da plataforma logrou solucionar os problemas que había no centro de saúde de Seixo, e agora mesmo funciona de maneira máis ou menos normal.

A plataforma estendeu as súas reivindicacións a Marín, pois o centro de Saúde da vila si que padece graves deficiencias e problemas moi serios, e manifestan a súa vontade de seguir permanentemente ao pé do canón ata que a sanidade do seu concello deixe de sufrir problemas.

Eu sinto debilidade por aquilo que dicía Bertolt Brecht de que as persoas que loitan toda a vida son as imprescindibles. Como fai Iria, a voceira desta plataforma, coa que foi un pracer conversar.

Como nace a Plataforma en Defensa do Centro de Saúde de Seixo?

A plataforma nace en xuño de 2021, a raíz do conflito pola xubilación do doutor Martín e pola falta de substitución da súa praza. Tamén había problemas coas prazas de enfermaría, pois xa se xubilara unha persoa sen substitución tamén. Nese momento comezamos a organizarnos e a primeira reunión formal foi promovida por ACEMAS, a Asociación de Comerciantes Marinsur, xunto con outros colectivos, sindicatos e partidos políticos.

O que nos preocupaba era que non había ningún compromiso por escrito por parte da dirección do centro de saúde. Vimos que podía haber un problema

serio e decidimos, na primeira xuntanza, mobilizarnos e formar a plataforma.

Aquel conflito que xurdiu no ano 21, solucionouse satisfactoriamente?

Si, pero dando moitas bandadas. A da primeira mobilización de xuño de 2021, fixemos outra moi importante na que reunimos máis de 3.500 persoas. Había moita preocupación polo futuro da atención sanitaria nas zonas rurais e polo risco de que os servizos fosen desaparecendo pouco a pouco, naquel momento pechou tamén a sucursal de Abanca de Seixo. Sabiamos do Centro de Saúde de Hío que non volveu abrir despois da pandemia e máis consultorios do Morrazo pecharan tamén.

A situación empeorou cando chegou



Iria Aboi nunha concentración no centro de saúde de Seixo

o verán. O doutor Martín marchaba de vacacións antes de xubilarse e despois tamén se producía a ausencia doutro médico en agosto por vacacións, polo que se prevía que a atención médica quedase reducida a catro horas e un só facultativo. A mobilización foi moi importante e conseguimos que se atendese o problema.

Desde entón tivemos que volver mobilizarnos en diferentes momentos. En 2023 conseguimos unha substitución temporal cunha interinidade e en outubro do 2024 conseguimos unha persoa fixa para esta praza valeira. En 2025 volvemos ter problemas coa xubilación do doutor Galeano.

É dicir, a plataforma naceu por mor un problema concreto, e acabou tendo unha actividade continuada durante estes anos para seguir conseguindo resultados grazas a mobilización cidadá?

Si. Cando se resolve un problema aparece outro. Coa xubilación do doutor Galeano, que chegara aos 70 anos, tivemos que volver a sacar as pancar-

tas á rúa, facer concentracións e mobilizarnos. Finalmente conseguimos un médico temporal por tres anos.

Cando comeza a haber problemas co centro de saúde de Marín?

Aínda que inicialmente a plataforma estaba máis centrada en Seixo, moitos servizos sanitarios están concentrados en Marín: pediatría, matrona, odontoloxía, fisioterapia ou as urxencias. Ademais, hai xente das parroquias que utiliza directamente o centro de saúde de Marín e isto provocaba unhas listas de agarda moi longas. Aquí comezaba a haber problemas tamén coas urxencias, non tiñan a cobertura médica suficiente, mesmo chegaron a pechar.

A partir de aquí vimos que había que ampliar as reivindicacións na defensa da sanidade axeitada ao centro de Marín e en todo o Concello. Aquí houbo unha mobilización moi grande no ano 2022 e posteriormente outras concentracións para reclamar unha atención primaria digna.

O segundo conflito grande tamén se solucionou grazas a presión veciñal?

BRASERÍA
TAPERÍA SUSO

Toural nº30
VILABOA

658 887 625
986 631 514

CERVEXARÍA
Muxicas
VINOTECA TAPERÍA

RAMÓN CABANILLAS,
105
MOAÑA
986 31 56 25

BAR PLAZA CANGAS
Rúa Méndez Núñez, 27 - Cangas

Exactamente. E logo veu o terceiro grande conflito. Foi pola xubilación de dúas prazas de enfermaría neste 2026. Foi outro proceso no que tivemos que volver reclamar a súa substitución.

Por iso dicimos que mentres haxa problemas na sanidade pública, a plataforma vai seguir loitando. En Seixo existe unha tradición asociativa moi importante desde a Transición. A creación da plataforma non foi algo casual. Hai unha conciencia de que cando se perde un servizo, despois é moi difícil recuperalo. Estamos vendo como desaparecen ou están en risco servizos fundamentais: o centro de saúde, Correos, a banca, as escolas, o cine... E todos están relacionados. Os servizos axudan a manter viva a comunidade e tamén teñen unha importancia económica, porque se hai actividade e xente utilizándose tamén se sosteñen os comercios. Por iso defender o centro de saúde é tamén defender a vida das parroquias e do rural.

Como está actualmente a situación sanitaria de Seixo e de Marín?

Neste momento en Seixo as prazas médicas están cubertas. Temos dúas médicas e tamén están cubertas as dúas prazas de enfermaría. Pero iso non significa que todo funcione perfectamente. Hai citas para as que se pode chegar a esperar tres semanas en Marín, isto provocou que houbo xente que regresou ao médico de Seixo o que fixo aumentar a cota.

Ademais, tivemos unha situación especialmente complicada cando unha médico estivo de baixa. Chegamos a estar arredor de 41 ou 42 días sen substitución, o que provocou un verán moi difícil.

Agardamos que despois de setembro se poida recuperar unha certa normalidade.

E en Marín a situación é máis complicada?

Si. Houbo importantes problemas coas listas de espera e a decisión de eliminar as consultas ordinarias de tarde desde xullo, inicialmente ata polo menos o 1 de outubro, supuxo un problema moi serio.

Cando se reduce a atención ordinaria e se reduce o persoal, aumentan as listas de agarda e a xente acaba acudindo ao PAC ou ás urxencias. E iso fai que tamén se sobrecarguen eses servizos. É unha especie de círculo que acaba prexudicando tanto aos pacientes como aos profesionais.

A plataforma conseguiu a través da presión social e a mobilización veciñal melloras concretas, como te fai sentir isto?

Eu estou orgullosísima da resposta da veciñanza. A xente demostrou que cando se organiza pode conseguir cousas. Os problemas da sanidade pública non son inevitables nin irreversibles. Hai capacidade para cambiar as cousas se existe mobilización.

Conseguimos, por exemplo, que houbera unha nutricionista dous días á semana e tamén unha psicóloga clínica dous días á semana, compartida con outro centro. O noso obxectivo é que estes servizos poidan estar dispoñibles toda a semana.

Para nós son cuestións moi importantes porque falamos dunha atención sanitaria integral, non só de poñer médicos cando hai un problema.

Lembro, por exemplo, unha situación cun bebé que estaba tendo convulsións

cando non había persoal médico dispoñible no PAC de Marín porque saíra a unha urxencia. Tivemos que esperar por unha ambulancia que viña de Pontevedra para poder trasladar a atención pediátrica ao Hospital Provincial. Son situacións que non deberían producirse e conseguimos recuperar dous equipos médicos nas urxencias.

Por iso é tan importante que a sociedade civil estea organizada. A forza da sociedade civil organizada é imparabile.

E vós iso seica o tendes claro

Absolutamente si. É que a presión e a mobilización veciñal son os únicos camiños para loitar con expectativas realistas de éxito contra os abusos e as inxustizas. Nós así o procuramos facer en todo tipo de contextos, ata o punto de que cando veu o presidente Rueda mobilizámonos para amosarlle o noso malestar.

O que percibo eu cada vez que teño a oportunidade de visitar Seixo é que a veciñanza está moi orgullosa da plataforma.

É que a plataforma e a veciñanza son a mesma cousa. Somos a sociedade civil organizada que procura contribuír ao ben común colaborando en todo o que podemos colaborar. Colaboramos con outras plataformas sanitarias do Morrazo e participamos en iniciativas diferentes. Por exemplo, estivemos recollendo sinaturas contra o aparcadoiro de pago no novo Montecelo e tamén colaboramos en actividades relacionadas coa saúde mental.

Estamos traballando con outras plataformas tamén, con SOS, co Colexio Oficial de Psicología de Galicia, co movemento de saúde mental e con profes-

sionais do Sergas.

Preocúpanos moito a situación da saúde mental. Hai persoas que poden estar esperando un ano por unha cita con psicología e tamén hai prazas de psiquiatría sen cubrir. Non podemos falar de saúde sen falar destas cuestións.

A saúde mental cando non hai unhas condicións materiais que permitan ter unha vida digna vese afectada, claro

Desde logo que si. Non podemos separar unha cousa da outra. O desemprego, o traballo precario, o problema da vivenda, o aumento do custo da vida, do combustible ou da alimentación tamén afectan directamente á saúde mental das persoas.

Por iso consideramos fundamental que haxa psicólogos clínicos nos centros de saúde e que este servizo estea dispoñible durante toda a semana.

Tamén queremos abordar outras cuestións que están sobre a mesa, como o novo protocolo da Xunta para perseguir as baixas dos traballadores. Parécenos un protocolo moi preocupante e queremos analizar ben as súas consecuencias, buscan que as persoas non se poidan curar e se vaian á sanidade privada para deixar alí o seu salario.

apeneira
200 Xornais
en galego

MIRANDA
LIBRERÍA
en BUEU, onde ía ser?

Rúa Pazos Fontenla 35
Bueu - Pontevedra

Tel/Fax: 986 320 504
libreriamiranda@yahoo.es
f Librería Miranda Bueu

PENEIREIRO
Taller
Automoción

C/ Camiño Vello nº 5
36913 Seixo - Marín
Pontevedra
Tels: 986 703 485 - 629 160 912
talleres_peneireiro@outlook.com

TALLERES SIAN

MECANICA · CHAPA · PINTURA

Pazos Fontenla, 82 - Bueu
986 320 724
talleressian@hotmail.com

GLASSDRIVE® **AUTOLUNAS**
CRISTALERÍA DEL AUTOMÓVIL

• COLOCACIÓN Y REPARACIÓN DE CRISTALES DEL AUTOMÓVIL • RECUPERACIÓN INTEGRAL DE FAROS
• SUSTITUCIÓN Y REPARACIÓN A DOMICILIO • INSTALACIÓN DE LÁMINAS DE PROTECCIÓN SOLAR - **20% Dto.**

CONCERTADO CON TODAS LAS ASEGURADORAS

PONTEVEDRA
Avda. de Lugo, 12
Tel: 986862546

VILLAGARCÍA
Las Carolinas, 33
Tel: 986565010

SANXENXO
Luis Rocafort, 40
Tel: 986724461

MARÍN
Ezequiel Massoni, 40
Tel: 986839857

SERVICIO DE URGENCIAS: 689542896

ALCONY **GLASSDRIVE®** **AUTOLUNAS**
CRISTALERÍA DEL AUTOMÓVIL

Consulte nuestros **precios especiales**
en **tintado de lunas**

OFERTA ESPECIAL

RECUPERACIÓN INTEGRAL DE FAROS

GLASSDRIVE® **AUTOLUNAS**
CRISTALERÍA DEL AUTOMÓVIL

RÁPIDO, ECONÓMICO, SEGURO
APLICACIÓN EXCLUSIVA DE BARNIZ O.E.M. ULTRAVIOLETA

CASA DE MÚSICA

Por Xose Manuel Fernández Costas "Muxicas"



O tema que presentamos este mes é un valse composto por Agustín Freiría, veciño de Zamáns.

Agustín aparece como percusionista colaborador no cuarto disco do grupo Muxicas e actualmente é coralista e intérprete de Tuba en diversas agrupacións.

Estreouse a finais do pasado século na Rondalla de Reis de Zamáns e vol-

vémolo a incluír no repertorio da rondalla deste ano "VALS ACEBIÑO", para gaitas.

VALS ACEBIÑO

Agustín Freiría

♩ = 180

Gaita 1

Gaita 2

14

Gaita 1

Gaita 2

23

Gaita 1

Gaita 2

39

Gaita 1

Gaita 2

46

Gaita 1

Gaita 2

56

Gaita 1

Gaita 2

A. §

De §

a §

e a FIN

FIN

TRASPÁSASE NEGOCIO EN A GUARDA



-Gran oportunidade. Traspásase negocio con dupla licenza(cafetería, e despacho de pan e pastelería) e en pleno funcionamento.

-Clientela fixa todo o ano e excelente paso de peregrinos

-Rendibilidade inmediata .Completamente reformado no 2022.Non hai necesidade de investir en actualizacións.

-Terraza privada sen taxas.

-Contratos estables con provedores.

-Totalmente equipado:Barra, cafeteira, expositores, fornos, mobiliario interior e exterior.

-O motivo do traspaso é o cambio de profesión da propiedade.

-Interesados contactar por teléfono ou en visita persoal. A Guarda rúa Baiona número 12- TFN 609940775

DUPLICADO DE LLAVES · MANDOS A DISTANCIA
LLAVES CODIFICADAS DE COCHE



Rúa Pazos Fontenla, 31 (Buen)
Móvil: 661 508 088



AGRÍCOLA
SEIXO

Patatas - Semillas - Piensos - Cereales
Abonos - Plásticos - Aves - Forrajes

986 704 102 | 654 022 374

Avda. Doctor Otero Ulloa, nº 62 baixo - Seixo - MARÍN



Rúa Tobal, 76 - San Roque - Cangas

Antigos Talleres Móvil, ao lado de Don Hotel

986 30 56 73 - 626 14 45 96

reproautoros@hotmail.com



Doutor Otero Ulloa nº 58, Marín - Pontevedra

648 80 32 06

O pleno de Bueu deste outubro aproba por unanimidade catro mocións

As propostas que saíron adiante foron as de creación de formación da familia de hostalería, realización de medición de gas radón, instalación de sistema de protección no tramo da entrada do Valado e construción dunha residencia pública

Desbotáronse as mocións presentadas polo edil non adscrito sobre o cableado eléctrico e o Pavillón Municipal de Beluso

Bueu

A corporación municipal de Bueu celebrou este luns, 5 de outubro, o pleno ordinario no que se aprobaron catro mocións por unanimidade de todos os grupos municipais, quedando fóra soamente as do concelleiro non adscrito sobre o cableado eléctrico e o Pavillón Municipal de Beluso.

O pleno arrancou xa ás oito da tarde, co horario de inverso, coa moción dos grupos do goberno de BNG e PSOE para a posta en marcha de formación da familia de hostalería e turismo, unha proposta que, tal e como explicou a concelleira Silvia Carballo, "nace das conversas coa hostalaría e tamén co IES Johan Carballeira para buscar alternativas de formación neste sector que é un dos grandes eixes económicos da vila". A moción busca unha xuntanza coa Xefatura Territorial de Educación da Xunta de Gal-

cia, unha solicitude que xa se fixo hai varios meses dende o goberno local.

A seguinte moción presentouna o PP e fai referencia á realización de medicións de gas radón nos edificios públicos municipais de Bueu. Daniel Chapela, edil non adscrito, propuxo unha modificación para que se inclúsen a totalidade dos edificios, tamén os que pertencen a outras administracións. Xosé Leal, voceiro do BNG, salientou que o goberno estaba de acordo e que de feito "xa existe unha proposta por parte da Fegamp para a adhesión a un convenio coa Universidade de Vigo".

Tamén do PP foi a moción para a instalación dun sistema de protección no tramo da estrada do Valado que une coa de subida ó cemiterio de Bueu. Celso Dopazo, concelleiro de mantemento de viais, anunciou o voto favo-

nable posto que "estamos traballando para ampliar a estrada de cara a recoller as augas e facer unha varanda".

Estas tres primeiras propostas conseguiron a unanimidade da corporación, pero despois debatéronse outras presentadas polo edil non adscrito das que só unha prosperou. Así, a do cableado eléctrico foi desbotada polo goberno local porque, en palabras de Xosé Leal, "a propia experiencia do goberno nestes anos vén a demostrar que as compañías eléctricas non teñen obriga de soterrar o cableado e que mesmo nas obras que se deixou non foi empregado, xa que a normativa estatal non lles obriga a iso". Elena Estévez, voceira popular, manifestou a abstención do seu grupo xa que "nos proxectos do Concello xa se contemplan eses soterramentos, e ademais temos dúbidas a respecto

do asesoramento a través da OMIC". Aínda que a proposta non prosperou por só contar co voto favorable de Chapela, o alcalde quixo adiantar que actualmente o goberno local está en conversa coa compañía Naturgy para ver se é factible o soterramento con motivo das inminentes obras na rúa Pazos Fontenla.

Na moción, tamén presentada por Chapela, sobre o Pavillón Municipal de Beluso, instábase o Concello de Bueu a defender, mesmo xudicialmente, a non devolución dos 700.000 euros de subvención concedidos pola Xunta de Galicia para a reforma do Pavillón de Beluso. Leal botoulle en cara ao edil non adscrito que "esta moción non ten sentido despois das declaracións do alcalde no anterior pleno e mesmo parece dun certo oportunismo político, e nós seguimos na

postura de esperar que a Xunta acepte as nosas alegacións xa que a reforma era unha obra necesaria da que hoxe gozan plenamente os clubs e a veciñanza". Polo tanto non saíu adiante ao só contar co voto do edil propoñente.

Máis sorte correu a última moción para instar á Xunta de Galicia a construír unha residencia pública en Bueu, na que todos os grupos votaron a favor.

“Agardamos que o noso traballo sexa valorado pola veciñanza de Gondomar e obter un gran resultado nas vindeiras municipais”

Manuela Rodríguez, concelleira do BNG en Gondomar

A veciña de Peitieiros Manuela Rodríguez Pumar será novamente a candidata nacionalista á alcaldía de Gondomar nas vindeiras eleccións municipais. Despois de oito anos dun intenso traballo de oposición, preséntase co aval unánime da militancia do BNG local, e coas expectativas realistas de que o ese traballo chegase á maioría social do pobo de Gondomar e serva para obter unha importante suba tanto de votos como de actas.



Manuela Rodríguez

Volves ser candidata do BNG á Alcaldía de Gondomar. Que supón para ti contar novamente coa confianza unánime da militancia?

É unha honra enorme e prodúcese moito orgullo e agradecemento a confianza que en min depositan os meus compañeiros e compañeiras.

Sería o teu terceiro mandato como concelleira. Non estás cansada da política municipal?

É certo que a política municipal é intensa, require tempo e, ás veces, cansa. Especialmente cando se acumulan moitas cuestións e hai que dedicarlles moitas horas. Pero para min o traballo municipal é moi atractivo, interésame moito. É a política máis próxima á veciñanza e permite estar en contacto directo cos problemas e coas necesidades das persoas. Polo tanto, malia os atrancos, sigo tendo moitas ganas e, sobre todo, moita ilusión por continuar e poder contribuír a mellorar a calidade de vida no concello.

Paga a pena sacrificar tanto tempo persoal pola política?

Rotundamente si. Aínda que haxa momentos en que pensas como sería a vida se o deixaras, porque a política municipal implica quitar tempo á familia, á vida persoal e tamén ao ocio. Dedicamos moitas horas á preparación dos plenos, ao traballo social e a trasladar á veciñanza información sobre o que acontece no Concello. Pero insisto, malia todo iso, paga a pena.

Falabas dos plenos. Como valoras o funcionamento da Corporación municipal nestes anos?

Pois para empezar dicir que non se está a respectar a periodicidade mensual, porque o alcalde non os convoca. Neste ano só se celebraron 5 cando xa deberíamos levar 10. Iso é reflexo da parálise política en que Ferreira ten sumido ao Concello, ademais de supoñer un freo á iniciativa política da oposición.

E no que respecta ao seu desenvolvemento, son moi tediosos. Ferreira monopoliza o debate e ás veces convértese en monólogos máis que en debates produtivos. Hai momentos

nos que parecen mitins, pura propaganda e autobombo. E tamén se producen situacións nas que o trato non é o que debería ser entre representantes políticos.

Creo que debería existir máis respecto e máis capacidade de diálogo por parte do alcalde.

O mandato comezou cunha Corporación sen maioría absoluta do goberno e acabou, na práctica, cunha maioría. Como valoras a evolución particular desta situación?

Cando comezou o mandato, o feito de que o goberno non tivese maioría absoluta parecía unha oportunidade para facer unha política diferente, máis baseada no consenso e no achegamento de posicións. Para o BNG era unha oportunidade para forzar a corrixir o que viñamos denunciando: falta de atención aos servizos esenciais, falta de resposta ás necesidades da veciñanza e determinadas formas censurables de gobernar.

A aparición de dous non adscritos, polo abandono dos seus grupos de

orixe, ten propiciado situacións que se poden cualificar de transfuguismo e, de facto, viñeron facilitarlle ao goberno municipal unha ‘nova maioría’.

Falas de Rocío Cambra e Ángel Pérez?

Si. Desde logo Rocío Cambra, procedente de Manifesto Miñor, vota sistematicamente co PSOE, actúa como se fora integrante do propio goberno.

E Ángel, que é o independente que vén do PP?

No seu caso a posición do voto varía algo máis, non semella aliñada con ninguén.

Que consecuencias ten esa situación de transfuguismo para a política local?

Para o BNG, a principal consecuencia é que desapareceu a posibilidade real de negociación e de alcanzar consensos en asuntos importantes. Se o goberno sabe que ten os votos garantidos, xa non afronta os plenos coa posibilidade de perder unha votación. Iso reduce moito a capacidade da oposición para intentar reconducir deter-

GRAN CASA CHINA
GONDOMAR

ferretería, bazar, menaje, juguetes.
Barrio Fontán 1, Tel: 670 978 981

La Vitrola
RESTAURANT

C/ Rosalía de Castro, 11 GONDOMAR
Tel.: 986 36 99 83 Móvil: 606 897 159

FRUITAS
VILAR
PATACAS

Fruiterías en Vigo e Feiras de Padrón,
Redondela, Sabarís, Tomiño e os
xoves no mercado municipal de Tui

minadas políticas municipais.

Como resumes estes anos de goberno de Paco Ferreira?

A palabra que o define é desgoberno. Consideramos que foi unha continuidade do que xa sucedera nos oito anos anteriores. Na nosa opinión, o goberno municipal priorizou determinadas actuacións estéticas ou as súas propias preferencias fronte á atención dos servizos básicos necesarios. Ferreira desatendeu, a sabendas, a función principal dun goberno municipal: atender as necesidades da veciñanza e garantir uns servizos públicos adecuados.

Que actuacións necesarias consideras que quedaron desatendidas?

Fundamentalmente, os servizos municipais básicos, como o abastecemento de auga e o saneamento, a mobilidade. Mais tamén hai outras cuestións, como as relacionadas coa conciliación. Seguimos sen contar con determinados servizos que facilitarían a vida das familias, como aulas matinais ou comedores en todos centros educativos. E hai outros ámbitos que, aínda que non sendo competencia directa do Concello, deberían contar cun maior interese e implicación municipal, como a vivenda ou o transporte público.

Que valoración fas do transporte público en Gondomar?

Partíamos dunha situación bastante caótica, con dúas empresas en conflito e problemas no funcionamento do servizo, cando en 2020 chegou o que a Xunta do PP nos vendeu como "novo modelo" de transporte. Un proxecto que naceu mal dimensionado en frecuencias, número de vehículos e liñas, Isto provocou que o contrato, no canto de durar dez anos, fora rescindido en 2025. Un servizo, o actual, que non funcionou, que non cubriu as expectativas que tiñamos sobre este cambio.

O transporte público debería ser

unha prioridade, tanto para facilitar a mobilidade das persoas que non teñen vehículo como para aquelas que optan por non utilizalo. Tamén é unha ferramenta importante para reducir a contaminación. Polo tanto, foi unha frustración comprobar que aquela oportunidade de modernizar o servizo non dera os resultados esperados e que as nosas alegacións non foran atendidas. E o que é peor, o proxecto que acaban de presentar para substituílo vai no mesmo camiño e tememos que sexa un novo fracaso

Outro asunto que criticastes foi a xestión dos residuos e a suba da taxa do lixo.

Si. Denunciamos que, desde este ano, se incrementa a taxa nun 73% sen que haxa unha mellora equivalente no servizo. Seguimos a ver problemas na recollida ou acumulación de residuos ao redor dos colectores. Faltan colectores separativos en moitos puntos.

Fan falla medidas para que a veciñanza poida reducir os residuos e mellorar a separación, e facer campañas de concienciación e sensibilización para fomentar comportamentos máis cívicos e o uso do punto limpo. A ordenanza segue sen incorporar medidas para incentivar a redución dos residuos que se envían a Sogama, o nefasto modelo de xestión de residuos da Xunta do PP.

Pero o goberno de Ferreira só se preocupou de cobrar máis. E aínda que fora necesario actualizar determinados prezos, o incremento aplicado é excesivo e o servizo segue a ser deficiente.

Que está acontecendo co polígono de A Pasaxe?

As continuas liortas entre PP e PSOE están a converter o desenvolvemento da Pasaxe nun problema sen fin. Desde o BNG non entendemos por que a Xunta, a través do IGVS e Xestur, re-

nunciou a ser promotora da 2ª fase do polígono. No seu lugar, o goberno de Ferreira asinou un convenio coa Zona Franca que só beneficia ao Consorcio e que é completamente lesivo para o Concello, no plano económico e tamén porque cede todo o aproveitamento e deixa Gondomar sen poder construír equipamento dotacional nese ámbito.

Cres que esta desvinculación da Xunta desfavorece a Gondomar, e que se o alcalde fose do PP a posición da Xunta sería outra?

Non teño constancia diso, pero o que si é seguro é que as condicións que establece o convenio con Zona Franca son contrarias aos intereses do concello. Tamén pode ter efectos negativos importantes para a Comunidade de Montes de Vincios, propietaria do 50% dos terreos a urbanizar, e á que non se tivo en conta. Se ese convenio segue adiante pode limitar a capacidade da Comunidade de Montes para continuar co labor social que realiza. O proceso de expropiación pode minuar seriamente uns ingresos que actualmente reverten na propia parroquia, e por extensión no concello, en obra social, cultural e deportiva.

E que pode acontecer co campo de fútbol de Vincios?

Non o sabemos con certeza. No desenvolvemento previsto, inicialmente o campo desaparece. Tras as protestas do Club Deportivo, o alcalde afirmou que se vai manter mentres non se desenvolva completamente esa parte do polígono. Tamén fala de construír un novo campo, un pavillón e outras instalacións, pero sen concretar onde nin con que financiamento. Pero a experiencia di que as promesas de Ferreira non son de fiar.

Outro problema que sinalades é o da auga. Existe risco real de desabastecemento?

Consideramos que existe un risco

real, especialmente nun contexto de seca e tendo en conta que Gondomar dispón dunhas captacións limitadas. Temos denunciado que se continúe a regar campos de fútbol e espazos municipais con auga de beber, mentres existen problemas de abastecemento nalgúns parroquias.

Cremos que o Concello debería adoptar maiores medidas de prevención e restrición do consumo cando sexa necesario. Non abonda con publicar un bando. Hai que actuar con responsabilidade para garantir o abastecemento. Así o están a facer as traídas veciñais das parroquias para solventar a situación. Pola contra o goberno local actúa con desleixo cando hai un risco real de desabastecemento no servizo municipal.

E no outro extremo, se chegan as chuvias de outubro e novembro. Fíxose algo ante os posibles episodios de chuvias intensas e que non asolagar o Concello de novo?

Non se fixo nada. O proxecto destinado a paliar os efectos das enchentes non se chegou a executar pola falta de acordo entre Xunta e Concello. Agora anunciaron un novo proxecto que descoñecemos; aínda que o solicitamos, non nos deron acceso á información. Mais o problema é que as chuvias van chegar e as obras seguen sen se facer.

E que sabes do asunto de PXOM?

Máis alá dos "anuncios" e a propaganda do Alcalde, non hai información que permita dicir que se produci sen avances. E non semella que haxa moito avanzado. A comisión informativa específica non foi convocada durante o mandato, malia que solicitamos que se fixese. Tamén pedimos a constitución dun Consello Sectorial para abordar este asunto, pero non prosperou.

Esta falla de información forma parte dun problema máis amplo: a falta



Freire Anta, S.L.
Agencia Exclusiva AXA
Nº Inscripción 136164
AXA España

T/F +34 986 36 09 55
M +34 607 474 644
freire.anta@agencia.axa-seguros.es

Pza. Manuel Alonso, 5, Bajo A
36380 Gondomar
axa.es

Eladio Costas, S.L.

Correduría de Seguros y Asesoría de Empresas

C/ San Benito, 5
36380 - Gondomar
986 384 433
costasasesoria@gmail.com



-MENÚ DEL DÍA - COMIDAS Y CENAS-
Plaza Santa Liberata, 7 (Frente a la Iglesia)
36300 Baiona (Pontevedra)
Telfn: 986 385965 - 685 135 540



C / San Lorenzo, 22 (Esq. de Diego carmona)
36300 Baiona (Pontevedra)
Telfn: 986 385 115 - 685 135 540

de participación veciñal. Desde o primeiro mandato deste goberno vimos o boicot e a resistencia a facilitar mecanismos de participación efectiva, a comezar polo bloqueo da aprobación definitiva do regulamento de participación veciñal.

Honestamente, que expectativas realistas tes para as próximas eleccións municipais do ano que ven?

Temos boas expectativas. Presentámonos co aval do traballo feito, non só a nivel institucional, senón tamén social. O BNG é a única forza política que está a realizar campañas informativas nas parroquias para explicar á veciñanza cuestións que lle afectan directamente: obras de saneamento, ordenanzas, alegacións e outros asuntos.

Tamén exercemos unha oposición activa e construtiva no Concello.

Evidentemente, con máis representación poderíamos facer moito máis e iso tería un reflexo nas políticas municipais. Por iso agardamos que o noso traballo sexa valorado electoralmente pola veciñanza de Gondomar. Aspiramos a incrementar a nosa representación e cremos que o BNG vai ter un papel determinante na gobernanza futura do concello.

O obxectivo do BNG é contribuír a mudar as políticas municipais, para gañar en servizos e calidade de vida, e facer que Gondomar avance cara a unha política máis próxima á veciñanza, dándolle máis participación e con máis capacidade de diálogo.



O retorno simbólico

Hugo Javier Freitas

Netos e bisnetos da emigración galega que volven ás orixes a través da memoria, dos arquivos e das historias familiares



varias xeracións, raramente chega intacta. Queda reducida a pequenas frases: "o avó era galego", "viña de preto de Lugo", "a familia era de Pontevedra", "había unha irmá que quedara alá". Ás veces só sobrevive un documento gardado nun caixón ou unha fotografía cunha dedicatoria escrita no reverso. Ese fragmento, que durante anos puido parecer irrelevante, convértese de súpeto na primeira pista dunha procura. É nese momento cando comeza o retorno simbólico.

Non é o regreso do emigrante que volve á casa da que partiu. É un movemento distinto: o dun neto ou bisneto que intenta reconstruír un territorio herdado a través dos relatos. Pode comezar por unha investigación xenealóxica, pola necesidade de conseguir unha partida para un trámite de cidadanía ou simplemente pola curiosidade de saber de onde procede un apelido. Pero, con frecuencia, a procura medra e deixa de ser administrativa. O documento leva á parroquia; a parroquia, á aldea; a aldea, á casa; e a casa, finalmente, a unha historia.

Os arquivos teñen un papel central nese proceso. Rexistros civís, libros parroquiais, padróns, listas de pasaxeiros e documentos consulares permiten recuperar datas, lugares e parentescos. Porén, a documentación oficial non o explica todo. É habitual que sexa necesario contrastala con cartas, fotografías familiares, necrolóxicas, recordatorios, papeis privados ou testemuños orais. A memoria fragmentaria obriga a recompoñer pezas dispersas.

Hai algo profundamente humano nese traballo. Unha persoa nacida en Bos Aires pode descubrir que o nome que

Hai retornos que non precisan dunha pasaxe de barco nin dun billete de avión. Hai regresos que comezan cun apelido, cunha fotografía, cunha partida de nacemento ou co nome dunha aldea que sobreviviu durante décadas na memoria familiar. Para moitos descendentes da emigración galega en América, volver a Galicia non significa regresar a un lugar no que xa viviron, senón achegarse por primeira vez a unha terra que formaba parte da súa historia antes mesmo de que eles nacesen.

Durante xeracións, milleiros de familias galegas construíron a súa vida lonxe da terra de orixe. A Arxentina, o Uruguai, Cuba, Venezuela e outros destinos convertéronse en escenarios de novas vidas, novas casas e novos vínculos. Os emigrantes levaron consigo costumes, palabras, receitas, fotografías e lembranzas. Tamén levaron silencios. Co paso do tempo, moitos detalles fóronse perdendo: o nome exacto da parroquia, a situación da casa familiar, os nomes dos irmáns que quedaron en Galicia, as circunstancias da partida.

A memoria familiar, cando atraves

INMOBILIARIA VAL MIÑOR

Tlf. 986.369.976 - Móvil: 620.971.793

Inmovalminor@inmovalminor.com

Avd. de Elduayen, 22 baixo. 36380-Gondomar

Síguenos en



www.inmovalminor.com

New Tekes
Bocatería - Cafetería

Tel. 986 36 98 66 Noelia
C/Diego Sarmiento Acuña, 12
36380 Gondomar
newtek2023@gmail.com

HOTEL * * RESTAURANTE

A QUEIMADA

info@queimada.com

www.queimada.com

PRAZA DA CARRASCA, 5 NIGRÁN
986 350 307 - 986 350 380

Peixaría Oia
Do mar á túa casa.
Visítanos!!

Estrada de Vista Alegre, 165 (Oia)

escoitou desde pequena correspondía a unha parroquia concreta, que a casa dos seus antepasados aínda existe ou que nun cemiterio galego aparece un apelido idéntico ao seu. Nese instante prodúcese unha forma de recoñecemento. Non se trata necesariamente dunha identidade recuperada de maneira completa, nin dunha volta a un pasado idealizado. É, máis ben, a constatación de que unha parte da historia familiar pode volver adquirir lugar, nome e contexto.

As viaxes teñen unha forza especial dentro dese proceso. Moitos descendentes chegan a Galicia por primeira vez cun mapa incompleto feito de datos

familiares. Buscan unha igrexa, unha casa, un rexistro ou unha aldea. Ás veces atopan parentes afastados; outras, só unha paisaxe que coincide coa descrición transmitida pola familia. Mesmo cando non hai un reencontro concreto, o feito de camiñar por un lugar ligado á propia historia pode producir unha sensación difícil de expresar con precisión.

Ese retorno non anula a identidade construída en América. Un descendente de galegos nacido na Arxentina segue sendo arxentino, coa súa propia experiencia, cultura e pertenza. O interese polas orixes non debería entenderse como unha substitución, senón

como unha ampliación da memoria. Coñecer de onde viñeron os antepasados permite comprender mellor por que certas palabras, costumes, comidas ou formas de relacionarse permaneceron durante xeracións dentro dunha familia. Tamén permite mirar a emigración con outros ollos. Cando o descendente reconstrúe a historia persoal dun avó ou dunha bisavoa, a emigración deixa de ser un dato estatístico. Xa non é só unha cifra nun cadro demográfico, senón unha decisión concreta tomada por alguén que abandonou unha casa, unha familia e unha paisaxe. Esa dimensión persoal modifica a maneira de entender o pasado.

Nas últimas décadas, internet, os arquivos dixitalizados e as redes de contacto entre investigadores, concellos e asociacións facilitaron enormemente estas buscas. Pero a tecnoloxía non substitúe a memoria: simplemente ofrece novas ferramentas para acceder a ela. A clave segue estando na capacidade de relacionar un documento cunha historia e unha historia cunha persoa.

Por iso é importante conservar os materiais familiares. Unha carta vella, unha fotografía, unha partida ou unha postal poden ser o único vínculo entre dúas xeracións separadas por un século. O que hoxe parece unha lembranza doméstica pode converterse mañá nunha fonte imprescindible para quen intente reconstruír a historia familiar.

O retorno simbólico non é unha viaxe ao pasado para quedar nel. É unha maneira de entender mellor o presente. Para moitos descendentes da emigración galega, recuperar unha aldea, un nome ou unha historia significa completar unha parte da propia memoria. E ás veces ese regreso comeza do xeito máis sinxelo: abrindo unha caixa esquecida, lendo unha carta ou preguntando por fin aquilo que durante anos ninguén se atreveu a preguntar.

50 ANOS DE “CON PÓLVORA E MAGNOLIAS”

Por *Tino Lago*



No ano 1976, publicado pola editorial Rompente, vía a luz un dos libros máis importantes e de maior calidade de toda a historia da literatura galega. É o libro de poesía “Con pólvora e magnolias”, de Xosé Luís Méndez Ferín.

Esta obra significou un cambio importante no camiño da poesía galega, pois supuxo o redescubrimento das posibilidades estéticas da linguaxe, e dos seus recursos formais e conceptuais. Con pólvora e



LA FLOR TUI floristas

Hortensia Rodríguez Martínez
607 60 19 32
Calvo Sotelo, 13 loc 12 (Gal. Caracas) 36700
Tui (Pontevedra) | 986601934 | info@floristerialaflortui.es
www.floristerialaflortui.es

Encarga teu ramo de Defuntos

Gescon
ASESORIA
FISCAL
LABORAL
CONTABLE
SEGUROS

Carlos González Benítez
Avda. Pio Troncoso Nº 2 Baixo
Goñán
986 609 702

BAR

vaya punto

A. Ordóñez, 12
Goyán-TOMIÑO
Telf.: 629 794 300

ROCHA
SUMINISTROS

SUMINISTROS PARA LA CONSTRUCCIÓN

www.rochasuministros.com

✉ C/José Mª Sexto 31, A Gándara
36780 A Guarda, Pontevedra
@ info@rochasuministros.com
☎ Tfns. 986 61 42 90 y 673 839 881

Sabores de antes, praceres de hoxe

A COVA DOS MANXARES

Almudena López & Roberto Gándara

☎ 681 000 223
✉ contacto@acovadosmanxares.com
@acovadosmanxares
Praza do Seixo, 3 Bx Tomiño

magnolias é un libro profundamente culto que non renuncia en ningún momento á denuncia social, á protesta é á reivindicación política.

O título da obra reflicte a realidade da mesma: A pólvora é símbolo do valor do revolucionario, da protesta ante a inxustiza, da necesidade de facerlle fronte aos abusos e a calquera tipo de opresión. Pola contra as magnolias son o íntimo, o lirismo e o amor.

As formas estéticas da obra son vangardistas, moi elaboradas formalmente. Pero a denuncia social da inxustiza non desaparece en ningún momento, porque Ferrín sempre foi un escritor dos que toman partido, dos que toman partido ata mancharse.

Medio século despois “ Con pólvora e magnolias” segue a lerse igual que cando se escribiu, e que se lerá dentro de dous e tres séculos, porque esta é unha obra que se converterá nun clásico da literatura universal pois a opresión, a inxustiza e a explotación do home polo home existiron no pasado, existen no presente e existirán no futuro mentres non desapareza o capitalismo.

O pasado 8 de outubro, por mor do aniversario da publicación do libro, celebrouse no salón de actos do instituto Santa Irene de Vigo unha homenaxe ao Ferrín. O sitio elixido para desenvolver un acto ao que tiven ocasión de asistir, e que foi realmente precioso, non puido ser máis adecuado, xa que nese instituto desenvolveu durante décadas o autor o seu traballo como profesor de literatura.

O acto de homenaxe foi organizado pola asociación “Memoria, Verdade e Xustiza” e estivo presentado pola alma mater dese colectivo, o noso prezado e respectado amigo, Xavier Moreda. Abriuse cunhas palabras de sentida homenaxe a Xose Manuel Beiras, pois a celebración coincidiu co día no que finara o histórico líder no nacionalismo galego.

O evento contou coa intervención de distintas persoas que recitaron poemas de Ferrín, e glosaron a súa figura a través do repaso á súa traxectoria vital, política e literaria.

Entre as distintas intervencións gustárame salientar as de Anxo Angueira, presidente da Fundación Rosalía de Castro, pois este home é un auténtico espectáculo recitando poesía, e a do escritor vigués Xurxo Martínez que fixo un discurso especialmente brillante, de alto valor poético, no que desenvolveu un repaso pola historia persoal de Méndez Ferrín.

O acto pechouse coa actuación musical do Guardés Tino Baz, que como

fai sempre, logrou emocionar a todas as persoas que tivemos a sorte de escoitalo.

Dentro de 50 anos, cando “ Con pólvora e magnolias” cumpra o seu primeiro século de vida, nós xa non estaremos aquí, pero teño a certeza de que haberá outros e outras que sigan reclamando a liberdade para o noso pobo.

Tomiño reúne humor, teatro e fantasía nunha fin de semana de grandes propostas no Auditorio de Goián

Ibuprofeno Teatro e Malasombra protagonizan a programación de outono os días 17 e 18 de outubro con «Bio Construción» e «Os fabulosos cleaners»

Tomiño

Desfrutar de boas propostas culturais preto da casa e a prezos accesibles é unha das prioridades que guía a programación de outono do Concello de Tomiño, que esta fin de semana reúne no Auditorio de Goián dous espectáculos de alto nivel. Ibuprofeno Teatro e Malasombra traerán «Bio Construción» e «Os fabulosos cleaners», unha dobre cita para rir, pensar e deixarse sorprender que reserva tamén un lugar especial para as familias.

A alcaldesa, Sandra González, destaca que esta programación responde a unha aposta sostida no tempo: “Queremos que a veciñanza teña



Nivaria
centro de fisioterapia

Alberto Carrera Blanco
Nº Colex 2328

Rita Cabeza González
Nº Colex 2294

Tlf/Fax: 986 622 839
Móbil: 677 040 683

fisionivaria@gmail.com

Rúa Gondomar 59 baixo C.C.P 36740
Tomiño-Pontevedra.



A cultural de Guillarei

sala de xogos - terraza - bocadillos

A Gándara-Guillarei-Tui 627 407 853

Mueble juvenil
Armarios empotrados
Tapizados
Mediciones
Proyectos



muebles descanso

www.mueblesousa.com
sousamuebles@gmail.com



Rúa Galicia, 52 - 36780 A GUARDA
Tel./Fax: 986 61 04 07



Excmo. Concello de Tui

aquí, no seu concello, oportunidades para desfrutar de teatro de calidade. Por iso mantemos unha programación ao longo do ano, con propostas para distintos públicos e prezos que faciliten a participación. A cultura ten que formar parte da vida cotiá e desde o Concello traballamos para facelo posible”.

O sábado 17 de outubro, ás 21.00 horas, Ibuprofeno Teatro levará ao escenario «Bio Construción», unha comedia que parte dunha decisión aparentemente sinxela: deixar atrás o teatro e construír a casa dos sonhos. Unha parella marcha a un lugar remoto para levantar coas súas propias mans unha vivenda ecolóxica, un proxecto ao que acaba dedicando trinta anos da súa vida.

Entre o surrealismo e o absurdo, a obra fala do amor, do fracaso e das contradicións humanas, cunha mirada sobre a crise ecolóxica, as dificultades de acceso á vivenda e o propio oficio teatral. Marián Bañobre e Santiago Cortegoso dirixen e interpretan esta peza, que combina poesía, acción e humor coa música en directo de Macarena Montesinos. As entradas terán un prezo de 5 euros.

O domingo será a quenda de com-partir teatro en familia. O 18 de outubro, ás 17.30 horas, Malasombra presentará «Os fabulosos cleaners», un espectáculo no que dous operarios de limpeza descubren por casualidade a maxia que poden crear con auga, xabón e as súas ferramentas de traballo.

Pompas transparentes, con fume ou vapor, pequenas ou voando polo escenario e o patio de butacas transforman unha tarefa cotiá nunha aventura chea de humor, cor e fantasía. Unha proposta visual para o disfrute de todas as idades, con entradas a 3 euros e a 1,50 euros para menores de 12 anos.

Sandra González subliña tamén o valor de achegar as artes escénicas á infancia: “Queremos que os nenos e as nenas medren desfrutando da cultura e que as familias atopen en Tomiño propostas para compartir o seu tempo. Ir ao teatro, descubrir algo novo e vivir esa experiencia xuntos é tamén unha maneira de facer comunidade”.

Con esta dobre cita, o Concello con-

tinúa a apoiar a creación galega e a dar continuidade a unha oferta cultural que combina distintos formatos e públicos. A programación de outono fai do Auditorio de Goián un punto de encontro para a veciñanza e abre novas ocasións para desfrutar da cultura sen saír do municipio.



Xose Manuel Beiras. In memoriam

Aarón Franco, xornalista

En 1972, mentres as protestas obreiras e estudantis sacudían Compostela, Xosé Manuel Beiras, decano en funcións da Facultade de Económicas, impedía a entrada da policía no centro e intercedía polos estudantes detidos. Aquel mesmo ano publicaba O atraso económico de Galicia. As dúas escenas explican bastante ben a súa vida. Estudiar as estruturas do poder e non permanecer á marxe cando ese poder se exercía contra

as persoas.

O libro foi moito máis ca unha investigación económica. Axudou a mais dunha xeración a mirar Galiza doutra maneira. A emigración, o empobrecemento do rural ou a dependencia deixaban de ser expresións dunha fatalidade ancestral para aparecer como consecuencias dun modelo económico e colonial. Beiras non ofrecía consolo, ofrecía explicacións, e con elas a posibilidade de cambiar as cousas.

Tiven a sorte de coñecelo e trateino persoalmente en bastantes ocasións. Era inconfundible, a conversa hipnótica. Todo podía comezar nun dato económico, desviarse cara á literatura, deterse nunha referencia histórica e regresar, varios minutos despois, ao argumento inicial. Había erudición, ironía, indignación e sobre todo ética.

No Parlamento galego protagonizou algunhas das escenas máis intensas da política galega, pero Beiras non se expli-

ca só desde a tribuna. Está tamén o profesor universitario, o tradutor de Camus e Anouilh, o intelectual formado entre a economía e a cultura europea, o militante que contribuíu a construír o nacionalismo galego contemporáneo e o músico que sentaba diante do seu piano.

A singularidade de Beiras estaba precisamente nesa combinación pouco frecuente de formación intelectual, paixón política e resistencia a acomodarse, incluso cando esa resistencia tiña un pre-

MANEL RIVEIRO

PELUQUER@S · ESTÉTICA

986 621 077

Avd. Ordóñez, 27
36750 Goián - Tomiño
Pontevedra

30 AÑOS

DESDE 1995

Restaurante - Tapería

ARRVAZ

Vencelladas ca mar dende sempre

Rúa Porto 56, A Guarda
36780 Pontevedra

986 614 571
reservas@arrvaz.com

www.arrvaz.com

COMPRAVENTA JR

JOYERÍA Y RELOJERÍA EXCLUSIVA DE OCASIÓN

TALLERES PROPIOS 609 884 609

COMPRO ORO

Travesía de Foxo S/N
Tui
Tef-Fax: 986 60 34 19
Joyeriajr@yahoo.es

JOYERÍA **JR** RELOJERÍA
Juan Rivera

zo.

Hoxe desaparece unha presenza que atravesou máis de medio século de his-

toria galega. Quedan os libros, as discusións, as discrepancias e unha maneira de entender o compromiso que non se-

paraba o pensamento da acción.

Quizais o máis difícil de asumir sexa que durante moitos anos parecía que

Beiras estaría sempre aí. E non, imos ficando cada vez con menos referentes.

Grazas por todo Xosé Manuel Beiras.



Xosé Manuel Beiras, o último Quixote

Juan Óscar Otero Lago, Arxentina

Esta mañá do 8 de outubro espertamos coa noticia do falecemento de Xosé Manuel Beiras.

Lembraba nas dúas ocasións que o vin, foi o 10 de setembro do ano 2001, e meses despois en febreiro do 2002.

Beiras foi un dos dous cidadáns galegos máis importantes para Galicia durante o século XX. Un foi Castelao e outro foi el. El quixo vir a Buenos Aires, non soamente a atoparse cos galegos da emigración, senón a buscar as pegadas dunha Galicia que quedara do outro lado do Atlántico. A Galicia dos escritores, dos artistas, dos pensadores e do exilio da memoria que sobreviviron lonxe da terra de orixe.

Que quedou da nosa patria cando os seus escritores, os seus intelectuais morren lonxe dela, e que atopou Beiras nos lugares onde algunha vez viviron, escribiron, soñaron e loitaron por manter viva a súa identidade.

Naquela, a nosa primavera do ano 2001 era deputado no Parlamento de Galicia e Portavoz do BNG segunda forza política en Galicia. Beiras observaba nas rúas porteñas os carteis que dicían "Botemos aos Galegos" Xosé Manuel

non entendía que galegos eran todos os españois e o afirmaba á prensa arxentina como lexislador "entendo que o pobo arxentino estea en contra dos españois, nós tamén pero das políticas económicas e das empresas españolas que empregan políticas de destrución non soamente en Arxentina senón en moitos países en Latinoamérica."

Beiras estableceu unha distinción fundamental entre os cidadáns españois e os cidadáns galegos. É razoable que sintan moi doídos polo que acontece, polo baleirado e despece de Aeroliñas Arxentinas, que foi comprada polas em-

presas Marsáns xunto con Air Comet, alén das empresas Repsol e Telefónica con intereses económicos na Arxentina.

Foi recibido polo entón Presidente Arxentino Fernando De La Rúa en casa de Gobierno. O Presidente De La Rúa era descendentes de galegos da comarca de Bueu e entre os asuntos tratados estiveron presentes a situación económica do colectivo galego, o panorama político económico español na Arxentina e as garantías democráticas do voto dos emigrantes.

Meses máis tarde, o 5 de febreiro de 2022 volveu á Arxentina foi unha esta-

día de apenas 24 horas debido a unha viaxe a Porto Alegre (Brasil) con motivo do Cume da Antiglobalización, cuxo lema era "Outro Mundo é Posible".

Nesa viaxe de escala puidemos escoitar a súa conferencia no teatro Bambalinas da Federación de Sociedades Galegas. Aquel coloquio deixounos unha imaxe significativa: a dun dirixente que alén de expoñer as súas ideas atopábase con home e mulleres cuxas historias privadas estaban ligadas a Galicia.

Beiras foi recibido no Centro Galego polas autoridades do Consello Directivo pero el sentía a necesidade de render a súa homenaxe a Castelao no piso 2 no cuarto 202. Entrou ao cuarto observou a súa cama, as fotografías e aquel espazo cargado de historia e de súpeto o silencio. Un silencio que non era baleiro senón respecto, emoción e recoñecemento a un home cuxos ensinados atravesaran xeracións. Cando Castelao morreu en 1950 Beiras tiña 14 anos seguramente o lembraba que na súa adolescencia algo transcendería nunha pegada moi significativa, que ese pasado deixaba de ser unha referencia viva para converterse nunha

Roupa Paredes

Rúa Gondomar, 19 - Tomiño
Tel.: 986 62 20 79
Móbil: 605 033 463

RenovaPhones
 Reparación y venta de telefonía
 Informática y Consolas
www.renovaphones.es
 Venta de Consolas de segunda mano

MÁSMÓVIL

XIAOMI

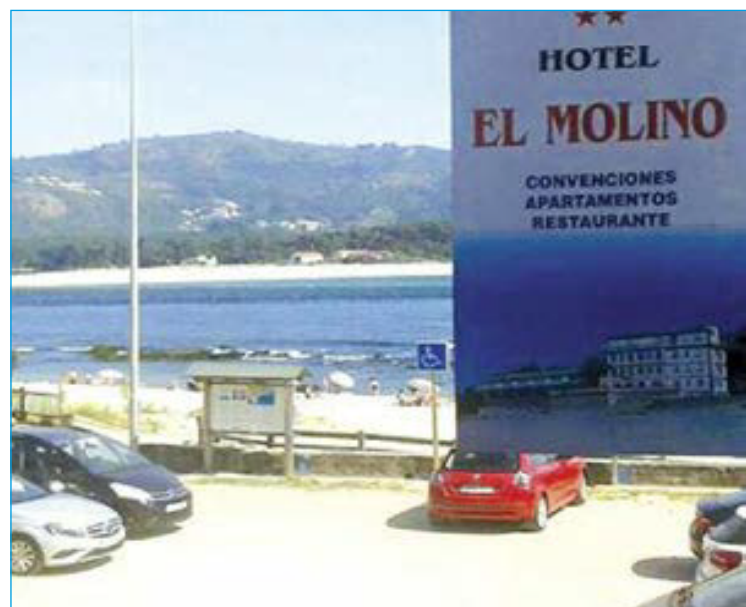
C/ Concepción Arenal nº36 bajo - 36.780 - A Guarda - Tel: 986184101 - info@renovaphones.es

LAVANDERÍA MOISÉS
 986 610 503
 Concepción Arenal, 34. A Guarda

Grupo Cromata s.l.

- Pinturas
- Barnices
- Armarios Empotrados
- Tarima Flotante
- Papel decorativo

el. Baiona, 9 bajo B A Guarda (Pontevedra)
 Telf./fax: 986 610 108 cromata@mundo-r.com



Hotel El Molino
Un paraíso por descubrir

Na Praia de Camposancos (A Guarda)

presenza que o tempo nel non conseguira borrar.

Cando ese silencio confúndese co respecto, el comprendeu que hai homes que morren lonxe da súa Patria pero xamais abandonan á súa Galicia.

Beiras coñecía polas súas análises o valor da historia política e cultural de Galicia: Aquela visita exhortounos a preguntarnos se as xeracións posteriores, os de aquí e os de alí, soubemos recoñecer a súa total dimensión. Se

cadra Beiras transitando os corredores do Centro Galego pensaba que unha cultura non poida ser perseguida, que os seus homes non poidan verse obrigados a partir e que os seus mellores proxectos non poidan quedar interrompidos.

A grandeza intelectual de Xosé Manuel Beiras residiu na súa capacidade para converter o coñecemento nunha ferramenta de comprensión e transformación da realidade. Así quedou de-

mostrado no seu libro "O atraso económico de Galicia" no ano 1972. Non foi un estudoso de Galicia como obxecto distante, senón como unha sociedade cuxa historia, economía e cultura esixían respostas.

Esa combinación explica a influencia que exerceu, como as controversias que protagonizou contra Fraga Iribarne, Núñez Feijóo entre outros. A súa figura non pode reducirse a unha etiqueta partidaria, porque a súa obra e a súa

traxectoria pertencen tamén á historia do pensamento galego contemporáneo.

Por iso o seu encontro en Buenos Aires coa memoria de Castelao e de tantos exiliados que xa non están adquiriu un significado especial. Alí cruzáronse dúas xeracións e as dúas formas de compromiso; as de quen converteu o exilio nunha loita por preservar Galicia e a de quen dedicou a súa vida para pensala e defendela desde outro tempo histórico.

A memoria de Paquiño de Figueiró reúne a Tomiño arredor dunhas xornadas aos 90 anos do seu asasinato

O Concello traballa nun encontro arredor da memoria democrática que reunirá voces da investigación, da xustiza e da defensa dos dereitos humanos.

Hoxe cúmprense 90 anos do asasinato de Francisco Rodríguez Otero, Paquiño de Figueiró, unha figura fundamental do agrarismo e do galeguismo no Baixo Miño. Con motivo deste aniversario, o Concello de Tomiño está a preparar unhas xornadas de memoria democrática que permitirán recuperar a súa traxectoria e abrir unha reflexión colectiva sobre a represión de 1936, a dignidade das vítimas e a importancia de coñecer o pasado.

O encontro, no que se traballa para reunir voces procedentes da investigación, da xustiza, da cultura e da defensa dos dereitos humanos, terá na figura de Paquiño o punto de partida para achegar á veciñanza a historia das persoas que defenderon os dereitos e as liberdades e sufriron a violencia da represión. O Concello está a concretar o programa e a coordinar a participación das persoas convidadas, polo que se dará a coñecer proximamente as datas e os detalles das xornadas.

A alcaldesa, Sandra González, destaca



que «este aniversario é unha oportunidade para devolverlle a Paquiño o lugar que merece na nosa memoria colectiva e para achegar a súa historia ás novas xeracións. Coñecer o que acon-

teceu, recoñecer as vítimas e comprender o que defenderon é tamén unha maneira de coidar a democracia que compartimos hoxe».

A traxectoria de Paquiño de Figueiró atravesou boa parte das loitas sociais e políticas que marcaron Tomiño nas primeiras décadas do século XX. Participou nas mobilizacións contra os foros e o caciquismo, presidiu a Federación Agraria de Tomiño e exerceu como secretario da Federación Agraria Comarcal de Tui, contribuíndo á organización do campesiñado e á defensa das súas reivindicacións. A súa actividade estendeuse tamén á prensa, como correspondente e colaborador de distintas publicacións e como director de Agro del Miño, vinculada á Federación Agraria de Tomiño.

O seu compromiso co galeguismo tivo igualmente un papel destacado na vida política local. Impulsou o Comité Autonomista de Tomiño en 1931 e participou activamente na campaña a favor do Estatuto de Autonomía de 1936,

coordinando o comité local e formando parte do traballo desenvolvido no Baixo Miño.

A sublevación militar truncou a súa vida e a de tantas outras persoas comprometidas coa sociedade do seu tempo. Detido o 29 de xullo de 1936, Paquiño foi sacado do cárcere de Tui e asasinado en Mondariz o 4 de outubro, xunto co mestre de Forcadela Hipólito Gallego Camarero, o concelleiro galeguista de Tomiño Manuel Piñeiro Zúñiga e os obreiros de Tui Fernando Rubio Estévez, Domingo Páramos Núñez e Manuel Pérez Besada.

Noventa anos despois, o Concello quere que a lembranza destes feitos se traduza nun espazo de coñecemento e diálogo aberto á cidadanía. As xornadas abordarán tamén o valor da memoria no presente, nun contexto no que o avance dos discursos de extrema dereita e a banalización das ditaduras fan necesario seguir defendendo os dereitos humanos e os principios democráticos.



cafe.bar.bergantin@gmail.com

bergantin1995

As Loucensas
A Guarda
661 61 21 61

ATLÁNTICO
SUPERMERCADO

CALIDADE
BO PREZO
AMPLIO SURTIDO
SERVIZO E ATENCIÓN
PROXIMIDADE

GOIÁN
ORDÓÑEZ, 22

Telf: 986 62 00 28

Deliquencia Flor

CITA PREVIA

Telf.: 986 621 110
667 932 855
C/ Centinela
36750 - GOIAN

Chamábase Francisco Rodríguez Otero pero na memoria das xentes de ben do Baixo Miño ficou para sempre como Paquiño do Figueiró. A súa figura é o elo que une todas as loitas sociais e políticas que levaron adiante as xentes de Tomiño nas primeiras décadas do século XX. E aí segue, esquecido, coa toda a memoria rebelde da Galiza insubmisba baleada polos fascismo en 1936.

A súa incorporación a loita social e política remóntase ás xornadas das grandes protestas contra os foros no sur de Pontevedra que precederon á masacre de Sobredo e que continuaron na batalla electoral contra o caciquismo cunheiro da restauración. A súa voz xa sentiu coma un lostrego, canda Manuel Portela Valladares e Lois Peña Novo, no mitin celebrado no "Campo do Alivio" da vila de Tomiño en 1922 para denunciar as mortes dos labregos e a represión que sufría o agrarismo. Continuou en 1923, xunto a outros agrarios do Baixo Miño promovendo a candidatura de Manuel Portela Valladares fronte ao deputado cunheiro que levaba 25 anos no cargo Mariano Órdoñez, que rematará cunha vitoria do primeiro no Concello de Tomiño e cunha derrota no conxunto da circunscrición como resultado dos manexos caciquís. E continuou nos días republicanos, na organización da Federación Agraria de Tomiño, da Federación Agraria comarcal de Tui e do Partido Galeguista.

A súa figura é chave para explicar o movemento agrarista nas terras do Baixo Miño. A presenza continuada na dirección da Federación Agraria de Tomiño que remataría por actuar como unha sección local do Partido Galeguista, a secretaría da Federación Agraria comarcal de Tui con máis de 4000 afiliados no período republicano e os traballos directivos na Federación Provincial de Pontevedra que levou a Antón Alon-



so Ríos ás cortes republicanas e propuxo o seu nome para a vicepresidencia da Deputación de Pontevedra. Pero tamén, o traballo de axitación en asembleas e mitins, a representación municipal na corporación de Tomiño e a pluma ao servizo das reivindicacións labregas nas páxinas El Pueblo Gallego, do que foi correspondente en Tomiño, Heraldo Guardés, Nuevo Heraldo da Guarda, El Agro de Tomiño, dirixido polo nacionalista Daniel Calzado Poceiro ou Agro del Miño, ligado á Federación Agraria de Tomiño onde exerceu como director.

O seu nome é decisivo na organización do nacionalismo na zona. Á volta de xaneiro de 1931 impulsa a constitución do "Comité Autonomista de Tomiño" que levará a Daniel Calzado Poceiro á alcaldía nas eleccións do catorce de abril de 1931, participa na campaña ás cortes constituíntes, até o punto de converterse os candidatos nacionalistas Daniel Castelao e Valentín Paz Andrade os máis votados na localidade tras Basilio Álvarez, e acoden a Pontevedra en decembro de 1936 para fundar o Partido Galeguista, no que se integrará o "Comité Autonomista de Tomiño". A súa participación nos días

e nas loitas do nacionalismo acadará particular relevo nas xornadas que antecederon ao referendo do estatuto de xuño de 1936,

coordinando o comité pro estatuto en Tomiño, facendo parte do comité de campaña no Baixo Miño e acudindo como secretario do Partido Galeguista á asemblea de Santiago de Compostela onde se acordou a data do plebiscito.

O catro de outubro de 1936 foi asasinado canda cinco compañeiros en Mondariz. O seu corpo acabou ao lado do mestre de Forcadela Hipólito Gallego Camarero, do concelleiro nacionalista de Tomiño Manuel Piñeiro Zúñigo e dos obreiros de Tui Fernando Rubio Estevez, Domingo Páramos Núñez e Manuel Pérez Besada, camaradas na loita e irmáns no martirio. A noite anterior foron sacados do cárcere de Tui por unha escuadra de fascistas dirixida por Xosé María Salgado Méndez Núñez e Miguel Sáez Mon e da que facían parte, segundo Xosefina García Segret, viúva de Hipólito Gallego Camarero, "Francisco Pino, Alvarez Aldir, Manuel de Santiago, Gumersindo Alonso "O Rubio", Tomé e Bugarín".

A Nova Peneira:

Douscentos números de voz, memoria e comunidade

Seso Durán, profesor e cantautor



do xornalismo do sur da provincia de Pontevedra e de toda a área de influencia.

Nun tempo no que a información parece discorrer a toda velocidade polas redes sociais —a miúdo de xeito efémero, descontextualizado e impersonal—, A Nova Peneira demostrou o valor insubstituíble do xornalismo de proximidade. Un xornal que ten a vocación

Cando un xornal local alcanza unha cifra redonda, o dato vai máis alá do número; é a constatación dun compromiso vivo cunha terra e coa súa xente. A publicación do número 200 de A Nova Peneira marca un fito fundamental na historia

de ser a peneira do pobo: un espazo onde filtrar o ruído exterior para darlle luz ás historias que realmente importan na vida cotiá das nosas vilas e parroquias...

....e dese xeito comezaría o artigo que



BALPI

Pablo Baldonado Barros Telf.: 639 585 714/986 621 274
 Tollo, 42 A (Goián) balpigoian47@gmail.com



A SOCIAL

ESTÁS-TOMIÑO **DE ESTÁS**
 TLF. 986 62 23 88



GRUAS y DESGUACES
ELOY VICENTE SOBRINO

Tel. y Fax: 986 625 688
 Móvil: 659 880 167 - 620 814 156
 CUNCHADA - O ROSAL (Pontevedra)
gruaseloy@hotmail.com

CONFITERÍA



Rogelio

Begoña López Vicente
 Avda. Ramón Franco, 3 bajo
 Telf. 986 62 56 69
 36770 O ROSAL

lle pedin á IA, co cortexo consabido de loubanzas, lugares comúns, recopilacións eruditas, desexos de 200 números máis... en fin, de todo o que é preciso e necesario. E aburrido. Porque non sei eu se alguén puido chegar ata aquí despois de ler os dous primeiros parágrafos. Pasoume pola cabeza desordear as derradeiras liñas do segundo e poñelas a modo dun caligrama (e si, pregunteille á IA como é que se chama esa maneira de debuxar figuras xeométricas co texto, que non me lembraba desa palabra, caligrama), pero logo dixen que sempre é boa idea desbotar os manierismos, que non está o mundo para parvadas e eu aspiro á concisión e...oes, a medida que escribía, unha idea foiseme abrindo camiño: a IA somos nós, non si? Non, a IA somos o que nos gustaría ser ou, alomenos, reflicte o que consideramos apropiado, estándar. E así pode chegar o día en que ela (Ela) substitúa aos oráculos, máis ca iso, o oráculo xa o temos, chámase Google; pode chegar o día en que a IA sexa A Divinidade e, como todas, acabe consumida nun laberinto incomprensible de mitos, dogmas, represión e idioteces. O que non podería ser máis coherente, agora que o penso. Nacida para multiplicar o potencial da intelixencia humana, acaba convertendo o feito mesmo de sermos, de construírnos, intelixentes nunha desventaxa evolutiva e con iso, a capacidade de adaptarnos á estupidez, é dicir, de aceptar o establecido.

Confío en que o parágrafo anterior -rematado de xeito ambiguamente esperanzador - sirva para xustificar os meus anos de estudo e formación e os cartos gastados para conformar a miña modesta biblioteca (mentras escribía tiven ao meu lado, coma un anxiño da garda, o ensaio Nuevo elogio del imbecil, de Pino Aprile, por se alguén quere afondar no tema), porque en realidade escribin este artigo para deixar por escrito un agarimo; para min o xornal significa moito: recibilo na caixa do correo, quitarlle o plástico, botarlle unha ollada, pararme aquí, alá, e deixalo na mesa á que senta a miña sogra María Elisa, dicirlle por teléfono que xa chegou A Peneira e que llo teño listo para cando suba a Pazos. Quérote moito, soghríña.

Moitas grazas por todo, A Nova Peneira, de corazón.



Pauto do demo-pacto polo galego

opinión

Francisco Álvarez "Koki", escritor

Posiblemente cando os lectores da Peneira lean este título, pensarán que vou a falarlles da obra de teatro de Ánxel Fole, que algúns leemos e representamos no teatro aficionado na nosa xuventude. Pois non, vaia que non. Fai xa un par de semanas en que o presidente da Xunta, Alfonso Rueda, escribiu un artigo no Faro de Vigo, onde nos falaba do Pacto do galego. Este home, mal político, que non se atreveu a manter un debate nas eleccións autonómicas, coa oposición, diche unha serie de tonterías e case nos bota a nós a culpa, do perigo de extinción do galego. Postos a buscar culpables, todos somos culpables de consentir. No mesmo xornal e no mesmo día, na outra esquina do xornal, o Presidente da Real Academia Galega, dicíanos o mesmo con diferentes palabras. Hai concubinato nas ideas. As institucións da lingua e da cultura, facéndolle o xogo o poder. Que podemos facer contra este atranco?. Os artistas, facendo fila por si puideran ser dos elixidos para expoñer

nalgunha galería no mundo. Hai unha grande necesidade de venderse. Só un home se enfrontou ao poder. Xosé Luís Méndez Ferrín, cando foi Presidente da Academia Galega da Lingua. Claro está, sacárono de diante. Foi o poder. A maioría dos escritores galegos son nacionalistas, pero cando lles dan un premio Nacional en Madrí, voan máis que corren. Agora caeunos unha asociación de escritores galegos en castelán. Vaiche boa vilaboa. Dá para chorar...

O meu pensamento e a miña gratitude está na memoria do escritor Augustín Fernández Paz, que en Novembro do 2012, rechazou o premio da Cultura galega das letras, por coherencia lingüística. Moi poucos intelectuais se atreverían a ter esa postura. Sobre todo por renunciar o premio metálico. Se un partido como o que nos goberna (PP) que dende as súas raíces, votou sempre contra a autonomía. As súas estratexias, ten que ser, arruinar o proxecto. Poden chamarlle como queiran pero é o que temos. Non son negacionista, pero é o que nos espera. A dereita

e, en algúns casos xunto co PSG. Deixarán a Galiza sen lingua. Hai un terceiro atranco que non ten que ver coa escola nin coa política: Os galegos, nas súas casas, na crianza dos seus fillos e dos seus netos, só lles falan castelán os rapaces e rapazas. Iso quere dicir que ese complexo sigue existindo. Sinto envexa dos cataláns e dos vascos que atopas polo mundo e escoitas como os seus fillos lles falan na súa lingua. Xente a o lonxe que saben moitas máis linguas e que entre eles falan a súa propia. En moitos centros galegos do mundo, os galegos falan entre eles o galego, pero cando se achegan os seus fillos, cambian a lingua e fálánlle só castelán, non vaia a ser que cando vaiamos á terra de vacacións non se den conta de que somos emigrantes triunfadores. As miserias parecen fantasías pero son reais. Pasou onte e sigue pasando hoxe. En Galiza o poder eternizouse. Poden cambiar de siglas, pero son os herdeiros dos caciques de onte. Por iso penso que eses malos políticos para Galiza, teñen que ter PAUTO CO DEMO.

A COOPERATIVA DO ROSAL PORTA DO RÍO MIÑO, RECIBE UNHA SUBVENCIÓN DA DEPUTACIÓN DE PONTEVEDRA

A Cooperativa Porta Do Río Miño sitúase no concello de O Rosal, no camiño da Lomba de Abaixo número 2. Eles son unha cooperativa de moita importancia na comarca do Baixo Miño e cunha historia salientable, pois non lles queda moito para chegar ao seu primeiro medio século de vida.

A comercialización e transformación de produtos hortícolas é a principal área de negocio desta cooperativa.

No presente ano, ao abeiro das subvencións da Deputación de Pontevedra dirixidas a cooperativas agroalimentarias da provincia, veñen



de recibir do organismo provincial unha subvención de 4.815,20€, para un investimento realizado pola cooperativa de 7.405€.

O devandito investimento realízase por mor do aumento de novos agri-

cultores e, xa que logo, polo maior volume de mercadoría para mobilizar dentro da nave de manipulación, e consiste na compra de unha traspaleta, un apilador e unha máquina de flexar.



CASA TELLEIRO, EN TOMIÑO, A CARÓN DO SANTUARIO DE SAN CAMPIO DE FIGUEIRÓ



986 621 298



MASTER

CADENA

MASTER LA GUARDIA

986 611 973

C/. Manuel Alvarez, 20 - A GUARDA

www.mastercadena.es

laguardia@mastergalicia.com

MASTER

CADENA

MASTER TOMIÑO

986 622 147

Rúa Gondomar 59 - TOMIÑO

www.mastercadena.es tomino@mastergalicia.com

NEW MASTER

CADENA

© 986 953 442 - 696 645 020

C/ SANJURJO BADÍA Nº 108 - VIGO

ANP 200 VECES



“200 Edicións peneirando territorio”

Julia Alonso, xerente de AER

A Nova Peneira celebra 200 edicións converténdose nun referente imprescindible da comunicación en galego e da defensa do territorio. Ao longo case dúas décadas, este xornal consolidou unha maneira de narrar a realidade que honra a proximidade, a identidade e a vida das nosas vilas. Desde a xerencia dunha asociación que coida do ecosistema produtivo local recoñezo neste medio un aliado natural: poucas cabeceiras comprenden tan ben o valor do pequeno comercio como quen vive e conta o país desde o ámbito máis próximo.

O estilo da Peneira —crónico, social, pegado á terra— dialoga de forma directa co espírito dos negocios locais, que tamén sosteñen a comunidade, a lingua e a economía de proximidade. Cada reportaxe, cada entrevista e cada análise contribúe a visibilizar o esforzo das persoas que sosteñen día a día a vida económica e social das nosas vilas, reforzan-

do a idea de que o tecido empresarial local é parte esencial da identidade colectiva e do orgullo que cada territorio sente por si mesmo. Os comercios, as pequenas empresas e os proxectos familiares non só dinamizan a economía: tamén conforman a personalidade propia de cada comunidade, son reflexo

da súa historia, da súa cultura e da maneira particular que temos de entender o mundo desde aquí.

Estas 200 edicións son tamén 200 oportunidades para fortalecer esa relación simbiótica entre información e tecido empresarial. O xornal axuda a explicar o impacto das inicia-

tivas locais, mentres os negocios alimentan a vida que a Peneira retrata. Por iso, este aniversario é unha celebración compartida.

Parabéns, A Nova Peneira. Grazas por peneirar con rigor o día a día e por fortalecer, edición tras edición, a esencia común que nos identifica. Que a vosa rotativa siga relatando o pulso das nosas vilas por moitas outras edicións, sementando verdade, proximidade e orgullo na terra que todos compartimos.

JUAN CARLOS FOTOGRAFO

SERVICIOS FOTOGRÁFICOS

- REPORTAJE SOCIAL • RETRATO • PUBLICITARIA
- RETOQUE DIGITAL • REVELADOS
- VENTA DE MATERIAL • FOTOS CARNET

Telf: 986 65 92 51 - Móvil: 654 362 239
e-mail: j.carlosfotografo@hotmail.com
Rúa Fonte da Vila, 3 - 36450 Salvaterra de Miño

apeneira

200 xornais
en Galego

O Rianxo

Algo diferente no Condado Terraza de verán interior

RESTAURANTE O'RIANXO BAR - TAPERIA

N-120 Mondariz - Mondariz
Tel: 986 65 434

A Chan

Bugarín · Chan, 10
36869 PONTEAREAS

Facemos Comida para levar

986 66 15 19
687 30 98 62

MENTA POLEO

arte en flor

Servicio 24horas.

+34 629 505 958 | +34 986 659 288

Rúa Galicia, nº 2 36450 Salvaterra de Miño

info@mentapoleoartenflor.com

www.mentapoleoartenflor.com

GALIPOR

GALAICO PORTUGUESA DE REPARACIONES, S.L.

SERVICIO DE ASISTENCIA TÉCNICA

Regueiro, 3 - Oleiros - Salvaterra

986 658 257 galiporgalicia@gmail.com

Aridos do Mendo, s.l.

Mendo
áridos e formigóns

Tlf.: 986 65 80 18
Fax: 986 65 82 69
Móbil: 608 88 01 23

Chan da Salgosa. Oleiros
Salvaterra de Miño

Aridos e Formigóns

ANP 200 VECES



200 números compartindo camiño co Porriño

Alejandro Lorenzo, alcalde do Porriño

Chegar aos 200 números no xornalismo impreso é hoxe, máis ca unha efeméride, unha verdadeira xesta. Nunha época na que o dixital devora ritmos e espazos, manter viva a tinta sobre o papel ten un mérito inmenso. Que A Nova Peneira o consiga grazas ao esforzo, á constancia e á entrega de catro profesionais que manteñen este proxecto merece o noso recoñecemento. Porque detrás de cada un destes 200 números hai persoas, traballo, compromiso e tamén a vontade de seguir apostando por un formato que, malia todas as dificultades, continúa tendo o seu espazo.

Hai que valorar, ademais, todo o traballo comercial e de xestión que hai detrás para facer viable un proxecto así e manter esas páxinas vivas, sempre

desde a proximidade. Unha proximidade que se percibe tamén na atención ao territorio, con artigos, reportaxes e entrevistas sobre o noso día a día e cun espazo propio para as parroquias. Esa páxina mensual dedicada a elas é unha boa mostra de que a periferia tamén conta, ten peso e merece ter voz e espazo. Unha visión que compartimos desde O Porriño, onde seguimos traballando para que todo o termo municipal avance, en servizos e en calidade de vida.

200 números xa deixan ver eses avances, a vila foi crescendo, construíndose, modernizándose e humanizándose paso a paso. Ese crecemento está sobre ese papel impreso que a cidadanía consulta no Concello, na biblioteca ou nos centros culturais: 200 números onde

O Porriño ten sempre un espazo. Porque a relación entre A Nova Peneira e o noso municipio é profunda e estreita. Un dos vínculos máis especiais que nos unen é a gala bianual do xornal, un evento de referencia que sempre ten a nosa vila como sede: agardámosvos pronto, para celebrar que o xornal non só cumpre senón que crece e que segue cara diante, pese as dificultades, e tamén pese a despedidas.

Pois neste número 200 hai tamén unha ausencia. A Nova Peneira perde unha das súas firmas máis queridas no Porriño: Pedro Ocampo. Pedro colaborou coas páxinas de A Nova Peneira, onde tamén deixou as súas reflexións e a súa mirada sobre a realidade que o rodeaba. E hai algo especialmente simbólico na estreita relación entre este xornal e

aquela xoia que el impulsou no Pino Manso: a revista OPino. Dúas publicacións diferentes, pero nadas dunha mesma vontade de escribir, de pensar e de compartir ideas. Nunha época marcada pola intelixencia artificial, lembran o valor insubstituíble da palabra escrita cando detrás dela hai unha persoa, unha mirada propia e algo que contar.

Ese prisma, seino, é a través do que Tino Lago e toda a súa equipa fan ese xornal.

Así pois, só me queda felicitar a quen fai posible este proxecto día a día e desexarvos moitos éxitos. Que esta data sexa un paso máis no camiño e que esa cifra de 200 siga sumando ceros co mesmo compromiso coa información de proximidade.



Douscentos números mirando polo noso

Alba Roza Santos, estudante de xornalismo

Ao espertar pónome a facer a cama. Tenso e coloco ben as sábanas. Digo 'sábanas' e, ao cambiar o 'a' polo 'e', lembro a forma de falar da miña avoa. Lembro cando espertaba para ir ao colexio e era ela a que me facía a cama para poder roubarlle cinco minutos máis á mañá. Os matices que agocha ese 'e', pronunciado sen decatarme, pérdense cando vou a unha tenda e leo letreiros coma "Sábanas

a quince euros". As palabras moitas veces gardan códigos compartidos, xeitos de ver o mundo e de relacionarnos cos nosos: veciños, amigos e familiares. As conversas na casa sobre a suba do prezo da luz, a apertura dun bar no centro da vila ou os "disques" e "seicas" ás agachadas aparecen cheos dos matices que nos da a fala.

A lingua de uso e a forma de expresarse son parte da maneira na que unha comu-

nidade experimenta e interpreta o que lle acontece (toda lingua expresa unha cosmovisión propia, dise na Lingüística). Para documentar e contar estas realidades sen perder os seus matices o propio é a lingua de seu, neste caso o galego.

Moitos álbumes de recordos teñen recortes da vez que un familiar saiu no xornal.

Recoñecemos a festa da nosa parroquia ou o premio que gañou o noso curmán.

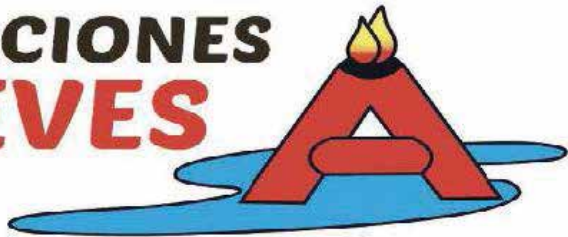
O xornalismo local aterra nas realidades máis próximas e dá relevancia á nosa contorna.

Así, nestas novas cotiás escritas dende a proximidade da fala, aparecen os douscentos números da Nova Peneira. Unha tirada mensual que, dende o ano 2012, nos achega ao que acontece no seo das nosas vilas, parroquias, lugares e casas.

E que miremos as trescentas!



INSTALACIONES AS NEVES



FONTANERÍA - CALEFACCIÓN Y GAS
MANUEL NÚÑEZ ÁLVAREZ
 986 667 012 | 608 884 729
 C/ Cruceiro, 11 Bajo 3. 36440 AS NEVES

asesoría terra

"Consultoría, Servicios Integrales en Asesoría, Organización, Planificación, Productividad y Eficiencia"



asesoría terra

Rúa Rosalía de Castro, 107 - Baixo

ANP 200 VECES



Douscentos números de “A Nova peneira” con Redondela sempre presente

Digna Rivas, alcaldesa de Redondela

Estimados responsables, traballadores, colaboradores e lectores da Nova Peneira:

Como alcaldesa de Redondela, é para min unha verdadeira honra dirixirme a todos vós a través destas liñas cun motivo tan especial e digno de celebración: os douscentos números da Nova Peneira. En nome de toda a corporación municipal e no meu propio, quero trasladarvos os meus máis sinceros parabéns por acadar este fito, que non fai máis que consolidar a vosa traxectoria como un pilar fundamental do xornalismo de proximidade no noso territorio.

Para min, tamén como veciña de Redondela, é importante contar con medios de comunicación que coñezan a nosa realidade, que estean preto da cidadanía e que dean espazo a todo aquilo que fai de Redondela o que é. Porque Redondela non se constrúe unicamente desde as institucións. Constrúese cada

día nas parroquias, nas asociacións, nos clubs deportivos, nas entidades culturais e no traballo desinteresado de tantas persoas que dedican o seu tempo e a súa ilusión a mellorar a vida dos demais. E é aí onde A Nova Peneira ten un valor especial: en darlles voz, en facer visible ese esforzo e en contribuír a que nos coñezamos mellor como comunidade.

Sempre defendín que gobernar é estar preto da xente, escoitar, dar a cara e traballar para dar resposta ás súas necesidades. E creo que o xornalismo de proximidade comparte algo esencial con esa maneira de entender o servizo público: a responsabilidade de mirar cara á realidade, contar o que acontece e non esquecer nunca as persoas que están detrás de cada noticia.

Nun tempo no que os bulos, a manipulación e o ruído parecen querer impoñerse tantas veces á verdade, contar cunha prensa libre, rigoro-

sa e comprometida coa sociedade é máis necesario ca nunca. Unha sociedade democrática necesita información, voces diversas e espazos nos que poder coñecer, reflexionar e formar a súa propia opinión. A Nova Peneira representa ese xornalismo honesto e apegado á terra que protexe á cidadanía do ruído e da polarización. Grazas por ser o reflexo da nosa identidade, por dar voz a quen non a ten e defender os valores de respecto, igualdade, e progreso.

Por iso, hoxe non quero felicitaros só por cumprir 200 números. Quero agradecervos o traballo, a constancia e o compromiso de manter viva unha cabeceira que forma parte da realidade do noso territorio e que contribúe a poñer en valor o que somos. Grazas por atender as nosas parroquias, por dar protagonismo á nosa xente e por acompañar, desde o voso labor xornalístico, a vida cotiá de Redondela e da

súa contorna.

Deséxovos que sigades cumprindo moitos números -- máis, coa mesma ilusión, independencia e compromiso. Porque unha comunidade tamén se reconece nas historias que conta e nas voces ás que decide escoitar.

Que sexan moitos números máis informando con valentía e rigor a prol de Redondela e da súa xente. Longa vida á Nova Peneira!

• A CASA DA BOA CARNE •
CARNICERÍA

C/ José Rejojo nº 19 Bajo
36800 Redondela

☎ 602 64 15 65
☎ 986 11 69 41

DISCO TASCA

Flores XgSi Plantas

Marisa C. A.

Tel: 619 676 778
Entrecines, 14 - AS NEVES

AGROPARAÑOS

- Piensos en xeral
- Cereais
- Abonos / Sulfatos
- Sementes e plantas
- Viña, horta e froitas
- Plásticos e mallas
- Ferretería
- Patacas
- Venda de polos e galiñas

SERVICIO A DOMICILIO
664 414 191
PARAÑOS, 3. COVELO

LA PARADA
VALCARCE
24 horas

Cafetería La Parada 24h
Desayunos, menú de día, cenas, bocadillos, platos combinados, comidas y postres para llevar, terraza, parque infantil, aparcamiento clientes.

GASOLINERA 24h
Tienda conveniencia-butano/propano, palets, carbón y leña, lavado de coches (túnel, boxes y aspirado), aparcamiento clientes.

Taller Salco (9-13:30/15-19)

AS NEVES
TALLERES DE REPARACIÓN S.L.

Mecánica, Chapa y Pintura al Horno
B- 36307866

Tlf.: **986 68 29 08**
667 36 70 41
Pazo, nº 8
36449 Tortoreos
As Neves
talleresneves@gmail.com

“Teño moita confianza no equipo; creo que acabaremos nos postos de arriba da clasificación”

Juan Vilasboas, presidente do Covelo C.F.

O fútbol modesto é un universo con características moi semellantes entre os distintos equipos do rural galego: Subsistencia grazas ao traballo altruísta e desinteresado dos seus directivos, necesidade de grandes doses de imaxinación para captar os fondos necesarios para cubrir o orzamento anual, dificultades para facer os equipos de canteira por mor dos problemas demográficos que sofren as aldeas e grandes doses de paixón nas distintas afeccións.

Covelo non é unha excepción. O equipo navega pola 3ª categoría autonómica, pero o seu presidente amósase ilusionado en que poidan ascender e consolidarse na categoría que cre natural, a 2ª autonómica. Velaí vai o que deu de si a nosa conversa

Juan, canto tempo levas como presidente do Covelo CF?

Esta é a terceira temporada de presidente. Levo quince anos na directiva, pero comecei como secretario.

Como empezastes esta temporada?

Empezamos bastante mal, mal entre comiñas. Custounos un pouquiño facer o equipo. Os rapaces están nunha idade na que pensan noutras cousas e, entre os que tiñamos, montaron dous equipos de fútbol sala: un en Mondariz e outro en Pontearreas. Entón foi difícil completar equipo.

Entón non comezamos ben a temporada?

Levamos seis partidos desde que empezamos: perdemos tres, empatamos dous e gañamos un. Estamos regular, tirando a mal. Tamén hai que ter en conta que os primeiros equipos que

nos tocaron eran dous equipos descendidos. Tocáronnos equipos fortes ao principio, e iso fíxoo máis difícil.

Agora xogades en Terceira Autonómica e o ano pasado falábasme de que pola dimensión de Covelo deberíades ascender e afianzarvos na Segunda Autonómica. Segue sendo ese o obxectivo?

É o noso obxectivo, si. O que nos marcamos é chegar á Segunda, e espero que algún día o equipo estea consolidado. Pero resulta complicado se todos os anos estás cambiando xogadores.. Espero que algún ano poidamos consolidar un bloque e despois facer cinco ou seis incorporacións de calidade, pero mantendo ese bloque.

Ves opcións de xogar a promoción ou pelexar polos postos altos esta temporada?

A temporada é moi longa. Estamos



xogando partidos entre semana porque somos máis equipos ca no grupo de Vigo e temos que rematar todos ao mesmo tempo. Teño moita confianza nestes rapaces. Creo que podemos estar aí arriba. Ao ser un equipo novo, estamos fusionándonos e integrándonos, pero penso que temos mozos moi bos para poder loitar polos postos altos.

Cantos xogadores tedes no equipo?

Este ano temos vinte, momentaneamente. Queremos ter como moito vinte e dous. Prefiro ter vinte comprometidos a ter vinte e cinco e que despois haxa xente que non se comprometa. O malo é que, se tes moitos e non están comprometidos, á hora de facer as cousas complicase.

Seguides sen canteira?

De momento non hai nenos suficientes para ter canteira, pero confiamos en que haxa unha reactivación poboacional, de feito estanse a arranxar casas e ven xente nova a vivir ao pobo. Se aumenta a xente e traen crianzas é posible que, co tempo, poidamos montar

unha canteira. Encantárame ter algún equipo de nenos pequenos. Ademais de poder nutrir o primeiro equipo con eses rapaces, sería unha actividade máis para que os nenos tivesen algo que facer.

Gustárame que o campo tivese máis uso. Arranxárono e fixéronse obras: puxeron o marcador, arranxaron as gradas e botaron caucho no campo, que levaba desde que se inaugurou sen botar. Gustárame que tivese un pouquiño máis de uso. Agora mesmo utilízámolo pouco: un partido cada quince días e os adestramentos, pouco máis.

Como se chama o voso campo de fútbol?

Antes era o municipal de Covelo e agora é Amable Ramón Martínez Vidal. Unha persoa moi vincula ao fútbol en Covelo, e mesmo foi presidente do Club.

Como son as relacións co Concello? Marabillosas. Pablo, o alcalde, fai todo o que pode. Agora sorprendeunos cunha axuda para deportes; solicitou o



SERFIS
ASESORÍA e XESTIÓN

Miguel A. Domínguez Alfonso

Fiscal - Laboral - Contable - Inmobiliaria

miguel@serfisasesoria.com
www.serfisasesoria.com

986 663 019

Rúa Antonio Facorro, 16 | 36880 A Cañiza | Pontevedra



Novo PRADO Cafetería

R. de Galicia, 23
Salvaterra de Miño



MOTOS NOVOA
TORTOREOS AS NEVES

986 667 470



EnoVít
LABORATORIO ENOLÓGICO Y VITICULTURA

Rosalía de Castro, 76 Bajo
36450 Salvaterra de Miño
Telf.: 986 65 90 33
Móvil: 676 450 438 - 636 649 232

enovit@enovit.es
www.enovit.es

marcador que non tiñamos, o arranxo das gradas e o caucho no campo. É un concello pequeno, somos poucos habitantes, e hai o que hai: dá o que pode dar. Non podemos facer milagres. Pero insisto en que estamos moi contentos coa actitude do goberno municipal

Como está a situación económica do club?

Ben, non imos tirar foguetes, pero empezamos estando en números negativos e agora temos superávit. Cando se montou o equipo, eramos cinco na directiva e puxemos 300 euros cada un para abrir unha conta e poder iniciar a actividade. Iso devolvéusenos e agora xa hai un superávit. Creo que a xestión económica está ben; todos loitamos por gastar o mínimo.

De onde sacades os cartos para cubrir o orzamento anual?

A subvención que nos dá o Concello cobre o 30%, e o restante temos que traballalo día a día: socios, colaboradores, cantina, patrocinios publicitarios...

Estás satisfeito da implicación da sociedade de Covelo co seu equipo de fútbol?

Estou máis que satisfeito. Estou súper orgulloso da implicación da veciñanza de Covelo.

A muller como mercadoría: Deepfakes e violencia sexual dixital



Unha fotografía publicada nas redes pode converterse en pornografía en cuestión de segundos. Non porque a persoa retratada decidise espirse, senón porque unha ferramenta de intelixencia artificial (IA) pode facelo por ela, utilizando a súa imaxe sen consentimento. Así nacen os chamados deepfakes: imaxes falsas que, malia seren creadas artificialmente, teñen consecuencias moi reais para quen aparece nelas. Nos últimos anos, a expansión da IA facilitou a súa produción e difusión masiva a través de foros, grupos privados e outras plataformas en liña. Isto súmase ao xa existente tráfico ilegal de imaxes íntimas en liña. España xa viviu episodios que puxeron de manifesto o alcance destas prácticas. En setembro de 2023, o caso de Almen-dralejo (Badaxoz) saltou aos medios

cando varias menores descubriron que circulaban imaxes falsas nas que os seus rostros aparecían sobre corpos espídos. A Policía identificou dez menores como presuntos autores ou participantes na difusión, algúns deles de entre 13 e 15 anos. En Castro Urdiales (Cantabria), denunciouse a existencia dun grupo de WhatsApp no que 90 homes compartían imaxes íntimas das súas parellas, ex-parellas e doutras mulleres coas que mantiñan relacións, sen o seu consentimento. Estes episodios puxeron sobre a mesa unha realidade especialmente preocupante: quen exerce esta violencia non sempre é un descoñecido. Pode ser un compañeiro de clase, unha parella ou alguén do círculo próximo da vítima.

A dimensión do problema tamén se reflicte a nivel internacional. O documental Ciberinferno deu a coñecer as chamadas salas Nth (Nth Rooms) en Corea do Sur, redes de chat de Telegram nas que máis de 200 mil usuarios pagaban con criptomoedas para acceder a imaxes e vídeos sexuais de mulleres e menores. A través de enganos e ameazas, os responsables obtiveron imaxes íntimas de mulleres e menores, ás que posteriormente extorsionaban para obrigalas a producir material sexual cada vez máis explícito e degradante. As vítimas eran ameazadas coa difusión das súas imaxes e datos persoais, así como con facer chegar esa información ás súas familias e persoas próximas. A investigación xornalística, impulsada por alertas cidadás e o traballo de xornalistas, estudantes universitarios e activistas, contribuíu

a destapar a rede e identificar os seus principais responsables, que recibiron longas condenas de prisión.

En Lancaster (Pensilvania) dous adolescentes utilizaron fotografías das súas compañeiras para crear arredor de 350 de falsos espídos. En Canadá tamén se investigaron casos nos que estudantes empregaron ferramentas de IA para xerar imaxes sexualizadas das súas compañeiras.

Mentres tanto, a resposta legal avanza con lentitude. En Halifax (Nova Escocia) un agresor confeso foi inicialmente absolto porque a lexislación penal non contemplaba unha condena pola difusión de imaxes sexualizadas xeradas coa IA. Situacións coma esta poñen de manifesto os baleiros legais que poden deixar as vítimas sen unha protección efectiva. Existen iniciativas como o Take It Down Act estadounidense, a reforma do artigo 226-8-1 do Código Penal francés ou o Online Safety Act británico, que buscan condenar estas prácticas. Aínda así, a dimensión do problema segue a ser alarmante: segundo un estudo de UNICEF, ECPAT e INTERPOL realizado en once países, polo menos 1,2 millóns de menores declararon que as súas imaxes foran manipuladas para crear deepfakes nun só ano.

En Europa, a partir do 2 de decembro de 2026 entrarán en vigor novas prohibicións contra a xeración coa IA de contido sexual sen consentimento. A presidenta do Parlamento Europeo, Roberta Metsola, denunciou ademais que a imaxe de 60 eurodeputadas foi empregada para crear deepfakes por-

apeneira
200 xornais
en Galego

toquís
ZAPATERIA
Rúa Marqués de Viana Nº14
Salvaterra de Miño

Ferretería
Alpe, s.l.
MATERIALES DE CONSTRUCCIÓN
EN GENERAL
Telf.: 986 65 64 66 - MONDARIZ

Agrícola
"A Sementeira"
PIENSOS - CEREALES - SEMILLAS - AGRÍCOLA
JARDÍN - SULFATOS - ABONOS / SUSTRATOS - ETC
Telfs: 986 65 93 94 - 606 7450 09
Rúa Galicia 2 Bajo SALVATERRA DE MIÑO (al lado del DIA%)

EA ESPACIO
arquitectura
arquitectura | gestión | urbanismo
Marqués de Viana 12 - Bajo
SALVATERRA DE MIÑO
+34 886 663 033 | info@espacioarq.es | espacioarq.es

nográficos. O feito de que estas ferramentas de IA se usen tamén para atacar e desacreditar as mulleres na política alerta de que podemos estar ante unha nova arma para apartar ás mulleres da política, neste caso a nivel internacional. Metsola tamén advertiu de que a lei só será realmente efectiva se os Estados membros garantan a súa aplicación.

Cómpre unha regulación que permita perseguir tanto a creación como a difusión non consentida de imaxes íntimas, que garanta unha protección efectiva ás vítimas e que estableza sancións proporcionais á gravidade dos feitos. A tecnoloxía avanza máis rápido ca a lexislación, pero esa desvantaxe non pode seguir traducíndose en desprotección para as mulleres e as nenas.

RESTAURANTE ATALAYA

Pescados y mariscos, empanada, caldo gallego, arroces, ciervo con setas, ternera gallega, lamprea en temporada...

Telefonos
986 66 23 37
986 66 23 35

RAMÓN PEINADOR, N°23, 36890
MONDARIZ BALNEARIO
Calidad y tradición desde 1988



Cousas de Salvaterra
Chegan subministracións a Monção.
Atón Lorenzo "Xaque", veciño da vila

historia

A cantidade de mortos, os moitos feridos e os doentes foron a causa de diminuír moito o exército, mandou entón El Rey D. Felipe reforzalo con novas levas recuperando así dous Tercios que se formaron.

Na Praza era maior o perigo e o traballo, porque os mortos e feridos eran moitos e as doenzas grandes, as subministracións tan poucas que o Gobernador mandou cortar a ración, pero como a necesidade facilita imposibles, o vinte cinco de Novembro saíu da Praza un axudante con vinte soldados pola parte do corredor, que levaba ó Forte de riba da fonte, por ter visto que naquel lugar pastaba algún gando, que servía no tren de artillería. Capturaron oito bois, dous cabalos e tres prisioneiros que conduciron a presa até a Praza, cubertos pola artillería e a mosquetería.

Polos prisioneiros soubo Lourenço de Amorim, que no corredor que levaba o Fortín de S. Francisco, non se traballaba pola grande aspereza do terreo, e que no tempo que persistiron nel perderan os inimigos cantidade de solda-

dos e deron tamén outras noticias mui útiles a os sitiados.

Morreu nese tempo o Capitán Mor de Monção, Felis Pereyra de Castro, do gran traballo e moito cansazo que tiña padecido. Foi elixido no seu lugar, Francisco da Cunha da Silva, e noutros postos que ficaron libres, proveeu Lourenço de Amorim en persoas destacadas. Considerando que os doentes e feridos eran unha gran carga que tan solo gastaban provisiones, embarcaron a setenta e lanzáronos polo río abaixo, esperando foran socorridos noutros lugares, pero foron detectados e dende o Forte de Aytona, acudiron rápido uns soldados de Infantería ate preto do embarcadiro, e a mosquetazos obrigaron a os miserables enfermos a recollérense en Salvaterra onde todos acabaron lastimosamente a vida.

Nos carreiros que conducían o Forte, enriba da fonte, traballaban os inimigos na construción dunha mina que unha vez acabada, debaixo dun ángulo do baluarte, se esperaba abri-la brecha por onde acceder o interior do recinto. Previstos os Tercios para o asalto polo Mestre de Campo Xeral, montada a cabalería, polas once horas do día déuselle lume

a mina que abriu unha brecha que facilitou o asalto que se produciu con moito ímpeto e valor. O primeiro que acudiu a defender a brecha foi o Capitán Francisco de Castro de Araujo, que mandaba aquel Forte, seguido do Capitán Francisco Soares Malheyro e do Alférez Domingos Nogueyra. Acudiu por outra parte o Capitán Francisco de Sousa de Lucena e os Alféreces Roque Gonçalves e Matheus Alvares Galé, que axudados de outros Oficiais e soldados detiveron valerosamente o ímpeto con que os inimigos intentaban conseguir o asalto.

A o estoupido da mina acudiu Lourenço de Amorim que animando constantemente os seus soldados, foi ás coiteladas un dos principais defensores da brecha.

Esforzouse D. Baltasar Pantoja varias veces con novos socorros o asalto, pero foron rexeitados polo ardor dos defensores, mandou tocar retirada, por seren moitos os mortos e feridos, tantos que chegou a rexeitar da desobediencia dos que novamente intentase mandar o



BIOTRICOLOGÍA
Cosmética Capilar Avanzada

Digna

Peluquería

Tlfn: 986 66 73 25

C/ Dr. Martinez Rodriguez, núm 7
As Neves (Pontevedra)

Óptica mahen
Ópticos desde 1939

Senén Canido, 4 PONTEAREAS
Nº Reg. Sanitario E-36-000038

CONDADO PARADANTA

C/ Caiña, 1
36440 As Neves
telf. 986 64 86 25

REQUETXO E MEL

O CHIRINGUITO DA AVOA

DE VIÉRCOLES A DOMINGO!
DE 10:00 A 00:00
☎ 649 610 045
☎ 986 651 399

O CHIRINGUITO DA AVOA
@ochiringuitodaavoa

C/ PROGRESO, 86 BAJO 36880 A CAÍZA (PONTEVEDRA)

Pastelería JAIRO Desde 1985

☎ 986 65 84 07 • 615 93 23 71 • 615 93 23 73
E-mail: pasteleria.jairo@telefonica.net
Oleiros, a 100 m. Rotonda As Neves, direc. Salvaterra por la carretera antigua

asalto.

Desamparada a brecha, volveron os sitiados a fortificala, perdendo na ocasión o Alferez Domingos Nogueyra máis algúns soldados mortos, alén dos feridos, e como a xente era xa tan pouca, calquera diminución era unha perda considerábel. A que estaba capaz de loitar, sustentábase con ben pouco, tanto que acababan por ficar sen forzas, debilitado o vigor, só animados polo espírito invencible

Neste tempo chegara ó Visconde de Vila Nova o nomeamento de Gobernador das Armas de Entre Douro e Minho, pois en canto a Raiña recibiu aviso da morte do Conde de Castello-Melhor, fixo elección da súa persoa para aquel cargo, así polas condicións de que era dotado, como polo respecto que se tiña granxeado a súa autoridade na provincia, experiencia adquirida durante anos no dominio dos lugares e o goberno das Armas.

Cando lle chegou o nomeamento, estaban cargados os seis barcos, en que había de navegar o socorro de Monção, con mil catrocentos sesenta alqueyres (medidas) de trigo, cantidade de legumes, medicamentos, refrescos, deza-seis barrís de pólvora, oito cunhetes de balas (barris pequenos) e oito quintáis de murrao (mecha lenta para armas de avancarga). O Vizconde, inda non estando moi de acordo coa operación, consentiu que se intentase porque parecía que a execución sería menos difícil do que parecía, o que redundaba en loas a Fernão de Sousa, quen propuxera o intento e a Nuno da Cunha que o puxo en marcha. Antes de despedir os barcos, habendo crecido o río Miño excesivamente coas grandes cheas do inverno, mandou o Vizconde lanzar a o río algúns madeiros longos que coa furia da corrente romperon varias ligaduras dos barcos da ponte dos inimigos. Avisado o Vizconde deste resultado, o

catro de Decembro, despediu o socorro conducido polo Capitán Christovão Ferraõ de Castello-Branco, que se ofreceu para esta operación, acompañado de algún soldados valentes, entregándolle os outros cinco barcos que o seguían a varios Oficiais. Desamarraron os barcos e baixando coa forza da corrente, encontraron a oposición do Capitán D. Alfonso Pita con seis barcos armados e unha cadea atravesada no río, pero inda así causaron a ruína da ponte que estaba o cuidado do Marqués de Viana. O ímpeto da corrente axudou aos nosos barcos a romper e pasar por eses dificultades. Conseguiron tres entrar, dous en Monção e un en Salvaterra, que tan necesitados estaban de subministracións coma Monção. Os outros tres barcos, atacados por igual número de barcos galegos fóronse apique.

Lourenço de Amorim logo que sentiu o estrondo no río, mandou baixar xente a praia e recibiu con grande alegría ó Capitán Chistovão Ferraõ e a o Alferez Marcos Barbosa. Os sitiados, inda que o socorro era pequeno, mostraron dende as murallas a súa felicidade pola chegada de equipamento. Isto causou no Marques de Viana tanta desconfianza e preocupación que estivo a punto de levantar o sitio, se non fora porque a maioría dos Oficiais o persuadiron de non perder a constancia, así que en canto diminuíu o ímpeto da corrente no río, reformaron a ponte e dobraron a vixilancia.

Os sitiados como os socorros eran poucos e os perigos moitos, cada día se lle acrecentaban os traballos, mesmo tiveron que afrontar a morte do Capitán Fernão Leyte Pita, ocasionada por unha febre que lle sobreviú dunhas feridas recibidas.

Continuará...

Crónicas do Portugal Restaurado, parte II, libro III. Luís de Menezes.

Ponteareas adxudica o ciclo integral da auga con 32,5 millóns de euros de investimento para dotar de saneamento a todas as parroquias

O Pleno culmina preto de dous anos de tramitación para unificar o abastecemento, a depuración e o mantemento, logrando unha redución do 30% na achega municipal.

Ponteareas

O Pleno do Concello aprobou a adxudicación do contrato de concesión do ciclo integral da auga á empresa FCC Aqualia. Esta concesión terá unha duración de 25 anos e supón o peche de dous anos de complexa tramitación administrativa para integrar nunha única xestión o abastecemento de auga potable, o saneamento e a depuración do municipio.

O novo modelo contempla un investimento de 32,5 millóns de euros en infraestruturas hidráulicas. O obxectivo principal é resolver de xeito planificado unha débeda histórica co rural, estendendo de forma global a rede de saneamento a todas as parroquias de Ponteareas. O proxecto tamén inclúe a modernización de instalacións obsoletas, dixitalización de redes mediante sistemas GIS e melloras no control da calidade e detección de fugas.

No proceso de licitación participaron sete empresas, resultando gañadora a oferta de FCC Aqualia coa maior puntuación (94,90 puntos). O procedemento competitivo logrou mellorar as condicións económicas para o Concello: a achega municipal redúcese nun 30%, pasando dos 500.000 euros previstos a 350.000 euros anuais (8,75 millóns no total do contrato). Como mecanismo

de control, o 50% desta achega municipal será variable, ligada estritamente ao cumprimento dos indicadores de rendemento establecidos.

A concelleira Raquel Bautista sinalou que o acordo supón a "culminación dun expediente administrativo e xurídico que foi moi longo e de extrema complexidade, pero o resultado é inmensamente beneficioso para Ponteareas".

Pola súa banda, a alcaldesa, Nava Castro, puxo de manifesto que "estamos a falar dun proxecto estratéxico co que resolvemos unha débeda histórica co rural. O noso obxectivo é que ningún veciño ou veciña quede sen este servizo básico polo feito de residir nunha parroquia. Queremos avanzar para acabar con esa desigualdade e para que o lugar no que viva unha persoa non determine os servizos públicos aos que pode acceder".

O Concello recalcou que o servizo seguirá sendo de titularidade pública e municipal, mantendo as funcións de control, inspección e supervisión. Tras a aprobación plenaria, ábrese agora o período legal de agarda ante posibles recursos no TACGal antes de proceder á sinatura definitiva do contrato e o inicio da nova xestión.



Distribuidor Oficial para:
**CALEFACCION,
INDUSTRIA y
AUTOMOCION**

**SERVICIO
A DOMICILIO**



Tel. 986 66 13 90

C/. Real, s/n. - bajo
Tel. y Fax 986 66 13 89
36860 PUNTEAREAS

Tel. 986 61 43 61

C/. Rosalía de Castro, 3
Tel. y Fax 986 61 43 12
36780 LA GUARDIA



José Luis Lamas Pérez

**Servicio Oficial
PASQUALI Y BARBIERI**

MEDER - SALVATERRA
Teléfono/Fax: 986 657 247
tallereslamasss@gmail.com

*** MECANICA
* CHAPA
* PINTURA**

AUTO-TALLER





**Ferretería
Bazar**

**Materiales de
construcción**

Mondariz

Avenida del Val, 1 36870 - Mondariz

986 656 002



Funeraria Porto
SERVICIOS FUNERARIOS

Teléf. y Fax: 986 641 891
Móviles: 608 883 955
649 376 959

PONTEAREAS (Pontevedra)



Pedro Sánchez: ¡Adiante!

Manuel Alfonso Estévez, fillo de Fornelos da Ribeira

opinión

Para que os valores universais sigan iluminando os camiños deste país.

¡Adiante! Para garantir a liberdade, a xustiza, a solidariedade e o respecto, contribuíndo a unha convivencia pacífica entre todos nós mediante o diálogo, cooperando e dando esperanza para que a esperanza supere as diferenzas en cada un de nós.

¡Adiante! Para que a cooperación supere a intolerancia, as diferenzas e o medo.

¡Adiante! Na defensa da dignidade humana e dos dereitos fundamentais, ante o desafío dun mundo no que cómpre seguir avanzando con determinación, responsabilidade e compromiso. Así construímos unha sociedade máis xusta, máis humana e máis fraterna, porque sen futuro non hai esperanza nin camiño posible.

¡Adiante! Niste camiño marcado pola incerteza, polos conflitos e polas tecnoloxías, na defensa dos valores universais e irrenunciabes.

Valores como a liberdade, a democracia, a igualdade e a solidez, que son os piares sobre os que se sustenta a convivencia entre os pobos.

Baixo o lema ¡Adiante!, este manifesto de máis de 95 anos reivindica a necesidade de continuar avanzando nun proxecto de sociedade aberta, plural e comprometida, lonxe de confrontacións e intereses particulares que amenazan con debilitar os principios que fixeron posible o progreso e o benestar social do país durante décadas.

O desafío non é menor. A loita contra as desigualdades, a protección colectiva dos vulnerables e a defensa dos servizos públicos, tal como saben "A Nova Peneira", existen deci-

sións valentes e unha visión de futuro que vaia máis aló da política.

Pedro Sánchez: ¡Adiante!

Neste momento histórico de guerras ás portas de Europa, de tensións políticas, de desafíos patrios e dunha crecente polarización social, cómpre garantir a convivencia en paz.

Cando Pedro Sánchez fai un chamamento a seguir ¡Adiante!, está a reivindicar a vixencia de valores como a liberdade, a igualdade, a solidariedade e a xustiza social, na defensa dos dereitos humanos e no respecto á diversidade. Son os principios que forman parte da transición democrática europea e que, ao longo das últimas décadas, contribuíron a crear sociedades máis abertas, con maior protección social e igualdade entre homes e mulleres, defendendo uns valores universais capaces de

xerar principios que melloren a vida das xentes.

O noso país, España enteira, vén desempeñando historicamente un papel relevante na construción europea, no fortalecemento dos lazos entre pobos e culturas, e na cooperación e o diálogo. O respecto mútuo continúa a ser indispensable para afrontar os retos do século XXI.

O meu chamamento a "A Nova Peneira" é ¡Adiante!, coa invitación a non renunciar aos logros alcanzados e a seguir traballando por unha sociedade máis xusta e pola dignidade humana. Porque os "valores universais" non pertencen a unha ideoloxía concreta; son un patrimonio común da humanidade e a mellor garantía para construír un futuro de convivencia e progreso.

¡Adiante! Polos valores que marcan o rumbo do noso país.

Alexandre Estévez toma posesión como concelleiro do BNG en Mondariz



As concelleiras do BNG de Mondariz

A incorporación de Alexandre marca unha nova etapa para o BNG no Concello, coa vista posta nas eleccións municipais de 2027.

Alexandre Estévez Gil tomou posesión como concelleiro do Concello de Mondariz no pleno celebrado este martes, 13 de outubro. Xunto con Alba Penabade, responsábel local do BNG, conformará o grupo municipal nacionalista até as próximas eleccións municipais de 2027. Esta renovación do grupo abre unha nova etapa para o BNG na incorporación, que combina a incorporación de Alexandre coa continuidade do tra-

ballo desenvolvido por Alba. O obxectivo é seguir defendendo os intereses da veciñanza, fiscalizar a acción do goberno municipal e impulsar propostas que contribúan a mellorar Mondariz, ao tempo que se prepara o proxecto nacionalista para os próximos anos.

Alexandre Estévez achega a experiencia acumulada dende 2019 como presidente da Entidade Local Menor de Vilasobroso, onde desenvolve un labor de xestión de proximidade e atención ás necesidades da veciñanza. Pola súa banda, Alba Penabade asumiu a responsabilidade local do BNG e o cargo

de concelleira no 2025.

Con este equipo, o BNG afronta o tramo final do mandato coa vontade de manter unha presenza activa na vida municipal, achegar solucións aos problemas do concello e traballar cunha perspectiva a longo prazo. A organización nacionalista quere chegar a 2027 cun proxecto sólido, próximo e preparado para responder aos retos de Mondariz, devolvéndolle á localidade un goberno responsábel, que non abandona e que xestiona de xeito coherente e ordenado. Porque Mondariz merece máis.

VENTA DE PANELES
ESTÉVEZ RIBEIRO S.L.
A MEDIDA DIRECTO DE FÁBRICA

TODO TIPO DE REMATES
SERVIDOS EN 24H

VENTA DE ESTRUCTURAS

María ☎ 670 233 441
www.estevezribeiro.es

Joyería - Relojería
SANTATERESA

C/ Progreso, 80 - 36880 A CAÑIZA
Teléfono: 886 155 560
Mail: santatareixa@hotmail.com

Forjados
hinos. Durain S.L.

ISO 9001
BUREAU VERITAS
Certification

Santiago de Ribarteme, 1. AS NEVES
Tel. 986 648 150 Fax 986 648 030

Ferralla y Forjados
Ladrillos, Tejas, Uralita, Aislantes, Áridos, Aros, Postes...

e-mail: duran@forjadosduran.com
www.forjadosduran.com

Reportaxe

Por G. Figueiredo

Forcarei, un concello por descubrir

No interior da provincia de Pontevedra, na comarca de Tabeirós-Terra de Montes, este concello de 167,7 quilómetros cadrados esténdese por un territorio eminentemente montañoso, verde e pouco amigo das présas. É unha terra de bosques e vales, pero tamén de historia.

Forcarei é terra de nacemento de ríos como o Lérez, o Umia e o Verdugo. É terra de camiños que desde antigo comunicaron Portugal con Compostela. É terra de mámoas, castros, igrexas, cruceiros, pontes e muíños. E tamén é terra de cultura, de memoria e de nomes propios: Avelino Cachafeiro, Chano Piñeiro ou Virxilio Viéitez son algúns dos grandes protagonistas dunha historia cultural que naceu nestas montañas.

Son trece parroquias — Meavía, Suinillán, Aciveiro, Pereira, Dúas Igrexas, Castrelo, Millerada, Ventoso, Madalena, San Miguel de Presqueiras, Pardosa, Santa Mariña de Presqueiras e Forcarei — e en todas elas hai algo que mirar. E talvez aí estea unha das principais riquezas de Forcarei: non é un lugar para visitar correndo. É un lugar para ir descubrindo.

A auga:

Se hai un elemento capaz de unir boa parte da paisaxe de Forcarei ese é a auga.

O río Lérez nace no monte de San Bieito, na serra do Candán, en Aciveiro. O Umia ten a súa cabeceira nas proximidades de Reigosa, na parroquia de Pereira, e o Verdugo nace en Cernadelos, en Presqueiras, a 760 metros de altitude. Os tres forman parte



A Ponte das Brañas en Forcarei

dunha rede fluvial que explica boa parte da riqueza natural do concello.

E cando a auga baixa polos montes, a paisaxe cambia. Aparecen fervezas, regatos, pozas e antigos muíños.

Un dos lugares que mellor resume esta relación coa natureza é a Freixa de Chamosa. O pequeno arroio do Outeiro da Cruz, afluente do río Sorribas e este, á súa vez, do Lérez, precipítase por un estreito val formando varias fervezas de diferentes tamaños. Ao seu redor aparecen pozas, muíños e lavadoiros.

Tamén na Graña, en Madalena, podemos atopar outra ferveza nun contorno no que sobreviven os restos dunha presa e dun antigo pantano, ademais dunha alvariza. E para quen prefira contemplar a paisaxe desde as alturas, o territorio ofrece puntos como o

Miradoiro do Castelo ou o Outeiro do Coto, que alcanza os 1.014 metros de altitude.

Unha terra de miles de anos de historia:

Pero Forcarei non se entende só mirando a paisaxe. Hai que mirar tamén cara ao chan.

As mámoas e os restos megalíticos espállanse por diferentes puntos do concello e lembran que estas montañas estaban habitadas moito antes de que existisen as parroquias, as estradas ou as actuais aldeas.

En Meavía atópase a Mámoa de Boi Morto, nos límites cos concellos da Estrada e Silleda, xunto aos vestixios dunha vía secundaria romana. En Aciveiro, a serra do Candán conserva restos de diferentes mámoas nos lugares de Porto Fieiro, Olleiros, Porto Tixoa,

A Lagoa e Campo da Serra.

En Castrelo a concentración de vestixios é especialmente significativa. No Campo das Antas, nas inmediacións do lugar da Mámoa, consérvanse máis de vinte enterramentos situados aos lados do antigo camiño do Vreeiro, integrado no Camiño da Geira e dos Arrieiros.

Porque estes camiños tamén son historia. O Camiño da Geira e dos Arrieiros e o Camiño Miñoto-Ribeiro atravesan Forcarei na súa conexión entre o norte de Portugal e Santiago de Compostela. Por eles circularon durante séculos persoas, mercadorías e, de maneira especial, os arrieiros que transportaban o viño do Ribeiro cara a Compostela.

Hoxe aqueles camiños poden converterse nunha magnífica maneira de coñecer o concello. Camiñar por eles é percorrer, literalmente, parte da historia de Galicia.

A pegada dos castros:

A cultura castrexa tamén deixou unha pegada importante.

En Dúas Igrexas atopamos o castro de Loureiro, cun antecastro perfectamente definido e importantes muros defensivos. O lugar está ademais acompañado por unha das lendas máis fermosas do patrimonio inmaterial de Forcarei: a da Loureiríña, a misteriosa ninfa loira que, segundo a tradición, se bañaba nas proximidades da primitiva ponte do Crego e aparecía ante quen por alí pasaba.

En Millerada aparecen outros dous exemplos destacados: o castro das Rodeiras, nas inmediacións de Garellas, que conserva as defensas de todo o re-

Coafor
Rúa regueira, 47
Forcarei-Pontevedra

Rapado Asesores
Rúa Preogreso, 19 1º Esq.
Forcarei
986 755 128

TALLERES GUTIERREZ
Ventoso, 55 (Forcarei)

- Mecánica xeral
- Electricidade
- Diagnóstico
- Aire acondicionado
- Neumáticos
- Pre-ITV

SERVICIO MULTIMARCA
www.talleres-gutierrez.es
búscanos en facebook

986 75 49 04

TALLERES PR
CHAPA Y PINTURA

GABRIEL
639 072 787
SOUTELO DE MONTES, LUGAR VENTOSO, 52

- CARROCERÍA RÁPIDA
- CAMBIO DE LUNAS
- PINTURA EN GENERAL
- RECAMBIO DE COMPETENCIA Y ORIGINAL

TRABAJAMOS CON TODAS LAS ASEGURADORAS

R-M

cinto e no que se atoparon restos de antigas vivendas, e o castro da Moureira, en Fíxó, de planta circular, con foso e antecastro.

E en Madalena atopamos o castro de Sanguñedo, de forma case elíptica e con importantes fortificacións anexas. A visita pode completarse achegándose ao Centro Etnográfico da Terra de Montes, onde se conserva unha colección de pezas relacionadas coa vida doméstica, os oficios, a labranza e a emigración.

Aciveiro, una xoia patrimonial:

E se hai un lugar no que historia, paisaxe e patrimonio se dan a man, ese é Aciveiro.

O Mosteiro de Santa María de Aciveiro é unha das grandes xoias patrimoniais de Forcarei. De orixe cisterciense, foi fundado en 1135 e durante séculos funcionou como centro da vida agrícola, comercial e artesanal da contorna. A súa actividade prolongouse ata a desamortización de 1835. Está considerado Monumento Histórico-Artístico desde 1931 e ten actualmente a consideración de Ben de Interese Cultural.

Pero Aciveiro é moito máis có seu mosteiro. A serra do Candán, as mámoas, os antigos camiños e os espa-

zos naturais forman un conxunto que permite comprender a importancia que este territorio tivo ao longo dos séculos.

As pedras tamén contan a historias deste pobo:

En Presqueiras, os restos da Torre-fortaleza medieval de Montes lembran outro capítulo fundamental da historia da Terra de Montes.

A fortaleza foi residencia dos Xuíces-meriños e centro administrativo e xudicial ata o seu derrubamento, arredor de 1467. Chegou a ser un dos castelos máis destacados da provincia de Pontevedra e algúns historiadores sitúano como centro xeográfico e político da Terra de Montes.

Preto dela, o Outeiro do Coto elévase ata os 1.014 metros. E nas inmediacións aparecen tamén as insculpturas do Outeiro das Cruces e da Laxe das Buratas. Esta última está catalogada como Ben de Interese Cultural e conserva dezaioito signos cruciformes de diferentes tamaños nunha superficie de sete metros.

En Pardesoa, no monte Costoia, atópanse tamén restos vinculados á cultura dolménica, entre eles un ídolo de pedra e unha machadiña de pedra pulida. Preto deste lugar sobreviven os restos dunha antiga neveira rela-

cionada co mosteiro de Aciveiro.

O xeo, os muíños e a vida de antes: Hai elementos do patrimonio de Forcarei que poden resultar especialmente sorprendentes para quen chega por primeira vez.

É o caso das Neveiras de Fíxó. Situada a uns 800 metros de altitude, están vinculadas ao mosteiro de Aciveiro. Son dúas grandes pozas de catro metros de profundidade e seis de anchura. Alí se almacenaba o xeo que posteriormente era empregado para conservar carne, arrefriar bebidas ou para usos medicinais. Aínda se conserva a casa do Neveiro, vinculada á xestión e venda do xeo.

Ou o caso dos muíños de Ventoso.

Na beira do río atopamos a antiga ponte da Bouzada, ou Ponte Vella, de comezos do século XVIII. Ao seu redor chegaron a funcionar ata oito muíños. Hoxe quedan catro: o Muíño de Baixo, o Muíño do Chocolateiro, o Muíño da Chousa e o Muíño do Rato.

Son pequenas pezas dun pasado non tan afastado no tempo, pero que xa forma parte da memoria da xente maior, as últimas testemuñas da vida que xiraba ao redor dos muíños.

A terra dos gaiteiros:

E falar de Forcarei é falar tamén de cultura.

En Soutelo de Montes, o monumento aos Gaiteiros e, especialmente, a figura de Avelino Cachafeiro Bugallo, o Gaitero de Soutelo, ocupan un lugar destacado na vila. A praza dedicada

TALLERES GARCÍA

MECÁNICA
Y ELECTRICIDAD
DEL AUTOMÓVIL



PORTELA DE LAMAS
Soutelo - Forcarei
Telf. 679 680 885

emporium

Telf.: 604 04 30 74

Carretera General Nº 4 Bajo A Emporium Soutelo
36560 Soutelo de Montes @emporiumsoutelo

MENAJE
TEXTIL
DROGUERÍA
PAPELERÍA
JUGUETERÍA
BISUTERÍA...



TROYBER SOUTELO S.L.

Polígono Industrial de Vilapouca (1ª fase) Teléfonos:
Nave 2 (detrás de VIDROGAL) Fijo: 986 75 62 44
SOUTELO DE MONTES - Pontevedra Fax: 986 75 62 90
correo electrónico: troybersoutelo@hotmail.com



ESTACION DE SERVICIO
PORTELA DE LAMAS, S.L.

Km. 55 de Orense - Pontevedra • Teléf. y Fax 986 75 61 16
Email: porteladelamas@terra.es

36556 PORTELA DE LAMAS • FORCAREI (Pontevedra)

Richada Croca Xarrete Cocido
Caza Setas Parrilla Chuletón

Comedores privados
Todo tipo de eventos

CASA VICTORIA
— restaurante-bar - fundada en 1949 —

acasadarichada 986 754 012
Forcarei



Restaurante - eventos
hostal

O/ Dgreso, 4
Forcarei

986 754 134
Fax 986 754 071

Info @infopariforcari.es
www.pariforcari.es

aos Gaiteiros, no centro do núcleo urbano, lembra a figura deste músico fundamental da tradición galega. Nas proximidades pódese contemplar tamén un mapa da Terra de Montes tallado en pedra pola Escola de Caniteiros, así como varios petos de ánimas do século XIX.

Avelino Cachaifeiro non é, con todo, a única figura cultural que conecta Forcarei coa historia recente de Galicia. O cineasta Chano Piñeiro e o fotógrafo Virxilio Vieitez son outros dous nomes fundamentais nados neste concello.

E aí está outra das singularidades desta terra: nun concello de interior, rural e montañoso, a pegada cultural transcende con moito os seus límites.

Mirar ao ceo:

Forcarei ten tamén unha proposta diferente. Non só hai que mirar cara o chan para ver as pedras, nin ao redor para ver a paisaxe, senón tamén hai que mirar cara o ceo. Para quen queira cambiar os castros e os camiños pola observación das estrelas, o Observatorio Astronómico ofrece visitas guiadas nas que é posible acceder á cúpula e ao telescopio e achegarse ao coñecemento de constelacións, planetas e nebulosas.

E para quen busque unha actividade

de lecer máis trepidante, na parroquia de Madalena existe tamén o circuíto de Karting, outra opción dentro dunha oferta que vai moito máis alá do turismo tradicional.

Un lugar para ir sen prisa:

Quizais o mellor que se pode dicir de Forcarei é que non é un concello para coñecer dunha soa ollada.

Hai que percorrelo.

Hai que baixar ata os ríos e subir aos montes. Pararse diante dunha ponte. Buscar os restos dun castro. Achegarse ao mosteiro de Aciveiro. Seguir un vello camiño de arrieiros. Escoltar a historia da Loureiriña. Mirar unha fervenza. Descubrir unha mámoa. Entrar nun espazo etnográfico. E, cando cae a noite, levantar a vista cara ao ceo.

Porque detrás de cada un deses lugares hai unha historia.

Forcarei conserva unha parte desa Galicia interior que ás veces parece quedar agochada detrás das grandes rutas turísticas. Unha Galicia de montes e aldeas, de pedra e auga, de lendas e memoria. Un territorio no que o patrimonio non está concentrado nun único monumento, senón repartido por todo o concello, formando unha paisaxe cultural que merece ser coñecida.

Medio Rural, a través de AGADER, concede unha subvención de 103.861,88 euros ao concello da Lama para financiar a mellora da Avenida Conde Cabanelas e o ximnasio e vestiarios do pavillón

A Axencia Galega de Desenvolvemento Rural (AGADER) ao abeiro da RESOLUCIÓN do 19 de decembro de 2025 pola que se aproban as bases reguladoras das subvencións para proxectos de creación, mellora e ampliación de servizos básicos en zonas rurais, cofinanciadas co Fondo Europeo Agrícola de Desenvolvemento Rural (Feader) no marco do Plan estratéxico da política agrícola común 2023-2027 en Galicia, e se anuncia a convocatoria para o ano 2026, mediante tramitación anticipada de gasto (código de procedemento MR711D), en data 23 de abril de 2026, concede a subvención ó Concello de A Lama, coa cantidade de 103.861,88 euros, con destino ao financiamento dos investimentos denominados "Mellora da Avenida Conde Barreiro Cabanelas" e "Mellora e Acondicionamento do ximnasio e vestiarios do Pavillón Municipal".

Deste xeito o Concello de A Lama levou a cabo as seguintes contratacións: "Mellora da Avenida Conde Barreiro

Cabanelas" tramitada mediante Contrato Menor de Obras e adxudicada por medio da Resolución de Alcaldía nº 2026-0347 de 08 de maio de 2026, á empresa RIGRAL, S.L. co CIF núm. B94146586, por importe de 39.847,56€ e 8.367,99€ de IVE, sendo o total do investimento 48.215,55€ (Expte.: 178/2026).

"Mellora e acondicionamento do ximnasio e vestiarios do pavillón municipal" tramitada mediante Contrato Menor de Obras e adxudicada por medio da Resolución de Alcaldía nº 2026-0346 de 07 de maio de 2026, á empresa ZONA DE OBRA O ROSAL S.L.U. co CIF núm. B94106663, por importe de 39.848,59€ e 8.368,20€ de IVE, sendo o total do investimento 48.216,79€ (Expte.: 181/2026).

A Consellería de Medio Ambiente e Cambio Climático achega, por medio da mencionada subvención, o importe de 103.861,88€ para a realización das obras e pago dos honorarios de Redacción do Proxecto, Dirección de Obra e Coordinación de Seguridade e Saúde.



Cuqui Silva Rodríguez
www.inmobiliariaferma.es
inmobiliariaferma@hotmail.com

986 75 02 59 617 56 93 29

Calle del Puente, local 4 (Edificio Ferma)
36820 PONTE CALDELAS • Pontevedra



Pedreira, 7
Baixo
A Lama
986 768 261
augacb@outlook.es

Granitos del Verdugo, S.L.

GRANIVER
Mármoles, Granitos y Piedras

Polígono Industrial de Racelo
36830 A LAMA (Pontevedra)
www.graniver.es

Teléfono: 986 768 111
Móvil: 609 105 773
info@graniver.es

Decoraciones Victor
Roberto Rivas
C/ de la Iglesia, 10
36820 Ponte Caldelas
Pontevedra
roberto@decoracionesvictor.es

986 750 383
609 067 164
www.decoracionesvictor.es



BAR
PORTELA
"ASTURIANO"

Tfno.: 605 481 317
Ctra. N541 - Km

Rúa Portela de Lamas, 23
5136568 PONTEVEDRA

mármoles e granitos
TAFIR, S.L.

Meixueiro, 5 - 36560
SOUTELO DE MONTES (Pontevedra)
www.tafir.eu info@tafir.eu

Telf./Fax: 986 75 60 51
Móvil: 679 42 19 20
Visítanos en facebook

Menores de 30 anos II

“Non é que non queiramos traballar, é que non nos dan a oportunidade. E cando nola dan, moitas veces é abusando”

Uxía Rocha Cuña, unha moza de Zamáns

Neste segundo chanzo da xeira de conversas que teremos con mozos e mozas galegas para coñecermos a súa visión do mundo, hoxe falamos cunha moza galega para coñecer a súa realidade e, a través dela, achegarnos tamén á realidade da súa xeración.

A súa historia é a dunha rapaza que quere formarse, traballar, aforrar e, algún día, poder ter unha casa propia na que poder construír pedra a pedra o seu lugar no mundo. Nada especialmente extraordinario, se non fose porque para unha persoa de 20 anos conseguir un emprego sen experiencia, pagar unha vivenda ou simplemente desprazarse para estudar pode converterse nunha carreira de obstáculos na que non se dea albiscado a meta final.

Comecemos polo principio Uxía. Quen é Uxía Rocha Cuña?

Teño 20 anos, nacín no 2006 e son de Vigo, de Zamáns, onde vivín toda a vida. A miña nai é de aquí e o meu pai é da Ramallosa. Crieime en Zamáns.

E a que te dedicas actualmente?

Agora mesmo estou estudando polas tardes en Ponteareas un ciclo superior, aínda que este ano só estou facendo algunhas materias. Ao mesmo tempo traballo un par de días á semana cun matrimonio maior, axudándolles coas compras, coa limpeza e demais. E cando xorde algunha oportunidade polas tardes tamén coido nenos pequenos.

Que estás estudando?

Un ciclo superior de Control de Calidade na Industria Alimentaria.

É algo que che gusta?

Si. O ano pasado fixen outras materias e as prácticas, que duraron un mes, e gustáronme moito. Por iso decidín seguir estudando.

Para que serve exactamente o teu ciclo?

A grandes trazos, trátase de comprobar que un alimento que se vai consumir estea en perfectas condicións, que non teña ningunha bacteria prexudicial para a saúde. Tamén se analiza a auga.

En definitiva, trátase de que os alimentos que imos comer estean nas mellores condicións posibles.

Ves neste sector unha saída profesional para o teu futuro?

Si. A min gústame non facer sempre o mesmo. Cada día é algo novo porque un alimento pode traer unha variedade de cousas moi grande.

Permitirache vivir dignamente traballar no sector?

Depende das circunstancias. Pero si, considero que me poden desenvolver ben nese sector. Ademais, sempre hai onde escalar. Podes empezar simplemente como técnica de laboratorio e ir progresando.



Giancarlo no seu local

Como imaxinas a túa vida dentro duns anos?

Por agora gustaríame seguir traballando e estudando. Pero mentres non teñas experiencia todo é complicado porque non collen a ningún.

Cando acabe de estudar gustaríame facer as prácticas e atopar un traballo relacionado con isto. E traballar, traballar, traballar. Posiblemente tamén facer unhas oposicións de inspección ou algo polo estilo.

E aforrar para poder ir vivir soa. Non simplemente de alugueiro, senón traballar durante moitos anos e poder aforrar o suficiente para ter unha vivenda en propiedade.

Falemos precisamente da vivenda. Como ves a situación para a xente nova?

Para a xente nova é moi difícil. Xa é complicado conseguir un traballo porque moitas veces pónenche como requisito ter experiencia mínima dun ano. E logo din que non queremos traballar. Pero tampouco nos dan oportunidades.

Con 20 anos pí-

denche experiencia, pero se non te contratan non podes coller experiencia para acceder ao mercado laboral.

E se tes a sorte de conseguir un traballo e vas buscar un alugueiro, se non compartes piso con amigos ou con xente que coñezas, é moi difícil poder pagalo ti soa.

Ti mesma tiveches que marchar fóra para estudar. Como foi aquela experiencia?

O ano pasado estiven estudando fóra, en Ribeira. Foi complicado asumir todos os gastos de vivir fóra da casa. Eran gastos bastante elevados e eu non podía permitirmo.

Menos mal que os meus pais si puideron botarme unha man. Se dependese só de min, non podería ter ido estudar fóra.

É dicir, estudar fóra tamén depende moito da capacidade económica da familia.

Si. Hai becas para ciclos e universidade, pero non o cobren todo e eu tampouco puiden acceder a unha. No meu caso, foron os meus pais os que tiveron que sufragar os gastos para que puidese estar alí.

Agora estudas en Ponteareas. Como te desprazas?

Vou e veño en autobús, pero os horarios son complicados. Para ir a Ponteareas teño que ir primeiro ata O Porriño

Café - Taberna Tenda Exprés

Laura

Vending 24 horas

Estrada de Zamáns, 219
Teléfono: 986 468 365
Móbil: 670 062 376

TALLERES Juan CALVARIO

Mecánica del Automóvil - Cambio de Aceite y Filtros
Puesta a punto y Control encendido - Alineado de Dirección Electrónico
Alineador al paso Comprobación equipos inyección y A.B.S.

Ruiseñor, 13 - CALVARIO - VIGO
Telf: 986.37.65.70

CAFETERÍA Bò Catar

Martes a Domingo de 8:00 de la mañana a cierre
Gregorio Espino 48 - VIGO Tel.: 669 522 169

Café SORAYA Bar

SELLADO QUINIELAS BONO-LOTO PRIMITIVAS

SORAYA
Xunto á igrexa de Zamáns

para coller o autobús e ata alí teñen que levarme meus pais, os meus curmáns ou quen estea dispoñible.

E para volver, como saio ás nove da noite, xa non hai autobús pero hai rapaces que viven por Ramallosa que me achegan ata aquí. Compartimos os gastos da gasolina e demais, pero claro, dependes doutra persoa.

Estás sacando o carné de conducir, verdade?

Si. Estou sacando o carné, pero ter que levar o coche ata Ponteareas e tralo suporía moito máis gasto. Hai xente que está gastando entre 150 e 200 euros ao mes en gasolina para poder estudar. Está carísimo.

Os teus traballos permítenche sufragar os teus estudos?

Por agora si. Os meus estudos pódoo pagar co que gaño. Pero o carné, obviamente, é coa axuda dos meus pais, porque agora mesmo eu non podería permitirme sacalo.

Que opinas da idea moi estendida de que a mocidade non quere traballar?

Sempre hai persoas e persoas, pero a maioría da xente que coñezo está estudando e á vez traballando ou buscando traballo.

Eu creo que non é que non queiramos traballar, moitas veces é que non nos dan a oportunidade.

E cando nola dan, ás veces é con contratos abusivos. Por exemplo, vas traballar oito horas, pero despois dinche que tes que quedar dúas horas máis. Se che dan a oportunidade de traballar, case sempre é abusando.

Iso sucede en calquera sector?

Si. Coñezo xente que traballou na hostalaría e que tivo contratos abusivos, nos que a hora de saída nunca era a que poñía o contrato, sempre era máis tarde. E ás veces os días de descanso nin existían.

Pero non sucede só na hostalaría. A miña parella estivo cobrando ata hai moi pouco catro euros por hora, dez horas ao

día, sen contrato, traballando de fontaneiro nunha obra.

Hai abusos en moitos ámbitos, sobre todo aproveitándose da falta de experiencia.

Na túa contorna coñeces máis casos de mozos nesta situación?

Si. Coñezo xente que está na universidade e cuxos pais teñen que facer dous traballos para poder pagarlles a estancia fóra. E incluso eles teñen que traballar alí para poder sufragar os gastos.

Por iso creo que ese mito de que a mocidade non quere estudar, nin traballar, nin facer nada é mentira.

Pensas que a situación económica da familia condiciona moito as posibilidades dunha persoa nova?

Si, totalmente. Para min ten todo que ver coa situación social. Eu agora mesmo non me poden permitir determinadas cousas e outras persoas si.

Depende da familia na que nazes.

Tes un irmán da túa idade. Tamén está a vivir unha situación parecida?

Si, ten a miña idade e está estudando para as oposicións de bombeiro. E está na mesma situación ca min ou incluso peor, porque non atopa un traballo que poida compaxinar coa preparación das oposicións.

Está traballando a través dunha ETT, e ás veces chámalo dun momento para outro. Poden chamalo ás oito da mañá para entrar ás nove. Así non tes ritmo de vida nin unha rutina.

Uxía, para rematar: que cres que deberíamos facer como sociedade para cambiar esta situación que lle estamos a deixar as vindeiras xeracións?

Creo que habería que facer máis comunidade entre a xente. Non deberíamos ser tan independentes, senón apoiarnos máis entre todos.

Non ser tan individualistas e facer comunidade coa xente. Se nos apoiamos uns nos outros podemos conseguir máis cousas.

Os poemas de Mar Míguez

Quería ser poema



Ficaron no chan
quebrados os anacos,
nas mans os cristais
no pziito o abajo.

E de súpzo a vida
resacosa e tizimuda,
viroulle as costas
trocoulle a fortuna.

Dimz a onde
han dz ir as miñas verbas,
dimz a quzn
lle adicargz as miñas lztas.

Pola noite cando murmure a choiva
eu murmurargille a gla o teu nome,
e escribirzi mentres gla canta
as verbas que o teu pziito anainan.

Casa Gallega

RESTAURANTE - BAR - MARISQUERIA



C/ Bordadores, 11 - 28013 Madrid - Tels. 91 541 90 55 - 56 - Fax 91 559 12 25
www.lacasagallega.com - casagallega@lacasagallega.com



IMPRESIONES EN 3D
ENCARGOS PERSONALIZADOS
OBJETOS DE REGALO
ESPECIALIZADOS EN ANIME,
VIDEOJUEGOS, SERIES.....
ARMAS COSPLAY

Rua Ronda D. Bosco, 36 bajo VIGO
2 plantas de exposición y venta de
todo tipo de creaciones propias y
de diferentes artesanos
WhatsApp 692063537 - 656954099





MOLINER

**¡SUPER OFERTA
DE JUGUETES!
JUGUETES
A SOLO
10€
CADA UNO
¡VEN A POR EL TUYO! - ¡UNIDADES LIMITADAS!**



**newcompany
moliner**
VENTA Y DISTRIBUCIÓN DE
REGALOS Y JUGUETES



Polígono A Granxa

259-Nave, 6

O Porriño

986 346787

visita a nosa web:

info@jmoliner.com